

ئەم کتیبە پاشکۆی کتیبی پەيامی خواکانە... باسی تەنها روژیکى ژيانم دەکات وەک نووسەر، کەتیايدا بریار دەدم پاسپۆرتەکەم بگێرمەوه بۆ کۆشكى مەلىک لە نەروىج. باسى ئەو هەلوێستەم دەکات لە دوو قوتبدا يان دوو تەوهرى کەسێتیدا. چونکە منى چیرۆکخووان توانای دابەش بوونم هەيه بۆ دوو قوتب يان کەسێتى لە پۆمانەکەمدا، هەمان لە راستیدا، چونکە من بەناگام لە کەسێتى و جەوهەرى خۆم. ئەم کتیبە راستییهكى پەتیبە. چونکە من دەمەوێت بە ریزهوه بگهڕیمهوه بۆ وولاتى راستهقینهى خۆم. لەماوهى بیست و چوار کاتژمێردا دارپژراوه و کارى تیادا کراوه.

بەم کتیبە من پێداگرى دەکەم، دەمەوێت ریکخراوه کوردییهکان ناگادار بکەم لە سەفەرى گهڕانهوهم. بە ناوی میلیهتەوه، نیازمەندم لە 21.03.2009 دا بکەومه رى لە وولاتى نەروىجهوه بەرهو کوردوستان و زاگرۆس. ئەگەر کەس بیستەرە یاریدەدرم نەبێت.. ئەوا نازانم چیم بەسەر دێت. چونکە من دەمەوێت جیهان من و کەلتوورو دۆزو نایینو رەسەنایهتیی میلیهتەى کورد ببینیت. جا تکا و داواکاریم وایه کە مروڤى کورد بین و لایهکم لى بکەنهوه. بۆ مەیهستى گهڕانهوه. بۆ سەر چىای جوود. چونکە ئەوئ مەککەى خۆرئاوايه.

ئەمىرۆ لە مېژوۋى ژيانمدا؛ يەكەم رۆژى ژيامەۋى تەمەنى
ھەرزەكارىمە. بەلئى ئەمىرۆ. ئەزانن بۆ؟ چوونكە بەۋ كارە
ھەستام كە پېۋىست بوو بىكەم... ئەۋەى راستى بېت خۆم لە
كۆيلەپى رزگار كرد. پاسپورتە نەروىجىيەكەم گەراندەۋە بۆ
مەلىكى نەروىج! بەلئى بەم ئەركە مېژوۋىيە ھەستام. ۋا مەزانە
ئەمە كارىكى ئاسانە! نا، ۋا نىيە. بەلكوو كارىكى زۆر سامناكە.
چوونكە نەروىج ۋولاتىكى شازوو دەگمەنە لە جىھاندا بۆ
خۆشى ۋ دەۋلەمەندەى ۋ ئاسوودەيى. بەلئى، دېۋەكان ۋا دەلئىن.
دەلئىن ۋولاتى نەروىج يەكەمە لە جىھاندا بۆ خۆشى. چوونكە
چەورن ۋ پارەيان زۆرە... بە پشى پشى نەتەۋە
يەكگرتوۋەكان، ۋولاتى نەروىج ۋولاتىكى دەۋلەمەندە... گەر
ۋەھايان پىئ نەلئىن، ئەمان يەك فىلسى قەلب نادەن بەۋان.
چوونكە ۋولات ۋ گەلى نەروىج ھەز ناكەن جىھان بەكەم
سەپريان بكات. كەچى خۆيان بەكەم تەماشاي ھەموو
كەلتورىك دەكەن. من ھەژدە سالە لەناوياندا دەژىم، كەچى
نەمدىت رۆژىك كەسنىك لەناوياندا لەخۆى راپەرموۋىت ۋ
بلىت: ئەم مەۋقە ھونەرمەندە ۋكۆيلەى ئىمە نىيە. ئەم مەۋقە
جىھان پەروەرەۋەتوۋە پەيامى ھونەرو جوانىي پىيە بۆ
ئىمە... ئەۋ بىر جوان ۋ بىردۆزۋ بىرناسە. كەس ناۋىرئىت دان بە
كورددا بنىت. بۆيە من ۋوئىرام پاسپورتەكەم بەۋان بدەمەۋە...
توانىم بەرامبەر بە دوو دېۋى ھەيتە بوۋەستەم ۋ بلىم: ھاتووم تا

پاسپورتەكەم بگىر مەوہ بۆ مەلىكى نەروىچ. چونكە من باوەرم بە ھاوژيانى مىللەتلىك نىيە كە ناوئىت ناوى وولاتى لەدايكىبوى خۆم لەسەر ناسنامەى ئەوان ھەلبەگرم! دان بە كوردو كوردستاندا نائىن... دەيانەوئىت من فىر بگەن كە من عەرەبم، فارسى، تووركى، نەروىچىم! دەيانەوئىت من فىرى ماددە پەرسى و شەھوہ پەرسى و ھەوسبازى و تەمبەلى بگەن. دەيانەوئىت من بگەن بە ھەر شىتلىك دلىان بىھوئىت. چونكە ھەژدە دانى سالى رەبەقە من خەم بە كارىكى شايستەو دەبىنم. من ھونەر مەندىكى وئىنەكش و نووسەرو جواناسم. لە بوارى گيانىدا خۆم بە حەزرتى نوح دەزانم. چونكە لە داھىناندا دووچارى راوكردى بىرەو ھەرىبەكانى ئەو ھاتم لە ھەمىشەىدا. بۆيە ئەمرو لەبەر دەيان و سەدان ھۆكارى نالەبار؛ كە زووربەيان شايانى باس نىين، پاسپورتەكەم گەراندەوہ ناو قووتوى پۆستى بەر دەرگای مەلىكى نەروىچ. جا با بۆتان باس بگەم. با بەزمانى ئاسۆ تووتى بۆتانى بگىر مەوہ. ئاسۆ تووتى ھاوړىبەكەى دىرىنمەو ئەو باوەرى بە من نىيە. ھەلبەتە ئەو ئازادە... چونكە ئەو يەك دووسالىك لە من گەورەترەو بە زمانى خۆى دوونىاي دىبوہ. سۆسىئولوژە، ئەندازيارە! جارجارەيش گەر دىوہكان رووخستى بەدەن، ئەوا ساىكولوژىشە. ماركس و ئەنجلس و باخ و فىورباخ و سپىنوزا بەگونى. ھەر كەسىكى خۆش نەوئىت دەبىت بە ھاوړى... باسى ئەم ھەتتىوہ دەخەينە بەشەكانى ترەوہ... چونكە ئەم كاپرايە زۆر سەيرە! ئەمىش باوەرى بەرامبەر بە دۆزى كورد سزە... بۆيە دواتر باسى ئەوتان بۆ دەكەم. بەلئىن دەدەم بەم كىتتە تىرتان بگەم لە داستانى ھاوړىبەتتى و ئازارى دوورە وولاتى و تەنھايى و ھەرس. تەننەت بە تىروو تەسەلى و بى ئەرك گەشتىك بە بىرەكانت دەكەم... باسى تەنھا ئەمروتان بۆ دەكەم لە وولاتى نەروىچ. تا فىر بن وەك من سەر بۆ دۆزى كوردو رەسەنايەتى

میللیتان دانهوینن، بگرین، سەرتان بەرز ڤاگرن و بلین: بەلئ
ئیمە کوردین. سەر بە مەملەکەتی کوردستانی ئازاد.

ئەمڕۆ، کە بیستوو یەکەمی مانگی سەرماوەرزە. کە تیایدا
پاسپۆرتەکەم گەراندهووە بۆ بەریزی مەلیک هەرالد.

بەشی یەکەم

دووینی شەو!

خوینەرانی بەریز... دوینی شەو خەوم لی نەکەوت... چونکە
ڤۆژیکی ڤر لە ئازار بوو بۆ من. تیایدا دوو فرسەتی گەرەم
لەدەست دابوو. نەو لەسیان؛ بگرە زیاتریش. چونکە تیایدا دلئ
ئیزابیلەم یەشاند. دواي سالانیکي دريژ یەکتري ناسیین و
خۆشەویستی، بەوم فەرموو: تۆ شایانی ریزی من نییت،
چونکە دیو پەرسنیت. دیو پەرسنیش هاورنیەتی نافامیت؛ یان
من خۆشم ناوێت.

هەر هه‌مان پرۆژ خاوه‌نکاره‌که‌م پێی و وتم مه‌یه بو سهرکار گهر ده‌ته‌ویت پرۆژه‌ی گهرانه‌وه بو وولات دابنیت. بی شهرمانه، به‌ی ئه‌وه‌ی ریز بو گری به‌ندی کار دابنیت، فهرمانی دا نه‌چم بو سهر کار! له هه‌مان کاتدا سه‌ری په‌یوه‌ندی به‌کی گرنگم به که‌له هونه‌رمه‌ندیکی نه‌روجییه‌وه له ده‌ست دا! هونه‌رمه‌ندیک که ئه‌و چاکتر من ده‌ناسیت، کاره هونه‌رییه‌کانی منی دیبوو له ئه‌نترنیتدا و ده‌ترسا له نزیکه‌وه من بناسیت... چونکه بریار بوو پیکه‌وه پرۆژه‌یه‌کی هونه‌ری به‌ریوه به‌رین! بریار بوو پیکه‌وه کار بکه‌ین! کاری هونه‌ری، به‌لام دوو جار له هه‌لوێستی په‌شیمان بووه‌وه و نه‌یتوانی بمبینیت. هۆکاره‌که‌شی نادیار بوو له خواستی ئه‌ودا. به‌لام من ده‌مزانی ده‌ترسیت و نه‌خۆشی ترسی هه‌بوو له بیگانه! بۆیه به‌وم فهرموو: ئه‌گهر له خۆناساندن ده‌ترسیت؛ ئه‌گهر له بیگانه ده‌ترسیت، چاتر وایه من نه‌بینیت. چونکه من هیچیان نییم... من مروقم به‌ر له‌هه‌ر ئه‌رکیکی کۆمه‌لایه‌تی و رامیاری و ئایینی. به‌لام وه‌ک هونه‌رمه‌ندو جوان ناس، ریناس و پیرفیکسیۆنیست و ئینقیلابییم له‌ بوا‌ری نه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی و که‌لتووری و ئاکاردا.

هه‌روه‌ها بریاریشم دا تا پاسپۆرته‌که‌م بو مه‌لیکی نه‌رویز بگه‌رینمه‌وه.

بۆیه خه‌وم لی نه‌که‌وت... کورد گۆته‌نی گوویی مه‌دی... با ئۆیش له‌بانی ده‌ی بیت. خه‌وم لینه‌که‌وت. نه‌متوانی بنووم... وه‌ک که‌رویشکیکی سه‌رلێشیاو به‌ دم هه‌لمه‌تی تانجیی راوچییه‌وه له شه‌که‌تا وه‌نه‌وزم ده‌دا... له‌ناوچیاگه‌که‌مدا خه‌وم به‌ فریشته‌که‌نه‌وه ده‌دی... خه‌وم به‌ ژیانه‌وه ده‌دی... خه‌وم به‌ دۆعاه‌وه ده‌دی... ده‌بووم به‌به‌رد، به‌ دار به‌ تیلو ده‌که‌وتمه‌ ویزه‌ی مه‌رگه‌ قه‌زمه‌ ناشیرینه‌کان... ئه‌و مه‌رگانه‌ی که‌ دین و

دهترسن دست بو كهرامتم بهرن. هاتن دوريان تهنييم... هر
يهكهميان له ئاوازيكي مهزوونيان دهژهن... دهيانووت، نا...
هانيان دهدام كه خودكوژي بكهم. هانيان دهدام تنها رهش بين
بم... منيش قنم تيدهكردن و بهدم خهوهه تريكم دهتهقاند به
رووخساري ترشاي مهرگهكاندا. خهلكيينه، ئيوه تا ئيستا تنها
باسي مهرگيك دهكهن و له مهرگيك زراوتان چوه. بهلام من
باسي مهرگهكانتان بو دهكهم، ئيستا نا، بهلكوو له دواييدا، يان
چاتره باسي مهرگ بخهه لاه. چوونكه حهز دهكهم باسي
تنها دويني شهو و بريارهكانمي تيادا بكهم.

وهك فهرمووم، خهوم لي نهكهوت... دهشيت تنها ناوهخته
كاتيك توانييم بنووم و چهند پارچه خهويك بينم. فرشتهيهك
له فرشتهكاني خهيلم كه هيندهي سازادهي وولاتي نهرويچ
جوانه، پيي فهرمووم: بهريز حهرهتي نوح بوچي ههئناسي
قاوهيهك فر بكهيت و كهميك به گولزاري سهعيدا بگهرييت؟
منيش فهرمووم: جا بو نا؟... پاشان ههستام، قاوهيهكم بو خوم
تهيار كردو جگهرهيهكيشم كرد به سهريا. بيرم له ناوهروكي
ئهو پارچه خهوانه كردهوه كه وهك زيبنده خه
دببببب... چوونكه بهر له ههستان، عهيب نهبيت سهرتاپام
تهربوو بو... خهونم به ئافرهتتيكهوه دهمي كه تنها بو. بهلي
ئافرهتتيكي داماي جواني قهيره و بي نازوو پر له خهوي
شيو... ئافرهتتيك كه چهند ساليكه دهيناسم و بو عاشقهكهي
دهگهريت وله من دهپرسيت: حهرهتي نوح من پئويستم به
كهسيكه مووچهيهكي ههبيت، دنا پيكهوه ههئناكهين. له خهوما
هاته سه سهرم، هر وهك ئهوهي ئاسمان بروخي بهسهرما...
خهريك بوو خهفهقانم بكات! چوونكه زور تامهزرروي تيكهل
بوون بوو لهگهل من. زور پئويستي به خوشهويستي و دهسبازي
بوو... چوونكه تهنهايي داگيري كردوه. چوونكه تهنهايي

شەكەتى كەردوو. بۆيە لە خەونەكەمدا بە پەرۆشەوه خۆی دا بەسەر سنگمدا، هەستییكى دێرینەى بۆ من هەبوو ، دەیزانى كەمەن ئەوهى پێى رادەفەر مووم و رینگەى دەدەم خۆى بخزیننیتە ناو باخەل و ژوورى نووستنم.

خۆى نيمچە پرووت كەردەوانى و فەر مووى: تووخوا كەمىك ناخى ناخەم بۆ بشنلە. منيش نەمكەردە نامەردى ژير كراسەكەيم هەلدايەوه... ژير كراس و دەرى ئىيو پەنجەبەيەكەى كە رەنگيان شينى ئاسمانى بوو... پەلەى هەورى جوانى تيا بوو... فەر مووى: ئەگەر تۆ حەزەرتى نوح يەت، ئەوا منيش فريداو داىكى ئاسمانەكانم... بە شىلانى دەستەكانت شيرى ئاگرى ناخەم دەتەكى. منيش بى تۆ ناخۆش خواى ئەو چۆنى ويست وەهامكەرد... سووئى بۆوه هيندە نالەو ناخ و ئوفى كەرد... هيندە هاوارى كەردوو نووزايەوه من خۆم فريا نەكەوتم خۆشاييم بىتەوه... بۆيە خۆمەمەت و خپ كەردبوو، خوا خوام بوو خەبەرم نەبىتەوه... بۆيە بەر لەوهى فريشەكە بىت بە ميوانىيم ؛ من لافاوى ئاوچكان و شيرپژانى گيانى ژير كراسشيني ئاسمانى بەردمى... ئەو ئاويكى سپى لەسەر گۆكانى مەمكى فيچەيان كەرد، لەهەمان كاتدا بوو، خۆشايى بە ناخى ئەو؛ ئىنجا من گەيى. هەموو گيانم تەر بوو... وايزانم بى درۆ يەك دوو پەرداخ ئارەقەم كەردبوو مەلە شەرم و لەخۆشيدا. لەخۆشايى هانتەوهى ئەو، كە هات و بە تىلەى چاوه شينەكانى، بۆنى بەغوردو بۆنى سىكسى تىكەل بەيەك كەردبوو. كاتيكيش كە لە راستيدا دىت؛ بە گۆلاوى بۆنى بە من دەلەيت: دەدەى كورى باش دەستى بۆ مەمانم بەرە. منيش بۆنى پيوە دەكەم. پىي دەلەيم كچى باش، منيش حەز لە تىكەلاو بوونت دەكەم، بەلام دەترسم نەغزو بىت لە عيشقى مندا... ناخەر تۆ عيشقى منت بۆ بار ناكريت. بۆيە چاكترە كارى وەها تەنها لە خەونەكاندا روو بەدات. چوونكە ئەو

وا دهرانیت عاشقهکەى دەبیت مووچهخۆر بیت! جارێکیان بهوم فرموو: بهراستی من له عیشقی ئەم سەردەمه تۆ ناگەم... نازانم چۆن ئیوه یهکتەری به مووچهکانتان هەلەسه‌نگینن! راسته من باوەرم بهوه ههیه که مرۆف پێویسته لهسەری مووچهیهکی هه‌بیت. به‌لام هه‌لبێژاردنی خۆشه‌ریست په‌یوه‌ندی نییه به مووچه‌وه! چوونکه مووچه‌خۆر گەر بێگانه بیت، ئەوا لەم وولاته‌دا وهک منی به‌سەر دیت. عاقیبهت بێ مووچهو بێ کاریش ده‌بیت، نه‌خۆش ده‌که‌ویت، دووچاری وه‌رزی ده‌بیت. ئەه‌ی ئەگەر که‌سێک دلی چوو به‌ مندا؛ من چیی پێ بلێم؟ بلێم بێ کارم؟ به‌لێ، که‌واته که‌س حەزم لی ناکات، با که‌شیش زه‌حمه‌ت نه‌که‌شیت.

ته‌نانه‌ت هه‌مان ناهه‌ت که باسی ده‌که‌م و هاته‌ خه‌وم، سوور ده‌زانیت که منی خۆش ده‌ویت، که‌چی دیت و له‌من ده‌پرسیت: ئه‌ری حه‌زهرتی نوح تۆ له‌مو باوه‌ره‌دایت من خۆشه‌هه‌وێستیکم چنگ به‌که‌ویت؟ منیش جارێکیان له‌که‌نار ده‌ریا، که‌رۆژێکی هاوینی رابردوو بوو، پێم فرموو: به‌لێ، هه‌ندێک جاری وا هه‌یه مرۆف زۆر به‌دووی هه‌مان شتدا ده‌گه‌ریت که له‌ناو چنگی خۆیدا‌یه. به‌لێ. من هاوڕییه‌کم هه‌یه هه‌میشه که بۆ شقارته‌ ده‌گه‌ریت، تا جگه‌ره‌که‌ی پێ داگیرسینیت. شقارته‌که له‌ده‌ستیتی و رای ده‌هه‌شینی و له‌به‌رامبه‌ره‌که‌ی ده‌پرسیت: هه‌تیو کوا شقارته‌که‌م؟ ئێستا له‌ده‌ستما بوو! کوا؟ هه‌یه هه‌میشه بۆ شتیک ده‌گه‌ریت که وونی کردوو، که‌چی له‌به‌ر ده‌میشیایه‌تی. وهک کوره‌ گه‌وره‌که‌م. ئه‌ویش هه‌میشه که ته‌نها ده‌بیت، ده‌گه‌ریت. ده‌گه‌ریت به‌ دوا‌ی مندا. منیش زرته‌ زه‌لام له‌به‌ر ده‌مییدام و نامناسیته‌وه. چوونکه ژیا‌نی نامۆیی کاریکی ئه‌وتۆی کردۆته‌ سه‌ر ژیا‌نی خیزانیان، که باش یه‌کتەری نابینین. چوونکه وولات و گه‌لی نه‌رویج هه‌میشه بێگانه به

ههنگری تاوان و شهرو کیشه مهحکوم دهکن. ناچاران دهکن باش سهیری خویان نهکن. بویه کورهکم بهدوای من و بهدوای دایکییدا دهگهریت... منیش بهدوای وولاتیکی وونبوودا. دایکیشی لهبهردهمی مندا به دواى مندا دهگهریت!

کوره گهورهکم به دواى هیچدا دهگهریت، کاتیک پرسیری لی دهکم: کورم لهچی دهگهری؟ ئهو له وهلامدا دهفهرموویت: هیچ! چونکه من زور ئهوم خوش دهویت؛ حز دهکم ههمو ژینانی پر بکه له دلنیایی و ریز بوی. حز دهکم بتوانم بیمه باوکیکی پیروز بوی. بهلام دیومهکان له وولاتی نهرویج نایهمن له بواری کارکردندا ههست به ئامان بکه. لهم سالهدا وازم له شهش کار هیناوه... شهش دانه کار، که هیچیان لهمن ناوهشینهوه. نهک من وازم هیناوه، بهلکوو ناچار کراوم واز لهوکارانه بهینم... بهلام بهپیویستم زانییوه کاریکم ههبت تا دلنهوایی بدهم به مندالهکانم. گهرچی دهلیم وازم لهیناوه، بهلام لهدهستم داون.

من خاوهنی سی مندالم. ستمه بهخپوکردنی مندال بهبی لههستوگرنتی ئهرکیک.

جا بویه لهدهسدانی کار ژانیکی بهسوویی به باوکیکی وهک من... چونکه من تهمنم گهر بیشوبهینم به تهمنی نوح چوارسهو بیست و نو سالم. به پتودانگی خهکی، پیر بووم و سهرم له پال قهبردا دهلهرزئ. بهلام ناتوانا سهیری بههره ی کارگوزاریم ناکهم. ههروهها گوورو تاوم بو کیزولهیهکی ناسکولهی قز زهردی چاوشین و مهک خر وهک ههوهسی لاویم سرک و تامهزرویه... هیشتا حزم له دهستبازی و گهمهی ژیر جیگهو یاری کردنه لهگهل خاوهن ژیرکراسی شینی ئاسمانی و دهپیی تهلیزم باریکدا... لیتانی ناشارمهوه، دوینی

شهو گهرچی وهك كهرويشكى بهردهمی ههلمهتی تانجیی راو، كاتیک كه بهشهكهی چاوم نایه سهر یهك، راستهوخۆ ئهو نافرته هات به میوانییم له خهوما! نهمزانی چۆن توانیی تهلیسم بشكینییت! چۆن و له كوێوه خۆی كرد بهژوورداو خۆی دا بهسهرما. تنها عهبايهکی سپیی لهخۆیهوه پێچابوو كه هات. له پێشدا ترسام، وامزانی یهكێك له فریشتهكانی... چوونكه ئهو ههمیشه دوو فریشتهی هاوشانه. من ههردوو فریشتهکانی سهر شانی ئهو به زهقی دهبینم. ئهو دوو فریشتهی ههیه، یهكێکیان سهوزهو ئهو تریان سووره. جا بئێ تو ناخۆش كه عهباكهی لا دا؛ ئاسمانم بینی... راستهوخۆ دهمم ئاوی تیزا؛ چوونكه ژیركراسهكهی رهنگی ئاسمانی شین ونهخشی پهله ههوری سپیی تیاوو و دهرپێ دزولهیهكهی ههمان شیوه ئاسمانی بوو! نازانم كێ ئهو دهرسهی دادابوو؟! یهكهم جارم دهست بۆ لهشی ئاسمان بهرم؛ چوونكه ئهو لهئاسمان دهچوو بهو پرچه خاوه زهرده تیشك شیوهیهوه... چوونكه كووت و مت له ئاسمان دهچوو... پرچی وهك خۆر له تاریکیی ناو نهۆمی حهوتهمی كهشتیهكهدا دهرهوشایهوه. فریشتهکانی خۆمی لهبهر بردمهوه... ئهو فریشتانهی كه له بازاروو فرۆشگاو له مهیخانهو له شهقامهکانی شاردا دهیانبینم و ههلیان دهگرمهوه. چوونكه ئهوان كیژۆلهی چاو كووژهكهی و چاورهش و پرچ خاوو سوورو زهردوو سهوزن! هینده جوانن نهبیتهوه. بهلام بچووك خۆیان دهبینن، بۆیه من زاتی ئهوه ناكهم گفتووگۆیان لهگهڵدا بگۆرمهوه چوونكه هینستا بارن. حهز ناكهن فیزی بابهی رابواردن و گهمهی سیكسی وتتكهڵ بوونی گیانی بن لهگهڵ خهلكیدا، چوونكه دابی سهردهم دهیهوئیت بیانگۆرئیت به سهگ پهڕست، به دێو پهڕست. بۆیه من بچووك دهیانبینم، رۆژانه چهند دانیهك له دهرووندا مآلی دهكهم و به شهویش له خهودا ئامۆژگار بیان دهكهم، باسی داستانهکانی نوح یان بۆ دهكهم، واته

باسی کهرامهتی خۆم، باسی ئەندێشه‌ی خۆشه‌ویستی و دلداری
لاوان. باسی چل تووتی و شیرین و فەرهاد و باسی کەساسیی
ئافره‌تی کوردیان بۆ ده‌کەم.

له‌بەر ئهو هۆیه‌ کاتیک که ئهو ئافره‌ته‌ی ناسیاوم هاته‌ خه‌وم؛
به‌پێی داخواییی خۆی ئه‌وم وه‌ک ئیزابیل شێلا، ئیزابیل که‌یه‌که‌م
هۆگرو خۆشه‌ویستم بوو له‌ وولاتی نه‌رویج. که‌ به‌ر له‌تاوی
باسم کردوو فەرمووم وازم له‌ په‌یوه‌ندیی ئه‌ویش هینا!

بۆیه‌ کار له‌ کار ترازو گشت گیانم غه‌رقی ئاوو لافاوی پ‌ژانی
حه‌زی ئهو بوو؛ بیدار بووم که‌ خۆشم خه‌ریک بوو خۆشاییم
بێته‌وه... ده‌عباکه‌م بوو به‌ کۆله‌که‌ی ئاسمان. که‌میکیش
ته‌ریق بوومه‌وه کاتیک که‌ هه‌ستمکرد ده‌شیت فریشته‌کانی ناو
ناخی خۆم بیدار بووبێته‌وه له‌ ناله‌ی به‌ ده‌م خه‌ومه‌وه. چوونکه
وامزانی پێ ده‌زانن من خه‌ریکی بینینی چی خه‌ونیکم! بۆیه
که‌میکیش پێچوو تا له‌ ناو جێگه‌که‌م هه‌ستم. کاتیکیش که‌ هه‌ستم
ئاو به‌ ده‌م و چاوو له‌شما ده‌چۆری! به‌واقورماوی به‌ده‌م
خه‌مه‌وه له‌ خۆم پرسى: ئه‌رئ حه‌زه‌تی نوح خۆ ناشیت میزت
کردبیت به‌ خۆندا؟! فەرمووم نا، ئینجا خۆشاوی خه‌ونه‌که‌م یاد
هاته‌وه... سه‌رمام بووم له‌ هه‌موو ئاره‌قه‌ی کردبوومه‌وه! یادیشم
هاته‌وه له‌ خه‌وما لافاو هه‌ستاوو... فریدا ته‌نها هه‌لمه‌تی نه‌هینایه
سه‌رم؛ به‌لکو ته‌ببعه‌تی ته‌رو ئاوپ‌ژین کرد و بارانیکیش به
ره‌حمه‌تی باراند به‌سه‌رماو منیش له‌ سه‌رمابوورده‌یی و
نقوومبوون نه‌جاتم بوو!

من ته‌نها دوو کورو (یه‌ک) فریشته‌م هه‌یه، فریشته‌ی کچم ته‌نها
گیانیکه‌ که‌ راسته‌وخۆ و بێیاریده‌ بتوانیت بده‌وینیت... ئهو
فریشته‌یه‌ کچمه‌ ناوه‌که‌یتان گه‌ر پێنه‌ئیم؛ خۆتان ده‌یزانن...
چوونکه‌ فریشته‌ ناوی تری پێویست نی‌به‌. فریشته‌ی کچم. که‌

مهمکی توورتی... پاشان کهوته ههناسه ههئکیشان و مژین و به دهستهکهی تری تووند یاریی پی دهکرد. منیش چاوم ههئندههات، روو له ئاسمان، له ناخهوه به خاوی دهموت: ناخ خاوی گهوره؛ ئوف. ئهویش زیاتر گوور و خروشیی خوی تاو دهدا! هئنده یاریی لهگهئدا کردم ئاوم پهری... ئهوسا سیجر ئاسا که چاوانم کردهوه دیار نهما... دووشهکهه گرتهوهو هاتم کهمیک بهتهنها دانیشتم. مؤمیکم بو گیانی ئهو ئافرته پیروزه داگیرساندوو کهمیکیش بیرم لهو کردهوه. بهلام زیاتر بیرم دههاتهوه سهر گهراندنهوهی پاسپورته نهرویحییبهکه. چونکه ماوهیهکه ماخولانم تووش بووه. ههز دهکهه له میللهتی نهرویج بگهینم که من بهرگهی ستهمی ههژده سال ژیان ناگرم له ناویاندا. پاشان به لهشی پاکهوه چوومهوه ناو جیگا...

ههرچهندم کرد خهوم لی نهکهوتهوه، تا فریشته بچکولهکههم بیدار بووهوه، پئی فهرمووم: بابه دههسته ، گهر خهوت لئناکهوئیت ، زور لهجیگهئا ئهمدیوو ئهو دیو مهکه. قاوهیهک تهیار بکه.

له‌ناو هۆله ته‌سکه‌که‌ی که‌شتیه‌که‌مدا... له‌ ناو نهۆمی یه‌که‌می که‌شتیه‌که‌مدا، سه‌یریکی چه‌وزی ماسیه‌کانم کرد... ماسیه زێرینه‌کان... چونکه‌ سێ ماسیمان هه‌یه... هه‌لبه‌ته‌ که‌ یه‌کێ له‌ ماسیه‌کان دهمرن، من ئه‌رکی هه‌ینانی ماسیه‌کی تر له‌ ئه‌ستۆ ده‌گرم، به‌لام ئه‌ستا دوو ماسیمان هه‌یه. چونکه‌ به‌ر له‌ ئه‌ستا هه‌میشه‌ سێ ماسیمان هه‌بوو، که‌ یه‌که‌میان مرد، دایکی مندا‌له‌کانمی له‌گه‌ڵ خۆیدا برد، خواله‌گه‌ووناحه‌کانی خۆش بێت... هه‌ینده‌ هه‌ستیارو ناسک بوو، له‌دوای مردنی ماسیه‌که‌ به‌ر له‌ چه‌ند سالێک ئه‌ویش ته‌مه‌نی کۆتایی هات. به‌ لاوی گیانی له‌ده‌ست دا... ئه‌و دووچاره‌ی شێرپه‌نجه‌ی گیانی بوو، گیانی دارزاو له‌ماوه‌ی چه‌ند مانگه‌یدا هه‌یچکی ئه‌وتوی نه‌مایه‌وه بیه‌نێژیه‌ن... مندا‌له‌کانم باوه‌ریان نه‌ده‌کرد ئه‌وه‌ دایکیانه‌؛ چونکه‌ شێرپه‌نجه‌ ئه‌وی گه‌رمۆله‌و وه‌ها له‌رکردبوو، زۆر سه‌یر قه‌باره‌ی گۆرا‌بوو. ماسیه‌ی یه‌که‌م که‌ مرد، له‌ ماوه‌ی سێ رۆژدا ره‌نگی کال بووه‌وه، دیار بوو ژانه‌ سکی گرتبوو، چونکه‌ له‌ناو چه‌وزه‌که‌دا له‌سه‌ر پشت مه‌له‌ی ده‌کرد... پاشان چاوه‌کانی تانه‌ی لیهات، ئه‌نجا به‌ چاوی خۆم مه‌رگم بیه‌ی له‌ پشته‌وه زه‌فه‌ری به‌و برد و له‌مسی په‌رسه‌ولێ کلکی ئه‌وی کرد. مه‌رگ، یان مه‌رگه‌کان هه‌زانه‌ فرسه‌ت له‌ گیاندار دینه‌ن، له‌ پشته‌وه‌ شال‌اویان ده‌به‌نه‌ سه‌ر... ماسیه‌که‌م بیه‌ی له‌ ماوه‌ی دوو رۆژدا په‌رسه‌ولێ ره‌ش هه‌لگه‌را... یه‌که‌مجار بوو بیه‌نم که ره‌ش بوونی کلکی ماسیه‌ی زێرینه‌کان نیشه‌نی مردنیه‌نه... به

تایبتهی ئەو ماسییانەیی که دروست کراون و ووردن و زۆر ناژین.

سەیریکی ماسییەکانم کرد، بە ئیحا فەرموویان: بەیانیت باش حەزرەتی نوح؟ فەرمووم: هەمان رۆژباش لە ئیوه... بەلام هینشتا نیوہی شەوہ... ئەوان فەرموویان: جا بەریزتان کەہی توانیویتی تاکە شەویک هەمووی بنوویت؟ ماسیی دووہم بە نازیکی نیرەمووکانەوہ فەرمووی: نازانم!

پاشان حەزمکرد بچم سەیریکی هەردوو کوورەکەم بکەم، کە یەکەمیان گیتار ژەنە... دووہمیان هونەرەندیکی وینە کیشە وەک خۆم... یەکەمیان ناوی مۆسیقایە، دووہمیان ناوی هونەر. دوایی بە کوورتی باسی ئەوان و باسی رەحمەتی خوالیخۆش بووی داکیانتان بۆ دەکەم. باسی ترس و شیرپەنجەو و گوومان و راپرای و دووایی ئافرەتانی ئەمڕۆتان بۆ دەکەم، تا پەندی فیری دایکان و خوشکانی بەریز بکەم، چونکە نەخۆشی دووژمنیکی گەورەترە لە مەرگ، مرۆف هیندە وەرز دەکات کە هەندیک جاری واهەییە مرۆف بەدەستی خۆی خۆی لەناو دەبات.

کاتیک کە چوومە ژووری مۆسیقا، بینیم کوورە گەورەکەم بە پەنجەکانی لە حەوادا یاری دەکاو دەمی لە دۆخی وەک ئەوہی فلوت لێدات، وەها دەبزواند، هەستم دەکرد فوو دەکات بە و توونیلەدا کە دوو هەسارە پیکەوہ بەند دەکات لە ئاسماندا. بە ئاستەم و بە هیواشی لێفەکەم دا بە پشتییداو هیواش لە ژوورەکەہی وەدەر کەوۆتم. پاشان چوومە ژووری هونەری کوورە بچووکم... ئەویش بەدەم خەوہوہ خەندەہی دەکرد، هەستمکرد تەماشای شاکاریکی هونەری مەزن دەکات کە لە خەونەکانییدا دروستیان دەکات. ئەویشم داپۆشی و ہاتمەوہ ناو هۆلی نھۆمی یەکەمی

کەشتییەکم. چونکە من لە ناو کەشتییەکدا دەژیم. یان ئێمە لەناو کەشتییەکدا دەژیین. کە هەمیشە لە دەریاداین. جاران کە تەنها بووم هەر رۆژەو لە ولاتیک بووم، بەلام سالانیک بەر لەژنەینان و مندال بوون؛ لەولاتی نەروێج جوانی سەرنجی راکیشام. لێرە مامەمو ئەنجام لەبەربۆ باوەری خەلکی و لە کاتەکانی بیکاریدا سەرگەرمی داھینان و دروستکردنی کەشتییەک بووم.

لەم سالانەی دواییدا لەبەر ناشتن و نزیکیی لە تەرمی دایکیانەو، هینشتا حەزدەکەین لە دوورگەی ئۆسگۆرد بژیین... بەو شیوێیە خۆمان بە میوانی ئەو قەبرسانە دەزانین کە رەحمەتی دایکیانی تێدا نێژراوە. بە رەحمەت بێت، ئەو زۆری حەز لە هاو دەنگی و پیکەو بوون بوو، حەزی نەدەکرد بە جێمان بەیلت... بەرگەی ئەو هەموو هەلمەتە ناھەموارانەی شیرپەنجە دەگرت، تا مردیش خەندەکانی لەسەر لێوو بوون، هەر لە خەندەکانیشدا گیانی سپارد... ئەو ناوی پیرۆز بوو، واتە هاوسەری کۆچ کردووم. پیرۆز لە زۆر ئافرەت جوانتر و پیرۆزتر بوو... خاوەنی یەک زەررە گوومان نەبوو، قینی لە هیچ نەبوو... بەلام زۆر کەسیشی خۆش نەدەویست. بۆ نمونە ئەم کەشتییەیی باسی دەکەم لەم رۆمانەدا، تا تەواوم نەکرد باوەری نەکرد... کە باوەریشی کرد داوای لێبووردنی نەکرد... بەلکوو بووغزی کرد... بەو بووغزە پیسەیی لای ساراو هەندیک ئافرەتی نەروێجی هەیە. بووغزیکە پیاو گیل دەکات،، پیاو بچووک دەکاتەموو هەمیشە دووچاری ژانە سک دەبێت لەگەڵیاندا. بەتایبەتی لە کاتی جیماعدا... چونکە ئەو جۆرە لە ئافرەتان بووغزیان هێندە ووشک و بێبەرە،، مندالی ساغ نادەن بە پیاوەکانیان. چونکە بە بووغزی خۆیان هەناوی پیاو زەجر دەکەن. پیاوەکانیش وەهان کاتیک کە بووغز دەکەن. من تەنها

لهو کاتانهدا دهستم له لغاوی ئهو بهر دهدا،، چوونکه بئ باومر
بوو! خاوهنی هیچ خوابهک نهبوو، گیانی ووشک بوو. ئهوش
تهنها دزیویهکانی دهبینی!

بهلام ئهوهی نهوانیت جوانیهکانی بهرامبهرکهی بیینیت،
جوانی چنگ ناکهویت... همن لهناوماندا به دواى جوانیدا
ناگهرین، به جوانی بیزار دهن. بویه همیشه وهک کیچ دهچنه
کهولئ مروهوه. وا دهرانن بهوه سوود به خواکان دهگهیهنن.
نازانن دزیو بیین؛ جوانناس نیین. بهلام جوانناس دوولانه بینه.
ههردوو تهوهرهکانی خیرو شهر دهبینیت و خاومن باومر به
سروشیت و هونهر و جوانی. چوونکه ئهم چهکانه بهر دهگرن،
به بهریان پرورهی مروقی کامل بهدی دینن. ئهوسا تهکنهلوژیا
دهمی به زیپ دا دهخریت... گهشهکردن دهوستیت... مروقایهتی
وایان لیدیت دم بو ئاسمانی ووشهکانم دا دهچرن. من هینده زانا
نییم، بهلام دهرانم چند برسیمه بو زانست... زانستی سک.
ههست، بیری پهتی و ئازاد. من لهوانه نییم قهپال له ووشهکان
بگرم و بئ ناوهرۆک به سوودی ئیوه دهرانم بېرم. من کاری وا
ناکهم، وام فهرموو به نووسهریکی ئهمهریکی، بهوم ووت:
نووسینهکانی من سادهن، بهلام سروشتیکی تازهیان ههیه. من
تایبهتم له نووسیندا چوونکه پهیامی هونهرو جوانییم پئییه. بهوم
فهرموو: رومانهکانی من ئاستیک له کهرامهتی من نیشان
دهدن،، ئیوه تیی ناگهن، چوونکه ئافرهتانتان هینده رهزیل و
سووک کردووه که بونی پیاویکی بهدخورو بهد مهست و پر
رقیان لی دیت. ئافرهت مافهکانی لی سهنراوتهوه و جیگهی
پیاوی لهخوی و له پیاوو نهوهی داهاتوشدا مولهق کردووه. دا
دهنیشن لهگهل مندا به ههزار چاو ههولئ له تهره بردن و نازار
دان و پهشیمانکردنهوت دهدن، درو لهگهل ناخی خویاندا
دهکن و فهرزیشی دهکن ریز له ههلوئیستهکانیان بگریت.

یهکسان بوونی رهگهز بریتی نییه له گۆراندن و شیواندنی رهگهزیک بهوی تر. هه‌لکو هارمۆنی بوونیان مهرجه. ئیوه تیناگن. چونکه بووغزتان کویری کردوون و جوانییه‌کان به چاوی درۆ ده‌بینن. بۆیه بووغز پردیکه من به‌سه‌ریا ناپه‌ریمه‌وه. چونکه من ریگه‌ی بنیاتنای پردی بووغز ناده‌م له ئیوان نێرو مێدا، له ئیوان من و ئەواندا... ته‌نانه‌ت له ئیوان خۆم و پیرۆزیشدا، یادی به‌خێر.

کاتیک که مۆسیقاو هونهرم گهرم داپۆشییه‌وه، هاتمه‌وه نهۆمی یه‌که‌م. له په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌پریکی قه‌برسانه‌که‌م کرد... چونکه کیلی هاوسه‌ره‌که‌م له‌ویوه ده‌بینیم؛ له قه‌برسانی ئۆسگۆرددا... که ده‌که‌وێته‌ که‌نار ده‌ریاوه... بینیم ده‌ریاو شاخ و زه‌میین و ئاسمان سپیه‌کی مه‌یلو پرته‌قالی و ته‌میین... چونکه هه‌موو شته‌کان به‌ستبووی. به‌فریکی ته‌نکیش باریبوو... خۆر خه‌ریک بوو هه‌لیت... ته‌نانه‌ت کێله‌که‌ی پیرۆزی هاوسه‌رم به‌ جوانی بۆ نه‌ناسرایه‌وه، چونکه نه‌ویش به‌ستبووی. بیرم ده‌کرد، خۆم بۆ نه‌گیرا به‌و به‌یانی زووه له که‌شتیه‌که‌م ده‌رپه‌ریم و چووم به‌ره‌و قه‌برسانه‌که‌و فتیله‌یه‌که‌م له‌پال کێله‌که‌ی ئه‌ویشدا پێکرد... زانیم گیانی هه‌ست به‌خۆشی ده‌کات... من له‌مێژه ئه‌وه ده‌زانم، باوکه‌ گه‌وره‌م حه‌زرتی ئاده‌م وه‌های ده‌کرد بۆ کۆرپه‌ی یه‌که‌می کاتیک که‌ مرد. بۆیه منیش ریز له‌ مردوی خۆشه‌ویست ده‌گرم. به‌لام به‌ر له‌وه‌ی بگه‌ریمه‌وه ناو که‌شتیه‌که‌ بینیم، قه‌له‌ ره‌شکه‌یه‌کی ته‌نها ره‌ق هه‌له‌تایوو، بووبوو به‌ شه‌خته و له‌ ژێر دار ئه‌رخه‌وانه‌ زوو‌قمگرتوو‌ه‌که‌دا که‌وتبوو. به‌ ئاسته‌م ته‌رمه‌که‌یم له‌ زه‌وی جیا کرده‌وه‌و خسته‌م سه‌ر له‌پی ده‌ستم، که‌ به‌رماله‌که‌مم پێ هه‌لگرتبوو. بیرم له‌وه‌ کرده‌وه‌ که‌ وینه‌یه‌کی بکێشم، چونکه‌ دیار بوو ته‌نهایی ره‌قی کردبووه‌وه‌ نه‌ک سه‌رما... چونکه‌ قه‌له‌کان پێکه‌وه‌ هه‌لناکه‌ن،

پیکهوه نانون، لانهش دروست ناکهن. بویه که گهرامهوه ناو کهشتیهکه، حزمکرد چهند سکنچیکی قهلهر شهکهکه بکیشم و نیشانی هونهری کورمی بدهم تا توانم ههلسهنگینیت. چونکه دهمیکه وازم له وینهکیشان هیناوه... لهوتههی له وولاتی نهرویج دهژیین، من وازم له کاری وینه کیشان هیناوه. چونکه ئهوان ریگه نادهن کهلتووری تر لهناویاندا گوش بیت. ههر بویهشه من دهمویست رۆژ بیتهوه تا خۆم نامادهی سهفسر بکهم و بچم پاسپورتهکهیان بدهمهوه، پاشان بییان بلیم، من کویلهی ئیوه نییم.

لواى هاتنه ژوورهوه

که هاتمه وه ناو کهشتیهکه، ههستمکرد شتیک بانگم دهکات، ههستمکرد گیانی پاکی پیروز هاتووه بۆ سهردانمان. وا بوو، کاتیک که گهرامهوه نهۆمی ههوته؛ بینیم مۆمهکهی لای جیگهی نووستنهکهمهوه داناوه و لهگیانیکی ناسکی بلوورین و رۆشندا چاوهیری منه. رووخساری وهک مانگ دهمدهوشایهوه، چاوه شینهکانی ههر دهتوت ههمان ئهه چاوانهن که پاش مردن ههچمان نهمانتوانی لیکیان بنیین، چونکه ژیانی زۆر خوش دهویست. ئهه مۆسیقا و هونهری زۆر له راده بهدهر خوش دهویست. بینیم پرووت و قووت له شهرمی نازدا راکشاوه. فهرمووی: پیری خوشهویست کهمیگ گیانم بشیله، زهممهت نهبیت. منیش بی یهکوو دووکردن تا ئههکاتهی شیوهی گیانی کال و کالتر بووهوه، تا ئهه کاتهی نهبوو به ههلم له ژیر شیلانی نهوما؛ له شیلانی گیانی نهکهوتم... پاشان ههستمکرد پیویست دهکات سهرخهویک بشکینم، چونکه دهبوو ئههرو کاتر میتر

لهبار چوو، ديوهكان تهرمه بچووكه همرمى شيويههكهيان برد
و قووتيان دا... به دروش به ئيمهيان ووت: ئومان له قهبرسانى
دهولتهى ناشتووه، چوونكه ئيوه پارهى ناشتنى تهرمى ئهوتان
نييه! راستيشيان دهکرد ديوهكان، ئهوكاته هردووكان بى كار
بووين... يان بريكى كهه پارهيان پى دهدين.

سهرمام دهبوو كاتيك بيرم لهو ههموو شتانه دهكردهوه...
نهمزاني چون خوم بخافلنيم لهژير ليفهكههدا! ناچار ههستامهوه.
ئهو كاته بوو كه فريشته هات بهلامهوه. بيدار بووهوه و
فرمووى بابيه ههسته و قاوهيهكى تر تهيار بكه. بهلكو كهميك
بيرهكانت دههويينهوه.

پاسپورتهكهه لاي تهرمى قهلهر شهكهكهوه دانابوو. خوئنهويست
دهستم دايه پاسپورتهكهه و ويستم بيدرينم. بهلام زوو پهشيمان
بوومهوه... چوونكه مهبهست وابوو ئهمرؤ بيگهيهنمهوه بهر
دهستى مهليكه، ئهمرؤ، واته روژى بيستويهكهه مانگى
سهرماوهزه، بريار بوو بچم بو كوشكى مهليكه و پاسپورتهكهه
بگهريئميهوه. چوونكه ئهوهى راستى بيت من ناتوانم لهه وولاته
بژيم. ناچار كهميك به دوش داماوى سهيرى پاسپورتهكهه
كردوو، لهخووه دهستم كرد به وينهكيشانى كهشتيهكهه. چوونكه
لهه دوايههدها تهنها وينهى ماچ و كهشتى و فريشتهو ريگاكاني
كهمال و پورترىتي گيائىيى خوم دهكيشم. پاش تهواو بوونى
وينهكه، له سهه لاپهههه بهرامبهه به وينهى سهه پاسپورتهكهه،
نووسيم: من كويله نييم، من نازدم. پاشان دهستم كرد به
نووسينى نامه بو جهنابى مهليكى بهريز. نووسيم: دوا نامهى
بريار پاشان له ديري دوهمدا نووسيم: بو بهريزى سهروك
دهسهلات جهنابى مهليكه

بهنده وولاتی دایکم بهرله بیست و یهکسال جیهیشتووه... دایک بیرم دهکات ههمان شیوه که من بیرری دایک دهکهم زور به دلگرمی. لهوکاتوه من گیانی خوم جیهیشتووه، واته وولاتی خوم، که هیچ کهسیک نویریت وک وولات دان به ناوییدا بنیت، واته وولاتی کوردوستان؛ به دلتهنگی دهژیم له ههندهران، نیگهرانم و تنهام، وه ههمیشه خونی جوان بهویوه و به گهرانهوه دهبینم. گهرانهوه بو ناو میللت و خاکی خوم. بویه له دواییدا پاش چهندن سال نازناوی خوم گوری به: عیشقی بی وولات. نهمش بووه مایهی نازارمکانم، چونکه بی وولاتی نازارم دهکات... نازاریک که له نازاری شیرپهنجه بهژانتره.

لهو کاتهشموه ههول ددهم هاوری بم لهگهل ژیانداو خهنده بو ههر شتیک دهپروینم... چونکه ژیان هیندهی خهندهکانی سازادهی وولاتی نهرویج جوانه... لهو خهندههی لهو نیشانیان دهکات بو فریشته نادیارمکان - که لهراستییدا زادهی خهندهکانی خودی خوین. کهچی سازاده خوی فریشتهکان له نیو خهندهکانی خویدا نابینیت. بهلام من دهیانبینم. من گیانی گهلهکوی میللهتی نهرویجیش دهبینم. ههروهها من توورم لیتان. زور توورم لیتان.

له دواییدا توانییم بيم به هاوری ناسمانهکان و زهمین، توانییم بيم به هاوری فریشتهکان، خواکان، پیغمبهرمکان و گیانهکان! توانییم بيم به هاوری خشوک و کوترهکانیش، بهلام... بهلام نهمتوانی بيم به هاوری تنها مروقیکی نهرویجی. نهمتوانی و نهمتوانی به داخوه!

من سروش و باوهری هاوژیانییم لهگهل گهلی نهرویژدا لهدهستداوه... ههست دهکهم لهگهل مروقهکاناندا توانای ههلهکردن نییه... حهز دهکهم بگهریمهوه بو لهو مهزلگهپهیی که

خاوهنى نېيم هېشتا! كه هېشتا من و ميللهتهكه م خاوهنى نېين.
ئەمەش مايهى دلتهنگى يە.

سووپاسگوزارى خۆم، مائاوايبتان لى دهكەم، چونكه له
وولاتى ئيوه دا جيگەم نايتهوه. نه وهك كوردىك، نه وهك
هونهرمەندو ريناس، نه وهك نووسەرو تەننەت وهك دامين
پېيش جيگەم نايتهوه. لهعەتانه زور هەولم دا گرويك
بەرمەوه... زور هەولم دا تا بتوانم كەلتورى خۆمتان نیشان
بەم، كەمىك شەك و شيوەكارى و رەنگەكانم نیشانان بەم.
بەلام بەداخهوه، ئەو زەربانەى بەر رووم كەوتن و پيم گەيبن،
نازار بە گيانم دەدن.

لەتۆلەى ئەوهدا، له پاداشتى هەلەكانتانا دوو مندالى جوانم
بەخشی بە ميللهتهكەتان، ئەوم بە يارىدهى ئافرهتییكى بولغاری
ئەنجام دا، چونكه ئەو بى ئەوهى بمانسیت، بە بى ئەوهى
دوودل بیت له خیرمەندى و كەرامەتم شوى پى كردم و دوو
كورى جوان و ژیرمان خولقاند. مندالەكانم هەنگرى بەهرەكانى
من. ئەوان پرن له پەيامى خواكان، پيغەمبەرەكان و
فریشتەكان. ئەوان بى نمونەن له جوانیدا. ئەوان له يادی
دووری من دروست بوون، ئەوان نازارەكانى من و سوپىكانى
من.

من هونهرمەندم... من بە پيوهریكى جوانناسى داوهرى سروش
دهكەم... بۆيه ناجور دان دەنيم بە سيستەمى وولاتهكەتانا.
چونكه سيستەمىكى پاك و بيخهوش، دەبیت لەسەر بنەماى
ريز له جوانى و ئاكار دارپژریت.

بۆيه كاتى ئەوه هاتووە بلیم: با بەس بیت، چونكه من پر بووم
لېتان. سوپاس بو من مالتان ئاوا... ئەمەش ناسنامەى میلی

وولاتهكەتان. من هەنگری ناسنامەى ئیوه نییم. بە گیانیکی ماندوووه بۆتانی دەگیرمەوه... حەزیش دەكەم بۆلیم مالتان ئاوا. وه بەنرخترین دیاریشم بۆ میللهتهكەتان مندالەكانمه، چونكه من ئەوانم بە نان و ئاوو پەروەردەى ئیوه گۆش كردوو. ئەگەر هیندەى قوورسایى ئەوان گەوهەر بەن بە من، بیگومان ناتوانن پاداشت و قەرەبووی تەنها یەك سەعاتى دووریم لەوان بەدەنوه... چونكه ئەوان بەنرخترین سەرمایەى منن.

هەلبەتە من ناویرم ئەوان لەگەڵ خۆمدا بەرم بۆ وولاتینیک كه سەركرده دیموكراتخوازمەكانى ناویرن ناوى كوردوستان بەرن. بەلام من دەویرم ناوى وولاتى خۆم بەرم. من دەمهویت بگەیریمەوه تا پێیان بۆلیم: من زۆر چاك دەربارەى وولاتینیک دەزانم كه ناوى كوردوستانه. هەروەها من پەیداغى ئەو وولاته جوان و پیرۆزەم كیشاوه. جا ئەگەر پۆژینیک له پۆژان مندالەكانم توانیان بەسەربەرزى بین بۆ دێدەنییم، پاشان كه گەرانەوه لاتان؛ پێتان بەفرمۆن كه باوكى ئیمه سەرى رەش بوو.

سووپاس بۆ هەموو شتتیک... بە داخهوه كه گەلى نەرویج بواریان نەدام كه هەست بكەم لەناو گەلى خۆمدا له وولاتى نەرویج. چونكه بۆ من جیهان كوردوستانیكى گەورەتره یان نەرویجىكى گەورەتره.

لەگەڵ ریزی پری مندالییدا بۆ ئیوهى خاوەن شكۆ.

نووسەرى نامە حەزرتى نوح 21.11.2008

ئەمهبوو دەقى ئەو نامەیهى بۆ مەلیکم نووسى. بەلى خەو نەچووە چاوم، پۆژ هەلەهات و ناچار هەردوو كۆرەكەم بیدار كردهوو نامادەم كردن بۆ بەشداری كردن له هەلوێستى باوكیان

به پرويه‌کي نادیار. حمز مکرد همدووکيان له‌گه‌ل خومدا بهرم بو کوشک و به‌دهستی پيروزی ئه‌وان نامه‌کم بگه‌یه‌نم به مه‌لیک. بویه کاتیک که ئه‌وانم بیدار کرده‌وه، پاش به‌یانی باش و نان خواردن و خو گورینیان به‌وانم فرموو: حمز ده‌کهن ئه‌مرو له‌بری قووتانخانه له‌گه‌ل باوکتان بین و به‌که‌شته‌که بچیین بو کوشک، ده‌شیت پروژیکی خوش به‌سهر به‌رین، پاشان نانیکی خوش ده‌خوین و که‌میک به‌ پایته‌ختدا ده‌گه‌رین، ئه‌وسا ده‌مه‌و ئیواره ده‌گه‌رینه‌وه. هه‌لبه‌ته ئه‌مرو له‌ ژيانی مندا پروژیکی پيروزه، چونکه بیستویه‌که‌می مانگه. هه‌رچی‌هک دل‌تان بیخوازیت ده‌توان داوای بکه‌ن.

پاش که‌میک هه‌لسه‌نگاندن، ئه‌وان بریاریان دا بچن بو قووتابخانه. چونکه له‌ که‌مین و به‌ینی داخواریه‌کانی من تینه‌گه‌یشتن. نه‌یانزانی که من نیازم‌ندم پاسپورت‌ه‌که‌م بگه‌یرمه‌وه بو کوشکی مه‌لیک. نه‌یانزانی که من هه‌لویتستیکی می‌زووییم ده‌ره‌ق به‌ ژيانی خوم وهرگرتوه. چونکه ئه‌وان له‌ کوسپه‌کانی من به‌ ناگا نیین. نازانن که من له‌ ماوه‌ی ئه‌م چهند مانگدا چهند کاریکم له‌ده‌ست داوه. نازانن که‌من شه‌که‌ت و پیرم و توانای ئه‌نجامدانی هه‌موو کاریکم نه‌ماوه... نازانن که ئیتر ژیان وه‌ها ناچیت به‌ریوه. ده‌بیت چاره‌یه‌ک بو ژیان بکه‌م تا نه‌بووم به‌ کویله‌ی پزیشکه‌کان و نه‌خوشی خه‌سته‌خانه‌کان. چونکه زیلله‌ت له‌ویوه ده‌ست پیده‌کات که مرو‌ف بکه‌ویته ژیر ره‌حمه‌تی یاریده‌ی نه‌خوشخانه‌کانی وولاتی نه‌رویجه‌وه. به‌داخه‌وه، من ناویرم خوم له‌ قه‌ره‌ی ئه‌و غه‌مه‌ قووله‌ بده‌م. من ناویرم به‌ دکتوره‌کانی ئیره‌ بلیم پیرم و توانای کۆکردنه‌وه‌ی قنه جگه‌رم نه‌ماوه، توانای کار کردنم نی‌یه له‌ ته‌عزیخانه‌دا یاریده‌ی ليقه‌وماوان بده‌م... چونکه ئه‌وانه‌ی که دینه وولاتی نه‌رویج، شایانی ئه‌وه نیین نازار بدرین، برسی بکرین یان

گوئیان لئ نهگرن و دهست بهسهريان بکهن. چوونکه دواکارم کاریک بوو که لهگهل پهناههنده کوردو عمره بهکان کارم دهکرد... دهبوو بهخیر هاتنیان بکهم و بی هستانه مامله ایان بکهم و گوئ له دواکار بیهکانیان نهگرم، نهخوشهکانیان نهنیرم بو لای دکتور بو چاره سهر، دهست و پی شکاوهکان فیر بکهم ووره بهرز بن و داوای چاره نهکهن. دهبوو له ترسیان برهویتمهوه و نهیلم هست به دوران بکهن. چوونکه گهنجهکانی کورد وولاتی باوانی خوئیان چول کردووه. ههموو ههلدین بو ههندهران، باوهریان به زیان مردووه له کوردوستان، بویه من به چاکم زانی بگهریمهوه... واز له جهرگی خوشم بهینم تهنها له پیناوی نهودا بتوانم دنمگم بگهیمنم به سهرکرده رامیاریهکان.

مندالهکانم له کهین و بهینی پیلانهکانی نه دوا بییهی من بهئاگا نیین. نازانن من خهریکی چیم... نهوه بو دوو روژیش دهچیت بهریوه بهری پهناههندهکان تروئی کردم لهسهر کار. پی ووتم: جا نهگهر تو پروژهی گهرانهوت ههیه، بوچی دیت بو کار؟ گهرانهوت خوش، پیویست ناکات بیی بو کار، دهشیت کار به سوودی تو نهیت. نه راستییهم بهسهر هات، کاتیک که بینیم لاوانی وولاتهکهم دین و کارمندان وهک داوین پیس و چهکل و پوخل و وهک گورگی هار لهوانیان دهروانی... لهتهماشایاندا قیزی منیان دهرهق به خوئیان دهروشان. راسته مروقی کورد ماندوو ترساوو دوراو دیارن. بهلام نهوان لای من شایانی پیروژترین ریزن، چوونکه ههرچیبهکم بینی به گهورمو بچوکیانهوه بانگیان دهکردم یان به ماموستا، یان به بهریز و به کاک.

به هر حال باسی پیروزیی مرۆف ناکه، چونکه ههر مرۆفه خاوهن جهو ههر یکی تایبته، تا ئهو کاتهی مرۆف ریزی خزی نه دۆرینیت، شایانی هه موو ریزو حورمه تیکه. له بهر ئهوه نه متوانی دهقاو دهق پیلانی ئه مرۆم بو ههر دوو کوره گه ره کهم به راشکاو ی دار ئیزم، به لام زۆرم پێ خوش بوو که هه لو یستیان وه رگرت و مهیلی چوونیان بو قووتابخانه گریمان کرد به سه ر خوشایی پایتهخت و گه ران و خوار دندا.

کاتیک ئه وان بهر ئی کهوتن بو قووتابخانه، منیش نامه که ی مه لیکم جوان قه د کردوو خسته مه ناو پاسپۆرته که مه وه. پاشان بیرم له وه کرده وه را گه یاندن و رۆژنامه کان ناگادار بکه م، گه رچی شهو ئی له ههنگاو ی یه که مدا بهو کاره هه ستا بووم، نامه م بو رۆژنامه کان نار دبوو، ههروه ها سوو پاسی به ده ستگه یشتنی نامه یان لیکردم. به لام سوور بووم له وه ی که کهسیان هاو کاریم ناکه ن و نایه ن به ده نگه وه بو باس کردن و بلاو کردنه وه ی ویستی گه رانه وه گه رانه وه ی پاسپۆرته که م بو مه لیک.

به ره له وه ی خۆم بگۆرم بیرم له وه کرده وه که ده بییت زۆر پۆشته وه پاک و بۆنخۆش بم، چونکه چوون بو کۆشکی ده ولته ی کاریکی جوانه و مرۆف ده بییت جوان و دلپاک و پۆشته بییت له ناو مهیدانی کۆشکدا. به لام کاتیک جل و بهر گه کانم ده ره ئینا، هه یچیان که لکی ئه وه یان نه بوو له بهر بکرین، ههر قاته شه ستیکی که م بوو، یان پیلوم نه بوو بو ئه و قاتانه، پاشانیش قاته جله کانم هاو یینه یی بوون. له بهر ئه وه دوا ی چه ندین جار تاو تو ئیکردنی جل و بهرگ، بریارم دا به بهرگی سو فیه یانه وه، بهو قاته جله وه برۆم که جار یکیان له خه ونمدا نافرته خوا وه ندیکی گه لی نه رویچ پێشکه شی کردم. که ده ستیک بهرگی

خووری سپیبه. له پرانک و چۆغهو ستارخانینی کوردی دهچیت که به فەنتازای فریشته دوورابیت یان چنرابیت. دهستیک بهرگی زۆر نایابه و هەرگیز دلم نەیدههینا لهبەری بکەم، چونکە دەمتوانی تەنها له خەوندا سوود لەو دەستە جله ببینم. بەلام ئەمڕۆ چونکە پرۆژی یەکەمی ئازادیی بوو، توانییم خەونەکان بهچاوی راستەقینە هەڵسەنگینم... توانییم دەستە جله خووربیهکە له بووخره دەر بهینم و به راستەقینە لهبەری بکەم. توانییم خۆم ببینم!

هەروەها تا راددهیهکی زۆر دلتیا بووم لهوهی که مهلیک بهبی ناگادار کردنهوه، نایهته دهری بۆ مهیدانی کۆشک و پیشوازی لهمن ناکات. هەروەها من کۆشکم ناگادار نهکردبوو. بهلکوو تەنها راگهیاندن و پرۆژنامەم ناگادار کردبوو. دلتیاش بووم لهوهی راگهیاندن هەوأل دهگهیەنن به پۆلیس و دهشیت دووچاری مهترسییهکم بکەن. چونکە به پپی پپودانگی تیگهیشتنم، ههستم دهرکرد دهشیت پۆلیس ریگریم بکات، چونکە کاری وهها له پپودانگی راگهیاندندا له مرۆفیکی میشک ساغ و دەر وون ساغ ناوهشیتهوه. چونکە وولاتی نهرویح باشترین و خۆشترین مەملەکهته له جیهاندا، ئهوهی رازی نییه به هاوژیانی لهگهڵیاندا، بی شک دهبیت نهخۆش یان شیت بیت. هەر بۆیهشه ههزمکرد ههردوو کورهکانم هاوهمم بن، تا ناراستهوخۆ نیشانی بدهم که ههلوپستم ناشتیانه بهریوه دههم.

لهگهڵ ئهوهیشدا که دوینی شهو هیچ نهنووستبووم، روو و رهوانم هیندهی دههینا بهری بکوم. بۆیه بریارم دا باژوم. کهشتیهکهم خسته کارو بۆ یهکهم جار به کهشتی لهکهنارهکانی ئۆسگۆردهوه بهرهو کهنارهکانی ئاکهر بریگه له پایتهخت کهوتمه بهبادانی چارۆکهی کهشتیهکهم. چونکە بۆ ده سأل

دهچیت ئیمه لهم دوورگهیدا دهژیین. دواهمیین کتیبیشم نایه بن دهستم، کتیبی پهیمی خواکان که لهم سالانهی دواایدا نووسیومه. نامهو پاسپورتهکهشم خسته ناو زهر فیککی نامهی سپیهوه... پاشان له پوښاککی سپییدا؛ لهئاوینهکهدا تهماشایهکی خوم کرد. ههلبهته کهس بهو قاته جله سو فیانهوه منی نه بینیوه، بیجگه له پیروژ. وایزانم ئهویش هینشتا منی وهها نه بینیوه. چونکه وهک فیرمووم ئهو دهسته جلهم تنها له خونهکانمدا شک دهبرد. بهلام ئهم بهیانییه چونکه نازاد بووم، توانییم سوود له نازادیم بهرم، توانییم بهرگهکه بهراستی بکهم و له بهریشی بکهم. درمختیکی پیروژیش که ناوی درمختی زهمانه وهک کلاویکی سی ئوی رهق راوهستاو وهک درمخت لهگهل ههمان دهسته جلا بوو، ئهویشم نایه سهر سهرم، بالام دوو هینده دهر دهکهوت. ههستم دهکرد تابلویهکی زور به شکوو تاییهتم لهناو ئهو دهسته جلهدا. لهناو چوغه و سهلتهو کلاوی وهک درمختدا! که تنها لایقی من بییت واته حهزرتی نوح.

لهنگه گرتن و دایه زین

لهناو کهشتیه کهمدا تنها نه بووم، چونکه من له ناو کهشتیه کهمدا ههزاران ههزار ئیکونی گیانی مهسیحه نازادکراوهکان له خاج و؛ ههزاران گیانی پاکی حهزرتی ماریاکانم له شیوهی خنده و دلی له ئاوریشم چنراو درووست کردوه، یان په نام داوون. درمخته کهی سهر سهرم که کلاویکی پیروژه، له تهنافهکانی خالجالوکهی مهزن چنراوه... درمختیکی پیروژه به واتای خواوهندی دیرینهی گهلی نهرویج. بویه ههستم

به ته‌نهایی نه‌کرد، په‌شمورده نه‌بووم له‌وهی هه‌ردوو کورمه‌کانم نه‌هاتن بۆ ئه‌و گه‌شته‌ی چاره‌نووسم.

له‌ ناو نه‌وه‌ی هه‌ره ژیره‌وه‌ی که‌شته‌یه چاره‌که‌دارمه‌که‌دا، کۆمه‌لیک می‌رووله‌ی سپی له‌ دیر زه‌مانه‌وه ده‌ژیین، ئه‌وانیش هاو سه‌فه‌رم بوون، له‌ ریگه‌دا نه‌یان‌ه‌یشت هه‌ستی په‌شیمانی ده‌ستم به‌سه‌ردا بگه‌ریت، تا توانییان نه‌وازشیان کردم و عوودو سه‌نتوو و که‌مانچه‌یان بۆ لێده‌دام... په‌کیک له‌ په‌یکه‌ره ئال‌توو‌نییه‌کانی هه‌زرتی مه‌سیح فه‌رمووی: مرۆف ناییت خۆی بداته ده‌ست وویسته‌کانی ئه‌وانی تر، چونکه مرۆفی ره‌سه‌ن خاوه‌نی گه‌یاندنی په‌یامه‌. هه‌ر مرۆفیک که‌ دینه‌ بوونه‌وه، بوونی خۆی به‌وه گه‌رمیانه‌ ده‌کات که‌ بتوانیت به‌ ریگا سه‌خته‌کاندا هه‌نگاو بنیت، تا ده‌گاته‌ ترۆپکی وویست و په‌یامه‌کانی ده‌گه‌یه‌نیت. تۆش ئه‌ی نوح په‌یامت پێیه‌ بۆ میله‌تان، پرۆژه‌ی ئازاکردنی میله‌تێکی چه‌وساوته‌ له‌ ئه‌ستۆ گرتوو. دوو‌ل مه‌به‌، دُنیا به‌ به‌ سه‌رفرازی ده‌گه‌یت. چونکه‌ ئه‌و ریگه‌یه‌ی تۆ له‌به‌رته‌، زۆر دوورو درێژه‌. ئه‌نجام ده‌گه‌ی به‌ ئاوات. هه‌زرتی ماریا فه‌رمووی: ئامیین.

می‌رووله‌یه‌ک له‌ می‌رووله‌ ره‌شه‌کان؛ ئه‌و می‌روولانه‌ی له‌ قه‌برسانی ئۆسگۆرددا ده‌ژیان و دزه‌یان کردبووه‌ ناو که‌شته‌یه‌که‌م. له‌گه‌ل می‌رووله‌ سپیه‌کانی مندا له‌ گه‌توگۆدا بوو. کاتیک که‌ من نیازی سه‌فه‌رم راگه‌یاند؛ ئه‌وخه‌ریکی برنج خواردن بوو. زۆری خواردبوو، به‌ دم پێکه‌نبینه‌وه به‌ هه‌لو‌یسته‌کانی من؛ قاقا وورده‌ برنج له‌ ده‌می پرته‌ی ده‌کردوو خۆی له‌یاد نه‌بوو. به‌ر له‌وه‌ی زیاتر گالته‌ به‌ له‌ده‌ستدانی که‌رامه‌تی خۆی بکات، رووی هه‌ینده‌ی تر ره‌ش بوو، پاشان ووتی: باشه‌ کاکێ چیره‌کخوان تۆ به‌ چیه‌وه‌ ده‌نازی؟! ئاخه‌ر تۆ

خوت بهچی دهزانییت؟ تو کییت وا خوتت لی گوراوه؟ تو گوی
سهگیش نییت. فرموم هر بوونههریک دهبیت به وهی که
دهیهویت، چونکه سروشت نهختی کردهو گفتارو پهیامهکان
و کردهو و خونهکانیشمان دهکیشیت. بهلی جنابی میرووله.
بو منیکی چیروکخوان جیگهی شانازییه، که حزرهتی نوح له
درووندا زیندوه. چونکه نهوه پهیامیکی سرووشنییه.
سروشت خوی بریار هدات چی بهسر مروئیکدا یان بهسر
تودا دهینیت. کس نازانیت سروشت چند شینته! کس، بهلام
بهریز جنابی میرووله، تو چی خوشاییهکت پی دهگات؟
بوچی به بوونی من قارس بوویت؟ نیا هلهیه مروف پهیامی
پیغهمبهرو خواکانی پی بیت؟ ووتی نهخیر بهلکوو نهوه
گووخواردنه. میروولهکانی هاورپی که گویان لهو زهمیمهیه
بوو، کشانهوه و فرموویان نهستهخفیرولا. خو هاوریکهمان
رووخساری رهش بوو! میروولهکه به هله داوان ناخواتنهکهی
لهیاد چو. به پهله پرووسکی دهگهرا بو پارچه ئاونهیهک.
لهتاودا کهوته ناو پرداخی شهرا بهکهمهوه، که توزی شرابی
دوینی شهوی تیا مابوو. چونکه له خوشیی سهرزنشتهکانی
بالی لی روا. منیش به سهری پهنجه توتهم نهوم دهرهینا و
کهمیک تهماشای چاوه خوومارو گیزبووهکانیم کرد. پاشان بهوم
فرموو: تو نهووی کاتیک که پیغهمبهر له دولیکدا بوو و
قورئانی دهخویند فرمووت: لهقهد سهمهعتول قورئانه
عهجهبا!؟ له بیرت نایهت لهو سردهمهدا تو جنوکه بوویت؟
بهدم پرمهی گالتهی دمهلاسکی کردنهوهوه لهو پهری نامان و
دنئیابیدا رهنگی رهشی زرد ههگهرا... وینهی خوی لهناو
گلینهی هر دووچاوی مندا بینی له قهترانهوه دهگورا به زرد.
له وهلامداووتی: گهورم قورئان نهفسانه و بهلاغه وئیعجازه...
بهلی من بووم. من خودی پیغهمبهریشم دیوه. نهو هینده
نورانی بوو، که نافرته بهتوماشاکردنی توشی ئالوش

بۆيە من بە ھاوړئ مېروولهکانم فەرموو، مەترسن، ھەر يەکمەتان خواوھند بەو جۆرە بپەرستئ کە دلئ دەخوازئت... با خواکانمان لەيەک نەچن، بەلام ئەگەر گشتمان ھەول بەدەين خواکانئ يەکتري ببينين، ئەوسا دەتوانين سەري ريز بۆ کەرامەتي يەکتري دانەوينين. مېروولهکان فەرمويان ئاميين.

کاتیک مېروولهکە ڕووی خۆی بینی سپی دەبیتەوه لەناو ئاوینەي گلینەي چاوی مندا، فەرمووی: ئەي نوح ی بەرئز، بۆ ئیم خۆش بوویت؟ فەرمووم ئیووردن پەيامی باوهرمانە. تا سێجار لیت دەبوورم، ئەوسا لیت زویر دەبم. لیزویر بوونیش ھەلەيەک لە ناخی تۆدا دەچینیت، بەوھش سروشت تۆرە دەبیت، چونکە سروشت زویر بوون و زیز بوونی پئ خۆش نییە... سروشت لەتاو ڕەقیی دلمان پری کردووین لە کینە و رق و تۆلە و بەغیلی و پەشیمانی و مەیلی بەدکاری و بەد ڕەوشتی. سروشت بە کردەوھکانمان پيس بوو. بۆيە جوانترین دیاری پێشکەشی سروشت دەکەين کاتیک کە لەيەکتري دەبوورين. بەلام نەکەن بە مەبەست کەرامەتي يەکتري سەرزەنشت و ئەتک بکەن، نەکەن.

بە مېروولهکانم فەرموو: کاتیک کە ھاوړیکەتان ھەلەيەکی کرد، پستی تئ مەکەن. مېروولهکان سەريان دانەواند، سەريان لەقاند، پاشان بە ئامیرە موسیکییەکانیان دەستیان کرد بە ژەنبینی ئۆکوردوین، ئاوازيکی فۆلکلۆري نەروېجیان بۆ ژەنبین، ئۆکردوینەکان دلئ مېروولهکان بوو. مېروولهکانئ مەملەکەتي من، یان ناو کەشتییەکەي من، دلئان لە ئامیريکی بچووکي موسيکي دروست بوو... ھەر پۆلیک لەوان جۆرە ئامیریک لە دلئاندايە. جوانترە بلیم دلئ ھەر پۆلیک لەوان جۆرە ئامیريکی تايبەتە... تەنھا بۆ من دەژەنن لەکاتە ناھەمواروو

دژوارهکاندا. ئاههنگیکى بهجۆشيان بۆ ژهنييم پاش ئهوى
كهنشتيهكهم لهكهنار لهنگر گرت و نيازى دابهزينم لهدل
گرت. چوونكه بۆ دواهميين جار بهسهر ههلوئىستى خۆمدا
چوومهوه و دلنيا بووم كه ههله نيه له منهوه گهر ئهو كاره
بكه. ههله نيهه ئهگهر نههى و نكوولئى له هاوژيانى بكه
لهگهل گهلى نهرويجا. چوونكه ئهوان ههژده ساله منيان بهههله
مهحكوم كردوه... ههژدهساله من خهون به ئازادى هونهرى
و داهينانى هونهرىيهوه دهبييم. ههژدهساله من بهوان دهلييم ئهى
هاوار داد، ئهري شوئييك نيه مرؤف به ئاسودهى كارى
تيادا بكات؟ ئهري من كهى بتوانم به هونهر جهوههري
مىلهتهكهمتان نيشان بدهم؟ ههژده ساله ئهوان به ياساى ناچور و
دهمخوار بهر زلهى تهماشام دهن و دهلين: تو مافى گهشهى
كهلتوورى و هونهريت نيه. دهلين ئيره وولاتى سهگپرست و
ديوپرست وپشيله پرست و چهواشهكردى جوانىيه، تو بو
نويه لهوه زياتر پيداگرى بكهت تو هيج مافىكت نيه تا داواى
بكهت. تو كىيت؟ كورى كىيت؟

ئيتر بۆچى ههله بم! نا من خوم بهههله نازانم گهر مهيلى
هاوژيانى لهگهل گهليكد لهدهست بدهم، بهر له ئىستا من؟
ووئىستى هاوژيانىم لهگهل مىللهتى خۆشمد لهدهست دا... ئهوا
ئىستا مهيلى گهرانهوه دهكه. مرؤف تهنها له دهستى زولمهت
ههلهديت. زولم مرؤف ههراسان دهكات، وونى دهكات تهناهت
گهر لهناو مالى پادشاشدا بيت. مرؤف كامهرانى له دهست
دهدات كاتىك زولم دهستى بهسهردا دهگرىت، كاتىك كه
ديوهكان زور دهبيت. كاتىك كه جهجالى شهر ههلهدهستىت...
ئوسا بهچاوى خوتان دهبينن كه چون مرؤف دهبيت به دوژمنى
هاورى و خوشك و براكانى خوى! ئوسا كاريكى ئهوتو نابيت
بيكه. ئوسا كردهوهكانتان غهرقى توورهى سروشته دهبيت،

باکان سهریان لیده‌شئوئیت، بارانه‌کان هار دهبن،، سهرماکان گهرمایان ده‌بیت. گهرماش سهرمای ده‌بیت. بویه من ههلویست لهم وولاته وهر ده‌گرم، چونکه راستگویی ملی شکاوه، مروّف حز به سهرزه‌نشست کردنی خوئی ده‌کات. من ناتوانم سهر بۆ ههلویستی مروّفی ههله‌بله‌قئیم. من شه‌کعت بووم له ته‌ماشاشا گومراکانی نه‌وان. ماندوو بووم له ههلمژیینی هه‌ناسه‌ی پر له گوومان و بووغل و دوودلی و قیزیان. نه‌وان خوارو خییچ له راستیه‌کان ده‌روانن. بویه من ههله‌نییم. چونکه نه‌وان مروّفی قژ رهش و پیست بۆرو رهش له خوئیان به که‌متر ده‌زانن. نه‌وان به‌و رهوشته شهرم‌مزارن. من ناتوانم خۆم به‌که‌متر له‌هیچ بوونه‌هریک بزائیم. من هینده‌ی ریز له میرووله‌کان ده‌گرم، هه‌مان هینده‌ش ریز له خواکان ده‌گرم، ته‌نانه‌ت ریز له دیوه‌کانیش ده‌گرم تا نه‌و کاته‌ی گۆبه‌ندی گهورهم بۆ ساز نه‌دن. ده‌نا لئیان تووره‌ده‌بیم.

به‌لام له‌وانه‌یه‌هز به‌که‌یت بزانییت بۆ به‌ر له بیست و یه‌کسال من ولاتی نه‌بووم، کوردوستانم جئ هئیشت! ده‌زانن بۆ؟ نه‌ها... ده‌با به کورتی تووتی ئاسا کورته‌یه‌کتان ده‌باره‌ی رژیمی گۆربه‌گۆری نه‌فله‌قی بۆبکه‌م، که خوا چون غه‌زه‌بی لئنگرتوون،، فهرموون:

خەلکىيىنە، من بە ويژدانى پاكەوھ فەرموودەكانم دەگىرمەوھ،
دۇنياتان دەكەم كە زيادەپروىيى ناكەم... سالىھەكانى ھەشتاكان
رژىمى بەعس رۇژىكيان داي بەسەر شارەكەمداو ھەك
كوولەي رەشى چاوسوورو درو گوشتى بۆگەن خۆر...
شارەكەم داگىر كرا بە جەللادەكانى بەعس... لەھەر
گەرەكەكىكى شارەكەمدا چىيان بوويستايە دەيانكرد. ئەوھى
كرديان بە زمان باس ناكريت... بەلام ئەوھى ديمان كەم نەبوو.
من تەنھا باسى رووداوھ بچكۆلەكان دەكەم... كە مندالى
ھەتايويان بە دارتتلى شەقامەكانەوھ دەست و پا بەست دەكردو
لەخۆرا گولە بارانيان دەرکردن و پارەھى فېشەكەكانيشيان لە
دراوسيو دايكى بيومژن دەسەند... ئەوانە لەشكرى تايبەتى
حەرس جەھورىيى سەدام بوون، ھاتبوون بە قىين و رق و
چاوترسان ميللەتەكەم بتوقىنن. چاويان دەنگووت چاوى
ئەھرىمەنە، لووت فش و پىر قىين و قىزو تف بوون
دەموچاويان دەنگووت بە قىين سواخ دراوھ، پىدەچوو
خواردنەوھيان خوئىنى مروقى كورد بىت... لە ھەر كۆلانتيكى
شارەكەمدا دەيان و بىست و سى خويان دەكرد بەمالاندا و لە
دەرگاي كەسيان نەدەدا... چونكە كورد ھەميشە دەرگاي والايە
بۆ دووژمن. بۆيە دەبىت مروقى كورد فېرى چارەسەرکردنى
ئەم دووژمن رىزلننەنە بكات. كەچى جەللادەكانى بەعس
ميواندارى و دووژمن دووستى كورديان پيشىل دەكردو مندالى
كۆلانەكانى شارەكەميان لە خۆرا گولە باران دەكردو
ھەندىكيان بى سەرو شوين دەكردن.

ئەو روژە كە ئەوھم بىنى، رووم كرده خوا... پىرسىم ئەمانە
چىين؟ ئەمانە كىن؟ ئەمانە بۆ وا غەزەبىت لىگرتوون؟ شەوھەكى
پىغەمبەرىك ھاتە خوم، نەمزانى كام يەكە لە پىغەمبەران بوو،
فەرمووى: ئەوانە ئەو لەشكرەن كە تەنھا خويان دەتوانن خويان

قَر بکهن، ئهو کارهش دهکهن... چونکه شهر ئیخه‌ی ئهوانی گرتوه، ئهوان وا دهمانن شهر ژيان به‌ریوه دهبات. دلگیر مه‌به، خواوند ئهوانی له بییر چۆتهوه. ئهوان هه‌ر وه‌ها بوون. ئهوان له‌شهرن و بو شهری ئهوان لیره مه‌مینه‌روه... برۆ، ترست نه‌بیت، شهر قری تیده‌که‌ویت، چونکه ئهوان وایان لی دیت که چیدی شهر دادیان نادان. ئه‌وسا قَر ده‌بن. به‌ دهر دو نه‌خۆشی و فیتنه. به‌ر له زله‌یزه‌کان له‌ناو ده‌چن.

بۆیه هه‌له‌اتم بو وولاتی ئیران؛ له‌وی به‌چاوی هاورنیه‌کی تیکچوو ببینیم ئافره‌ت و پیاویکیان ره‌جم ده‌کرد... خه‌لکه‌که‌ش سه‌له‌واتیان له دیداری پیغه‌مبه‌ران و ئه‌سحابه‌کان داده‌دا! ئاسمان گری لیده‌باری له‌تاو جه‌لی مروقی جاهیلی... فریشته‌کان هه‌وت ئاسمان هه‌له‌اتن و له‌ کرده‌وی مروقه‌کان حاشایان کرد. ئه‌وی توورک و فارس و عه‌رب به‌ میله‌تی کوردیان کرد هیتله‌ر به‌ جوله‌که‌ی نه‌کرد... ئه‌و دیوه‌ کافره‌ دینسزانه چونکه له‌ ئه‌ژده‌هاک و مه‌غول و عیفرینن ناتوانن به‌بی سزاو تو‌له‌و تاوان روژیک بژین. خوا چیی داوه‌ له‌ کرده‌وه‌کانی ئه‌وان! خوا شهری دانه‌هیناوه. چونکه‌ سروشتی خواو خواکان بی به‌رین له‌شهر. جا هه‌ر نابین و باوه‌ریک ده‌لنیت بکووژن له‌ پیناوی خوادا، هه‌له‌یه. ئه‌وه‌ واتاو ئه‌لف و بیی هیچ باوه‌ریکی پیروژ نی‌یه.

له‌به‌ر هۆکاری شهر پشتم کرده دیداری دایکم، رووم کرده هه‌نده‌ران تا بزانه‌ سه‌رچاوه‌ی شهر له‌ کوپوه‌ سه‌ری هه‌له‌داوه و له‌کوئی چاوگی ته‌قیبوه!

زیا رویم نه‌کردبیت له‌ کۆچه‌کاندا به‌ره‌و ئیران، به‌ره‌و زاگرۆس، به‌ره‌و ئه‌فغان و پاکستان و هیند... پاشان به‌ دووربینی خه‌یال ته‌ماشای چیین و یابان و ئه‌مه‌ریکام کردوو،

ئەوروپاشم دیت. گھرام تا لە وولاتی نەرویح گیرساموہ. وامزانی ساردی و توورہ نەبوونی ئەو گەلە لە ژیریانەموہیہ، چوونکہ بینیم توورہ نابین! حەزم کرد فیری ہونەری توورہ نەبوونیان بېم. ئەنجام پاش سالانیکی دريژ تیگەیشتم کہ توورہ نەبوون، حەماقەتە. نەخوشییەکی پیس و موزمینی گیانییە. تیگەیشتم کہ توورہ نەبوون لە ئەنجامی کەمزانی و وور بوون و تەخدیری خانە دەماری یەکانەوہ دەست بەسەر تەبەقەو ئەندامەکانی کۆمەلگەدا دەگریت. نەخوشییەکە دری و هاری و شیتی و گۆجی و وەسواس و سستی دووچاری مرۆف دەکات، خانە دەماری یەکانی سرن و درەنگ زەبر بە دەماریان دەگات. تیگەیشتم کہ پایەکانی شەر لەسەر عەرشى نەزانی بنیات نراوہ. تیگەیشتم کہ مرۆفەکانی جیہانی یەکەم تاوانبارن بەرامبەر بە زۆربوونی شەر. بەرامبەر بە ساردبوونەوہی خرۆشى ژانیان. چوونکہ ئەوان هیندە ترسوؤ لاوازن کہ لە تاواندا چۆرەها تەرز چەکی کۆکوژو ئەتۆم و کیمیایی و بایەلوژییان داھیناوە. نازانن، هیندەش گیلن کہ نازانن بەوہ خویان لەناو دەبن. بۆیە من تەمەنم لەدەست دا لەناو زیندانەکانی ئەم وولاتە ئەوروپیانە و زلھیزەکانی ئەوروپا و جیہان. ئەوان دووچاری شەریکی تر بوون.

بۆیە وەک چۆن لەوئ هەلھاتم، لە تاوا وا خەریکم لیرەش هەلئیم. بۆیە بەچاکی دەزانم کہ باسی ناواخنی هەلوئستی بەجیھیشنتی وولاتی خۆمتان بۆبکەم، تا بزائن کہ لەبەر هەمان ھۆیە بگرە زیاتریش ئەم وولاتەش بەجی دەهئیم.

جا با بئیموہ سەر باسی لەنگەر گرتن و خۆ تاو دان بەرمو دەرەوہی کەشتی... بۆ پیاسەکردن بەناو شەقامەکانی ئاکا بریگەو کۆشکی پادشادا... میروولەییەکی کەنەفتی پیر

فهرمووی: قووربان زیارۆی نهییت له رووتا، نایا دوای وولاتی نهرویح ژینگهت کوئ دهییت، روو لهکوئ دهکهیت؟ گویم لئ بوو، قهله رهشکهیهک چوار جار قیزاندی و فهرمووی: بلئ مالم تیشکی خۆره.

خواحافیزیم له میروولهکان و گیانه پیروزهکانی ناو کهشتیهکهم کرد و کتیهکهم خسته ژیر بالم و پاسپورتهکهم نایه ناو نامه سپیهکه... پاشان بهرئ کهوتم.

هیشتا زوو بوو، چونکه بریارم دابوو کاتزمیر چوارده یان دووی پاش نیوهرو له کۆشکی مهلیک ناماده بم. بۆیه به پیاسه چووم بۆ کۆلانی موسا، تا لهوئ ژهمه خوراکیک بخۆم. تا سهرماو بیخهوی شهکهتم نهکن. چونکه من خۆم شهکهتم له ژیان و هاوژینی لهگهڵ گهلی نهرویجدا.

له ریگهمدا بهرهو چیشتهخانهی نهورۆز، کۆمهلیک شتی سهیرم ببینی... سوالکهریک هاته سهر ریگهم قاچهکانی له تیرۆک دهچوون... نازانم چۆن قاچهکانی نهدهتمزین و لهسهری دهروئ! سوالی دهکرد، ههستم کرد ئهگهر من هینده بههیز بوومایه بهو سهرمایه وا به قاچی رووتی برۆم، ئهوا سوالم نهدهکرد، بهلکو سوالم دهکرد شتیکی فیڕ بم. شتیکم دهکرد تا کهرامهت گۆش بکات. سوالکهری دووهمم بینی کوریکی گهنجی جوانی نهرویجی بوو، تهنها چاوه شینهکانی ئاسمانی یاد هینامهوه... سهیری کردم، زانیی منیش کهم دهرامهت، بهلام دهتوانم یاریدهی بدهم، ئهویان به پیچهوانهی یهکهمهوه خۆی له کیسهی خهوهوه پینچابوو، دهستکیشیشی لهدهست بوو، پهرداخیکی مقهبای له دهست گرتبوو بۆ وهرگرتنی پاره. بهلام من هیچم بۆ نهکرا، چونکه دُنیا بووم ئهویش لهمن بههیزتره له رووی ئهندامیهوه، ههستم کرد دهتوانیت کار بکات.

سټیهم سوا لکهر نافرمتیکی پیری نهخوش و لاواز بوو، هاته بهر دم و ریگهی پی گرتم، به زمانیکی نامو داوای یاریدهی دهکردو و پنجهی شایهتمانی بو ناسمان هلهدهبری و له ههمان کاتدا کرونیکی نهرویحیی نیشان دهم و به ههمان زمان دهیگوت تنها کهترین یاریدم بدهی نامرم لهبرسا. چاویکی شین و چاوهکهی تری رمش بوو، چاوه رمشهکهی کهمیک چووبوو به قولاً، ههستیکی سهیری دوولانهی بهمن دههخشی... که سهیری ناو قولایی چاوی چهپییم کرد، بینیم دنیا دهیت لهوهی کهمن بهی یاریده دست بهرداری نابم، زور دنیا تهماشای کردم. منیش کهمیک ووردم دهرهیناو داواکاریهکهیم پهسندکرد...

ئوه تنها بینراوهکان بهبوون له ریگهدا بهروو چیشتهخانهی نهروژ، لهگهرکی موسا... بهلکو زور شتی جوانیشم بینی... بینینی کیژوله نازدارکان، ئهوانهی حزریان له سهماو خو جوان کردنه. ئهوانهی که قولی کاریان لی ههلمالیوهو کار دهکن... کومهآیک فریشتهی بی بلم بینی ههر یهکهیان له یادی بیریکی سهر سووریندا خندهکانیان مت بوو لهسهر روخساریان، بهلامدا دهرویشتن و بون و بهرامیان سهه هیندهی بونی ریحانه و حیله و میخهک خوش بوو، دهنگوت چهپکه نیرگز له پرچیان رواوه، به بونیان ههرچی دوو دلی ههبوو له دهرووندا گولواو پژ دهبوون. ههستم به جوانیی سرۆشی مرۆف دهکرد، وورد وورد تهماشای ئهو ریپوارانهم دهکرد، تهماشای فریشتهکانم دهکردو ئهوانم لهگهل فریشتهی کچمدا هلهدهسنگاند ئهگهر ههرزهکار بوونایه، گهورهکانیانم به پتودانگی تنها جوانی تهماشا دهکرد. چوونکه تهماشا قووتانخانهی ههستکردنه به جوانی. شتی وها جوان جوانم ددی سهرم دهورما لهکاری خوا، به دم ریوه چاوی کیژولهیهک تهلیسمیکی تی

گرتم، که تەلیسمەکم خویندەوه، تیگەیشتم که له تەماشاکەیدا نووسرا بوو: گەر جوانی نەبوا یە خواش بوونی نەدەما، دەمرد. له وه لأمدا فەرموووم: زۆر راستە، تەنانتەت خواش بە شانازیی داهینانە جوانەکانییەوه دەژی. بۆیە پێویستە هونەر مەند له پیناوی خۆش کردن و گۆش کردنی باوەری جوانییدا تا دەتوانیت پێ داگریت بۆ ئەنجامدانی پرۆژە هونەری یەکانی... تا بتوانیت له جوانییدا ئاویتە بیت و دلنیاو بە بێ مەیلیکی سوودمەندی ماددی له جوانی بکۆنیتەوه... چونکه سوودمەندییەکە له جوانییدا تەنها گۆشکەری هەستی رەزەمەندییەکە... رازی بوون له مرۆفی پەتی، هەستی پەتی، بیری پەتی. چونکه هەستی جوانی مرۆف له کەمأل و نەمەری نزیك دەکاتەوه. جوانی ئافەرەتیش سحرێکی کەونییە، مرۆف له ئامانج نزیك دەخاتەوه... چونکه مرۆف نەخشەیی بوونەوهری تیاپە. نەخشەکانی بوونەوهرەکانیش له هەستی جوانی و له باوەری هارمۆنی هونەری و سروشتی ئافەرەتی راستگو و ژیرو شەرمن و جواندایە.

هەندیک ئافەرەت هەن، که بەلاتدا تی دەپەرن، هیندە بە حورمەتن که مرۆف سەری لێیان دەسورمیت، ئارایشتیکی سادەو بۆنیکی پیرۆزو، نازیکی فیمینین و تەماشایەکی بەرپز و بزەیهکی شیرین دەگرەن هەندیک له ئیمە... بێ ئەوهی چاوەروانی پاداشت بن، پیمان دەکەن له بەهەجت و هەستی شکۆ... دەشیت خۆیان بزائن که بەو کارەیان سروشت پاکژ دەبیتەوه.

هەندیکی تریان، هیندە بەدخوون، دەلێی له دلێ گورگ و بەرازدا ژیاون، قایشی سەگیکی یان دوو سەگیان لەدەستە، یان بەرازیک دەگرەن باوەش و پشیلە پەرسی دەکەن... هیندەیی

دهست بهسەری پشیلەکاندا دەهینن، گەر دەست بهسەری تووشبوو هەکان بە نهخۆشی شیتی دا بهینن - ئەوا نهخۆشهکان چاک دەبنهوه و ترسیان دەشکینت. هەندیک هەن بە کردەوهو هەلوئەستیان ئازاری گیاندارو بیگیان و سروس و خواکانیش دەدەن. هەندیک جۆرله ئافرەت هەن، مرۆف بچوک دەبیتەوه بە تەماشایان. مرۆف نابووت دەکەن... ئەو جۆره له مرۆف، له خۆیانەوه گالته به بەرامبەرەکانیان دەکەن و ئەوانی تر گالتهبازانه هەلدەسەنگینن و هەست به قوورسای کەرەمەتی بەرامبەرەکانیان و خۆشیان ناکەن. ئەوانەن بوونەتە هۆی زۆر بوونی شەر،، خوا نییه که شەر زۆر دەکات، چونکه ئەوان شوو دەکەن به مرۆفی باش... ئەویش به خۆیانەوه تووشی بووغز و غیره و تۆله و هاری و تەعدا دەکەن. گەرچی هەن له ناو پیاوهکاندا ئەو کاره بۆ هەوس دەکەن. ئەوان بهجۆریکی ناجۆرتر سروس و مەرزو پەیس دەکەن.

هیندهی تر برسیم بوو تا گەیشتمه چیشتخانهکه... کۆمه‌ئیک کۆلانی و مەرزوو چۆلم بینی، له هەر کۆلانیکیدا جیگهیهکی ئەوتۆ خالی و بەربلوم دی که دەشیا من بهسوودی پێشانگا سوودی لی بینی و ئاوه‌دانیشی بکەمهوه. کهچی دیوهکان بهمن دەلین: ئەگەر جیگهیهک بدهین بهتۆ، ئەوسا هەموو خەلکی دەین و دەلین ئیمهیش هەمان جیگه‌مان دەوێت!

لەناو مرۆفەکاندا به هەر چوار رەگەزمەکهوه هەن تیاپاندا به قاقای درۆ دەزگای بیستن و بینینی مرۆف هەراسان دەکەن، تیاپاندا به بوختان شەپتانەکان دەکات به قالونچه و خواکان هەراسان و تووره دەکەن. خواکان له فەرهنگۆکی مندا ئەو منداڵانەن که زوو مافی هەبوونی باوانیان لەدەست دەدەن، ئەوانەن که باوانیان وەک من له بیکاریدا دەنالی و له زیندانی

به‌غلی و بووغز و رقی دیومه‌کاندا دهسته به‌ستن. خواکان ئهو مندالانن که نان نی‌یه بیخون و گهلی ئهوروپاش تهماشایان ده‌کن. خواکان زورن که له ناوماندا ده‌چوسینه‌وه، بویه سروشت قینی لیمان هه‌ستاره، له پر پیغه‌مبهریک سهر ده‌بردیت، له پر خاوه‌ندیک ده‌قه‌پیزیت، له‌پر لافاوئیک دیت و سهدان دیوو هه‌سحابه و فریشه و خواکان راده‌مالئیت... چونکه کرده‌وه قاقای دروو بوختانی ناجور و درو و شهر سروشتیان شیت کردوه.

نان خواردن

کاتیک گه‌یشتمه چیشته‌خانه‌که کات ده‌مهو نیوه‌رو بوو. داوای برنج و فاسولیا م کرد به‌قاییک ئاوگوشت و نانی تهنوروه... کاتیک ده‌ستوو‌برد خواردنیا بۆ هینام، به‌دهست، به‌خوی مندالییم که‌ومه نان خوارن و پارو لرفکردن... چونکه له‌برساندا سهرام بوو. تامی گوشته‌که خوش نه‌بوو، تیگه‌یشتم که ئهو مانگایه به‌ریزه‌وه مامه‌له نه‌کراوه و به‌بی ریزی په‌رومه‌ده‌کراوه سهر براوه... بویه ئه‌ویش گوشتیکی بی تاموو له‌زمت ده‌دات به‌خاوه‌نه‌که‌ی. چونکه رزاهه‌ندی خوشخوانی به‌دی ده‌هینیت. ته‌ناهت گولیش گهر بی ریزی به‌رامبه‌ر بکریت، بونی خوش ناییت. من زور له‌مئزه دلنیا م لهم بیرۆکه ساکاره. به‌هه‌حال ده‌توانم بلیم هه‌زم نه‌کرد گوشته‌که بخوم، به‌لام خواردنه‌که ووشک بوو ئاوگوشتم به‌سهر دا ده‌کرد...

کەس منی جیاواز نەدەبینی! سەیرم لێ هات، کەس لە چیشته‌خانه‌که نەیدایه پرمه‌ی پیکه‌نین به‌پۆشاک و کلای سهرم، به‌لامه‌وه سهر بوو که ئهو چه‌ند نه‌فرانه‌ی دانیشتیبون،

هیچیان تهماشایان نهکردم... ههستم بهوه نهکرد که پۆشاکم به شتیک لههه ئهوان جیا بێت. دهنای بێگومان کهسێک دهیدایه قاقای پێکههین، چونکه ههن لهناوماندا به ههموو شتیک پێدهههن. وهک مێرووله خوا غهزه ب لێگر تو وهکه.

پێ دهچوو ههندیک ههر نهههین! بهلام من خاوهن چێشتهخانهکهم بێ، ئهوهش وهلامی سلاومی دایهوه، کورکهشی هات و سوراحیهک ئاو پهرداخ و خواردنی بۆ دانام!

پیم خۆش بوو که کهسێک لهوان بانگم ناکات به گالتهجاری و به دهنگی گالتهی وهک برا بچکولهکهم پیمبێت: هزرهتی نوح بهخیر هاتی سهر سهری هزرهتی شیخ و شایهتمان و شیت.

باش بوو برا سهرتاشهکهم لهوی نهبوو، دهنای دهیکردم به پهروی بێ نوێژ... چونکه ئهوی دلی به تاریکی سمیوه، ئهوی دیویکی تاریکی موسولمانه جاهیلهکانی لهسهر ناوچهوانی کووتابوو! ههمیشه دهمی پر بوو له جنیو، وای دهزانی برایهتی بریتیه له ههلهکووتانه سهر کهرامهتی برا گهوره. دلی لهمن بهخۆراییی پیس بووه و وای دهزانی خوی چۆن بێت، بهرامبهرهکهشی ههمان شیوهیه، بویه چاوی به کهرامهتی مندا ههلهدههات. به داخهوه، خۆشهویستیم بۆ ئهوی هیندهی گهردوونیک مهزن بوو، داگیری کردو به ههلمهتی جنیوو دهمیسی گهردونی ریژی منی له خۆیدا داتهپاند. پیم خۆش بوو براههه لهوی نهبوو. زۆریشم پێ خۆش بوو.

کاتیک و مدهر کهوتم... کهمیک لهشم گهرمای پینگهیی... چوونکه
رۆژیک زۆر سارد بوو... له رینگهدا له سههما و کرپوهم
پرسی: باشه ئهگهر بئیت و من ئهم وولاتهم مندا لهکانم بهجی
بهیلیم چی روو دهوات؟ ئایا ویزدانم بهرگهی ئهو زامه گهورانه
دهگریت که من دووچارای مندا لهکانمی دهکهه؟ کرپوه لووراندى
و فهرمووی: بهریز حهزرتی نوح، هیچ تاوانیک هیندهی
دوور کهوتتهوهی باوان له مندا لهکانی گهورهتر نییه. بهلام تو ئهو
کاره له پیناوی کهرامهتی شکومهندی ئهواندا دهکهیت، ئهوان
پپرۆکه بوون. پاشان ئهوان وهک وچهکانی پینشووت، گهر
لافاویش ههلسیت باومرت پێ ناکهن، ئهوان بایین له فیر بوونی
ههلهی سهردهم. ئهوان ناتوانن دان به کهرامهتی تودا بنین...
پاشان تو زهجرى ئهوانت ناویت... ئهوان دهبنه خاوهنی
کهشتیهکهت، دهتوانن مشووری ژيانی خویان بخۆن. دهزانین
ههلوئیسنت نادلنیاپیت سهربار دهکات، بهلام با سروشت
سهرپشک بئیت دهرههق به ههلوئیسنت.

ئوهی راستی بئیت، بیر کردنهوه له دوو مندالی ههتیو و بی
دایک زۆر ستهمه میشک و ویزدان دانی پيادا بنیت، ئهم بی
ههستییه چیه لهم وولاتهدا دهستی بهسهر مندا گرتوه؟! تیناگهم
نازانم چۆن توانییم ئهو بریاره مئزروویه بدهم؟! تی ناگهم!
سهرما فهرمووی: باوک هیزو توانای مندا له و دایک گیانیانه.
بی بهری بوون له ههر یهکێک لهو دوانه، بی بهری بوون و
نامۆ بوونه بۆ مندا... نامۆ بوونیک مندا له نامۆ دهبیت که تنها
شهر له دهروونییدا گۆش دهبیت. هونهر و موسیقای کورم دوو

مندالن هينده گهوره نيين. نازانم بلنيم چي و چي بهلگه يهك هينده
ره زامه ندانه يه تا پيتاني بلنيم! تا سرهوت به دلّه راو كيتان بدهم.
چوونكه حهزره تي نوح ناتوانيت دهر بهستي نهوه كاني خوي
بيت. به لام ده بيت نهوش بزنانن كه من زور دنليام له به توانايي
منداله كانم. چوونكه نهوان تيده گهن كه راستيه كان له لاي من
ههن، به لام زامارن... ده زانن كه مليونه ها مروفي كورد لهم
سه رده مه ي نيينتاو رابردودا به دهستي نينگليز و عه رب و
فارس و توورك به خو رايي كوژراو سه رپر دراو و ماليان
تالان كراو ههتك كران. كه چي خهلكي به من ده لين دروزن.
خهلكي ريگه نادهن مندال باومري به كه رامه تي باواني بيت!
نيوه مندال بهوه نه خوش دهخن. كاتيک كه مندال باومري به
باواني ده دوريت... ههله په روه رده ده بيت. نا دنليا ده بيت.
عه جوول و سرک و قيين له دل ده بيت، حهز له توله ده كاته وه
كاتيک خوشه ويستي دهر ده بري ت.

به دم ريكر دنه وه به رهو كو شكي مه ليك، نه م بيرانه هه راساني
ده كردم، هه ستم ده كرد سه رما و شهخته دانم لي جبر ده كه نه وه،
ده يانووت ني مه بهزه يمان به مروفي يان به پينغه مبري بي
هه سندا نايه ته وه. چون ده تواني ده سته رداري منداله كانت بيت
نه ي حهزره تي نوح؟

فه رموم: نهو بيره ي كه من ناچار ده كات ده ست به رداري
هه موو په رستار بيه كم بم، نهويه كه منداله كانم له هه ست كردن
به كه مي بپاري زم. چوونكه ده سه لاتي مروف هينده ته نگ و
بجووك كراو ته وه لهم وولاته دا كه مروف دوو چاري وه رزي
ده كات دهر ههق ماف و ژيان. مروف ناچار ده كريت كامه راني
خوي بداته ده ستي ديوه كان، نهوانيش ياري به چاره نووس و

کهرامهتی خواو خواکان دهکهن، مروّف ناچار دهکهن دان نهنیت به کهرامهتی خویدا، بییت به کۆیلهی بریارهکانی ئهوان.

هاودهم - ی هاوریم بیر کهوتهوه، کاتیک که بهری کهوتم. ئهوه شهوم بیر کهوتهوه که ئهوه تیایدا له باریکدا باسی گفتووگۆی ئیوان براییانی کارامازۆفی بو کردم. ووتی: کاتیک که ههردوو براکه پیکهوه باس له چارهنووس دهکهن، یهکه میان برا بچکۆلهکهی به له خاجدانی حزرهتی مهسیح دهنرسینیت. باسی ئهوهی بو دهکات که چون مهسیح داوای بهزهیی له قهشهکان دهکات. لهو کاتدا که ههلی دهواسن. هاوار دهکات کوا بهزهیتان.

منیش کاتی تهواو گویم بو شل کرد، تیگهیشتم که دیستوفیسکی به ههله له زات و کهرامهتی حزرهتی مهسیح دواوه... تنها توانیم به هاوریم هاودهم بلیم: کاریکی باشم کرد که براییانی کارامازۆفم نهخویندۆتهوهو ناشیخوینمهوه، چونکه من دلنیام که ئهوه باوهره هی مروّفیکی وهک دیستوفیسکی نییه، گهر وههاش بییت، ئهوا بهسهرخۆشی ئهوه دایالوگهی نووسیوه. چونکه مهسیح خۆی بوو به قووربانی کردهوهکانی ئهوان. ئهوه بو قهشهکان له یهزدان دهپارایهوه. کوا کهی مهسیح داوای بهزهیی له مروّف کردوه؟! ئهوه زور دلنیا لهوانی تر خوش دهبوو. من نه مهسیح بهو لاوازییه دهناسم، نه دیستوفیسکی بهو نهزانییه. چونکه مهسیح بهشانی خۆی خاجهکهی گهیانده سهه تروپیکی سههرهرووتل له ئورشهلییم. تا بی باوهره دیوهکان نیشانی بدن که ئهوه له جیگهیهکی بی پیت و فهدا سزا دهن. ئهوهیش فهرمووی: بوونههر له سزای سزادر خوش نابیت، بهلام من ئهوه کاره دهکهم. گهرچی لیبووردنی به ههله له سزا بهزانتره. من به لهتو بووردن، سزا به ناخم دهکات. زامی

قامچییه‌کانی ده‌ستتان سارد ده‌کاته‌وه. من وه‌ها حه‌زرتی مه‌سیح ده‌ناسم. ده‌زانم ئه‌و له‌که‌س نه‌پار او‌ه‌ته‌وه. تا بی‌یورن، چوونکه تاوانیکی نه‌بوو تا هه‌ست به‌ ئازار بکات. جا بزائن که بی‌تاوان هه‌ست به‌ ئازار ناکات.

وه‌لامیکی سه‌هوت به‌خشم بو هه‌لوئسته‌کانم نه‌بوو. نه‌مه‌ده‌زانی دیار نه‌مانی من؛ سه‌فه‌ر به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی وولاتی نه‌رویج؛ چی چاره‌نووسیکم دووچار ده‌کات! به‌لام ئه‌وم به‌چاکتر زانی، چوونکه مانه‌وم له‌ زینداندا دووچاری هاری و وه‌رزیی ده‌کردم... چوونکه هه‌میشه هه‌ستیکی سه‌رزمنشت که‌ر رسوای ده‌کردم، هه‌میشه هه‌ستم ده‌کرد سأل به‌ دوا‌ی سأل زیاتر لاوازتر و ناتوانا تر ده‌بم، به‌جۆریکی ئه‌وتو که ده‌شیا مانه‌وم باریکی ئه‌شکه‌نجه به‌خش بی‌ت بو منداله‌کانم. هه‌ست ده‌که‌م مانه‌وم لهم وولاته‌دا زه‌ربه‌ ده‌دات له‌گیانم. یان به‌ کورتی مانه‌وم ده‌مکات به‌ باریکی گران به‌سه‌ر منداله‌کانمه‌وه، چوونکه ریگه‌ی هاتووچوو کارو گه‌ران و ریگه‌ی کارکردنی هونه‌ریشم لی گیراوه. من به‌ حوکمیک مه‌حکووم کرابووم که ته‌نیا شکستی ده‌هینایه‌ ریگه‌م. بو‌یه له‌گه‌ل هه‌له‌هینانی هه‌نگاوه‌کانمدا به‌ره‌و کۆشکی مه‌لیک زیاتر سوور ده‌بووم له‌وه‌ی که ئه‌م وولاته‌ه‌ هی من نییه‌ و ناسنامه‌ی ئه‌وان مایه‌ی شانازی من نی‌یه‌.

داریکم له‌ده‌سته یاخوا دوژمنه‌که‌شم له‌ده‌ستی نه‌بی‌ت. کاتیک که مروّف ناچار ده‌کریت واز له‌ پیروژترین ئه‌رکی سه‌رشانی به‌هینیت، مانای وایه ئه‌و مروّفه‌ له‌بار براوه، کوژراوه، یان مردووه. جا ژیان له‌ پای چی؟ کاتیک که مروّف هه‌ست ده‌کات مه‌رگ له‌ ژیان خو‌شته‌ره... ده‌شیت مروّفیکی وه‌ها بژی و

ههست به ئاسودهیی بکات؟! جا گویم بۆ رادیرن، برایان ئهم
داستانه زۆر ویژدان ههژین و بیر تهزینه.

تۆ بئیی من دووچارى شیتی لاوی نهبوویم!

هاورئ ئاسۆ تووتی وای بهییردا دیت... کاتیک که دهچم به
میوانیی وا دهزانیت من ورینهی بۆ دهکهم، کاتیک باسی
کهرامهتی هزرهتی نوح و گوش بوونی گیانی نهو دهکهم له
خۆمدا. ههست دهکات من بابایهکم دابهش بووم و بهشهکانی خۆم
یان لایهکیان نابیینم. پیم دهلئیت: تۆ بهکههکی کوردوستان و
گهرانهوه نایهیت، تۆ قهناعهتت شیواوه. دهتهوئیت مرۆف چاک
بکهیت؟ دهتهوئیت به مام جهلال بلئیت تۆ دیوئیت؟ دهتهوئ چى
بکهیت؟ ئایا ئامانجیکى ئهتۆ ههیه که پالنهڕ بیټ بۆ دۆخیکى
باشتر له ژیان؟ ئاخړ کورده تۆ تۆزیک خوات بیټ،
دهگهرینهوه بۆ کوردوستان به چى نیازیک؟ قسه بۆ کئى
دهکهیت؟ کوردوستان فرۆشراوه. کوردایهتیى چى دهکهیت؟
ئهمرۆ سهردهمی به جیهانی بوونهو تۆش تازه بهتازه باسی دیوو
خیوو هزرهتی نوح و قسهی پروپوچ دهکهیت. خوا نهئاس،
بۆ دانانیشى به دهردی خۆتهوه، بۆ بهلا توشی خۆت دهکهیت؟
خوا نانیکى داوه ههبوو دهیخۆی، نهبوو داوا دهکهیت و پیتی
دهدن. کەس پیت نالئیت کل به چاوتهوهیه، ئیره ترۆپکی
سیستهمه... مرۆف دهبیټ ئیتاعهتی سیستهه بکات، یاخی بوون

تەنھا زیان دوو چاری خاوەنەکەمی دەکات. جا من هیچی ترت پێ نائیم.

شەویکیان لێی هاتمه دەم، فەرمووم: یاساکانی سروشت وەها میروولەکانی فێر کردووێه که له وەرزی قران و نەمانی خۆراکدا، میروولە بەخێو کەرەکان لەشی خۆیان بە زیندوویی دەکەن بە ژەمه خۆراک بۆ ووردیلەکان. مرۆف له پیناوی خواستەکانی ئەوانی تردا ناژی. کەسانیک هەن دەتوانن مانا بەدن بە ژیان، جوانی سەرباری ژیان بکەن، دەتوانن ببن بە وانەیهکی پیرۆز و چاوەروانی پاداشتیش نیین. بۆیه من کارم بەوانی ترهوه نییه چی هەلوێستیک دەر هەق بە کەرامەتی من و بەندی باومری من وەر دەگرن. له فەر هەنگی مندا من دلنایم که کۆی داستان و بەسەر هاتەکانی من تەنھا یەک شت فێری ژیان دەکەن، ئەویش ئەمەیه که ژیان تەنھا خەندەیهکه، دەبیت تالی نەکەین. من هاتووم بەراستگویی خەندە بۆ ژیان بکەم. حەز دەکەم خەندەیهکم لەپاش بەجی بمینیت کاتیک که دەمرم... چونکه من بەدوای زۆر خۆری و گەندەخۆری و هەلپەرسیتیدا ناگەڕیم له ژیاندا... نامەوێت بيم به کۆیلەو ژیان تەنھا له پیناوی داوا کهچەکانی ئەوانی تردا بژنم. من دەمەوێت خەندەکانم لەدەست نەچن. پاشان هەن لەناوماندا بەدوای مانادا دەگەڕین، هەشن ماناکان دەنێژن... هەن لەناوماندا قینی له هەبوونی مانایه. بەو دەلێی چی؟ هەر وهها مەبەست له گەرانەوهشم تەنھا بەسوودی خۆم نییه. بەلکو ئەوه ئەرکیکی سروشتییه، مرۆف دەبیت بەر لەمردن بگەڕیتەوه شوینگەمی لەدایک بوون. مرۆف دەبیت فێر بیت، لەویدا به هەمیشەمی دەگات که تیایدا لەدایک دەبیت. هەر وهها چەق بەستن لەسەر کەرامەتی پێغەمبەران تاوان نییه... دەشیت ورنهکانی ئەمرۆمان یەقینیکی حەق بن له راستییهکی تردا. دەشیت من نەتوانم تەنھا کازیریک وهک تۆ

بژیم. کهچی من ئاموژگاری و رینیشاندانم بو ئیوه نییه. نازانم بو که من باسی گهراڤهوه دهکهم بو کوردوستان، خه‌لکی دهترسن و دهپانهوئیت بمترسینن، وهک ئهوهی کوردوستان به لهشکری دئو داگیر کرابییت. یان خوانهخواسته کورد هینده بی ناوه‌روک بییت که شایانی ئهوه نه‌ین له رسته‌یهک تییگن! وهک ئهوهی کوردوسیان گورگ بییت یان جه‌هه‌ننهم.

هاورپیکانم ناپانهوئیت تیم بگن، خو‌یان له راستیه‌کان گیل دهکمن، هاوده‌می هاورپیم شه‌ویکیان وهک سه‌گی هار تیم به‌ر بوو و ووتی: تو خو‌ت به‌ خوا ده‌زانی. ده‌لئیت من خوام دروست کردووه. منیش فهرمووم نه‌خیر من خواوه‌ندی خو‌م هه‌یه، ده‌شیت خواوه‌ندی من میرووله‌یه‌کی سپی بییت یان می‌شیک‌ی ره‌ش. به‌لام خوی گه‌وره‌ی جه‌نابیشته ده‌بینم و ریزی لیده‌گرم ئه‌گه‌ر خاوم خواوه‌ند بییت! چوونکه من خواوه‌ندی خو‌م ده‌په‌رستم، پاشان من چی پیوستیه‌کم به‌ خواوه‌ندی ئیوه‌وه هه‌یه؟ من پیوستم به‌ جه‌موو قه‌باره‌ی خواوه‌ند نییه. پیوستم به‌ گه‌وره‌یی ئه‌و نییه. خواوه‌نده‌کانی من بچکوله‌و جوان و کارمه‌ندو ژیرن هه‌روه‌کوو منداله‌کانم، هه‌ر وه‌کوو فریشته‌ی کچم.

ئیستا ئه‌گه‌ر ئاسۆ تووتی ئه‌م چیرۆکه بخوینیته‌وه به‌ دم پیکه‌نینه‌وه ده‌لی: دۆزیمه‌وه... خالی تیکچووه‌و دووچاری ئه‌م‌ری واقع بووه، گالته به‌ باوه‌ری باوکی خو‌ی ده‌کات، یاری به‌ ئایینه‌کان ده‌کات، ده‌لئیت: خالی نازانیت که له راستیدا (من)؛ واته چیرۆکخوان نه‌ حه‌زرتی نوح هه‌و نه‌ کچیکیشی هه‌یه ناوی فریشته بییت.

به‌مه ته‌پلم بو لیده‌دات و بالی خو‌ی له‌به‌ر ده‌می ده‌م‌رووتیکی نه‌رووجیدا پان ده‌کاته‌وه ده‌لئیت: چیرۆکخوان دووچاری

هاوژيانی بووه لهگهڵ فهنتازيدا و ناتوانيت به حوكمی واقع
راستيهكان ههلبسهنگينيت. بويه منيش بهر لهوهی ئهو ريگه به
خوی بدات، بهو دهلیم: ئهو مروفهی ريز له كهلتوورو نهدهب و
زمانی خوی نهگريت... بي نهدهبه و دهبيت بزانيت چی دهلیم.

بیرم له زور شت دهکردهوه، بهلام له ناخی دلمهوه ههستم دهکرد
مهسیحی پیروژ پیم دهلیم: پیویسته له پاسپورتهکهت بنووسیت
من پاسپورتی سپییم دهویت، دهبيت به خهتی میرووله له
پاسپورتهکهم به ئاوی ئالتوون بنووسن: ناو: سهربهست، ناوی
باوک: خهسهرو ناوی باپیرعارف، نازناو: نوح.
ناسیونالیتیت: کوردوستانی گهوره. کولان: زاگروس ژماره
یهک. ژماره ی پۆست 429. پاشان نازناوی دوهم: پیاوی سپی.
به ئینگلیزی وایت مان. دهبيت پاسپورتیکی تایهت و نۆی بۆ
من دروست بکهن تا به خورایی سهفهڕ بۆ ههر ولاتیک بکهم...
بیر له پارهو خهرجی نهکهمهوه و به پاره یاریدهی کهس نهدهم.
چونکه من تینوو برسی بینینی جوانییم، من هۆگری
تهماشاکانی بالندهکان و ئاژهل و ئاسمانهکان و خهکی جیهانم.
چونکه من بهوه به هرهکانم گوش دهبيت. حهزهرتی مهسیح
فهرمووی، نهکهی پاسپورتیک لهوان داوا بکهیت که هینی تۆ
نییه چیی تر. تا ئهو کارهت بۆ نهکهن، باوهڕ نهکهیت باوهڕت
پێ دهکهن. تۆ شایانی ههگرتنی ئهو پاسپورهیت کهمن سپی
سپی دهیبینم. له ناخدا حهزهرتی ماریا سهری دهلهقاند. بزهی
تێ دهگرتم. به خهیاڵ وهلامی پاشام دهدايهوه، وهلامی
هاورپیکانم، وهلامی مندالهکانم دهدايهوه... ئومیدم دهخواست
مندالهکانم گهورهتر بوونایه. یان پیروژ له ژياندا بمایه.

کۆسپی من لیڕهدايه... چونکه پیروژ نهمردووه. بهلکو
زیندووه. بهلێ بهههلهمدا بردن، ئهو نهمردووهو دووچاری

شیرپه‌نجەش نەبوو. بگرە زیندووو قروو قەپی کردوو. ماندوو، دەرۆنی پره له زرته سکالا دەرەهق بە ژيانی رۆژانەو بیکاریی من و کار دۆراندن و ترسان له لەدەست دانی کار! داماوە هەر که لەکار دیتەو، ملی لار دەبیتەو، نەخۆش نییەو کهچی ماندوویی داگیریان کردوو. نەخۆش نییەو نەخۆشی خۆی داو بەسەریدا... نادویت، ناگریت، نالیت، حەزی له هیچ نییەو تەنەت منیش نابینیت. هەمیشە دانیشتن و نووستنی تیکەل کردووو هیندە ماندوو، رۆژی دەیان جار بە مردوویی دەبینیم. بۆیە زۆر جار وا هەست دەکەم مردوو. لەبەر ئەوە دەشیت مل شکانی من و دیار نەمانی من ئەو راجەنیت و بیدار ببیتەو. ئەوسا دەشیت بتوانیت من و خۆی و مندالەکان و کتێبەکان و خەونەکانمان ببینیت. بەلێ خۆنەری بەریز ئەو نەمردوو. ئەو لەمن زیندوو ترو لەش ساغتروو بەهیزترە... چوونکە من دووچاری نەخۆشی شەکرە هاتووم و له پر ماندوویی دیت و دەستم دەگریت، دەمبات بۆ ئاسمانەکانی غەیب، ماندوویی له درەختیکی پیری مەتین دەچیت... لەسەر سەرم دەرویت و بەر دەگریت، گۆل و گەلای دل شیوە دەگریت، چرۆی خەندە دەکات، گەلای دلشیوە دەگریت، رەنگی سپی هەلەدەگرێ و رووسپی دەبیت. ئەوسا منیش سەرخەویک له غەیبیا دەشکینم. خەویک بە فریشتە ی کچمەو دەبینم، خەویک بە پیرۆزی هاوسەر مەو دەبینم که لەولامەو پرخە ی دیت. بۆیە دەشیت گەرانەو ی من بۆ کوردوستان له سوودی ووریا بوونەو ی مێشکی ئەو و هەردوو مندالەکەم بیت. چوونکە وەک فەر مووم... فریشتە مندالی سێیەمە، ئەو له راستییدا لەبار چوو. بەلام من دان بە مردنیدا نانیم. چوونکە هونەری کورم دەفەر موویت: هیچ بوویەک بۆ هەمیشە ی نامریت. له هەستی مندا ئەو دەژی. مندالی خۆمە، باوک و دایک نییە لەم جیهانەدا مندالی خۆیان لەبیر بکەن کاتیک که دەمرن. ئیمە نازانین که

زووربهی کاتهکان لهگه‌ل مردواندا به‌سه‌ر ده‌به‌ین. ئهم کاره ئه‌گه‌ر ئازارمان نه‌دات، پیرۆزترین ئه‌رک و نووێژه. بگه‌ر ئهمه نووێژی ئهو باوانانه‌یه که مندا‌له‌کانیان له‌بار ده‌چیت یان ده‌خنکیت، یان ده‌سووتیت یان به‌ نه‌خۆشی ده‌مریت.

ده‌رۆشتم به‌ره‌و کۆشک و باله‌خانه‌ی مه‌لیک... به‌ده‌م رێوه خه‌وم ده‌بینی... خه‌ونی ئهو لاوه کوردانه‌ی که هاتیبون بۆ ژن هینان له‌ وولاتی نه‌رویج. به‌زه‌بیم به‌واندا ده‌هاته‌وه. چونکه زۆر جار بینووومه‌ چۆن دێوه نه‌رویجیه‌کان مندا‌ل له‌وان ده‌خه‌نه‌وه‌و پاشان ترویان ده‌که‌ن و دوا‌ی هه‌وه‌سی خۆیان و سه‌گه‌کانیان ده‌که‌ون و سه‌گ ده‌که‌ن به‌ باوکی فریشه‌وه مندا‌ل.

به‌زه‌بیم به‌ خۆمدا ده‌هاته‌وه، به‌ده‌م رێوه به‌ خۆم ده‌فه‌رموو: ئه‌رئ کاعبه‌ی ئهم وولاته تیک ده‌چیت گه‌ر کوردستان ئازاد بێت؟ چی ڕوو ئه‌دات گه‌ر جیهان هینده مه‌رد بێت پرۆژه‌ی ئازاد بوونی کوردستان بێت به‌ خه‌ونی شیرینی هه‌ر مرو‌فیکه‌ی جیهان په‌روه‌ر؟ چونکه به‌ راستی نه‌نگیه‌ مرو‌فی کورد ئاواره‌ی شه‌قامه‌کانی ئه‌ورویا بن و سه‌ر بکه‌ن به‌ ته‌نه‌که‌ی خۆی دێوه برسیه‌کانتاندا. ئهو دێوانه‌ی به‌ پاره‌ی دزراوی نه‌وت و گیانی کورد چنگیان خستوه‌وه خۆشییان بۆ خۆیان پێ دابین کردوه. به‌ خۆم ده‌گوت: من ده‌بم به‌و مرو‌فه‌ی که پرۆژه‌ی ئازادیه‌ی کوردستانه‌ی گه‌وره‌ ده‌ر ده‌بم. با هیچ بوونه‌وه‌ر نیکیش گویم بۆ رانه‌گرئ، به‌لام من به‌ جیهاندا ده‌گه‌ریم و ده‌فه‌رموو: من کوردم و کوردستانه‌ی مه‌زن وولات و خاکمه‌. من له‌ نه‌وه‌ی حه‌زرتی نوح م... گه‌ر پێتان ناخۆش بێت ئه‌وا پێتان ده‌فه‌رموو من خۆدی ئه‌وم. هاتوووم باسی ڕزگار بوونی کوردستان بۆ مندا‌له‌کانتان بکه‌م. ده‌زانم گه‌وره‌کانتان بێ باوه‌رن. ده‌زانم ده‌وله‌تی نه‌رویج ناتوانیت دان

به ناوی وولات و ئالاو مافی گهلی مندا بنیت، گهر وا بوايه دهياتوانی پاسپورتیکی سپییم بۆ دروست بکهن و به ناوی ئالتون لئی بنووسن: ناسنامهی کوردوستان. چونکه ئەمه یهکهمین و دواهمین ماف و خۆزگهو فهرزی منه. تکاو داواو ئاواتیشمه. هیچ کوردیک نییه له جیهاندا به خویندهوهی ئەم پیتانه ناهاورا بنیت. چونکه کوردوستانی گهوره پرۆژه و خهوی ههر کوردیکی رهسهنه.

کاتیک که هیندهم نهمابوو بگهمه کۆشک، ببینیم له ستورتینگه واته ئەندامانی دهستهی بالای نهرویح، لهبهر دهمی کۆشکی ئەواندا خهکێکی زۆر که مادهی سرکهر بهکار بهربوون، واته مرۆفه بهدکیش و موو عتادهکان، ههیهتی کۆشکیان شیواندبوو! پیاو ههستی دهکرد سهیری مهزاتخانه یان بازاری سهپرینی دهکات. دیمههکان ناجۆر بوون. دهبوايه دهرمان بهکار بهرمان بهو کاره ههڵنهندایه. دهبوايه مان بۆ نازادبوونی دهرمان وهگرتن نهگرن، بهلکوهو دهبوايه تکا بکهن تا یاریدهی رزگار بوون و چارهسهریان بۆ بدۆزنهوه. چونکه تیکچوونی نهزم و هارمۆنیی مرۆف، مرۆف دزیوو پهرووت و بیکهک دهکات. مرۆف بۆی نییه زیاتر له سێ جار لهسالیکدا پهنا بهرینه بهر ههشیش و مادهی خوو پێوه نهگرتن. چونکه خووگرتن به مادهی بیهۆشکهروه مرۆف جوان و بههیزو کارامه ژیر ناکات. زیادهرووی مرۆف ناشیرین دهکات. دیمههکان بهزمیهان دهخروشاندم... حهزم دهکرد دهنگم بهوان بگهیهنم تا داواي ریگه چاره بکهن، نهک نازادکردنی کیشان و دهرمانی سرکهر.

بهتهماشاکردنی ئەوان ههستم به ماندوویی کرد... نهویست له قاوهخانهیهکی دهسته راستی شهقام دانیشتم، که کۆشکی مهلیک و پهیکهری کۆنگ ئولافی لیوه دیار بوو... ئافرهتیکی

جوانکیلهی ماندوو هات به دهنگمهوه، فهرمووی: شتییک دهخوازیت؟ فهرمووم: زحمهت نهییت یهک کاپوچیییۆم بۆ بیینه. پاش تۆشینیی ئهوه، دهست و دهمووچاوم شۆری و بهرهو کۆشک بهرهوژوور سههرکهوتم... هیشتا نییو کاتژمییری مابوو بۆ کاتژمییر دوو... به پیویستم زانی تهلهفۆن بۆ میدیا واته گۆقارهکان بکهه یان یادیان بهینمهوه. چوونکه دوینی شهو ئهوانم راگهیاندبوو که رۆژی ههینی ریکهوتی بیستوییهکهمی مانگی سههماوهز بهکاریکی تایهت ههلهدهستم و پاسپۆرتهکهه دهگهرینمهوه بۆ مهلیکی نهرویج.

رۆژنامهکان

ههلهیهته دوینی شهو راستهوخۆ بهر له نووسینی نامهکهه بۆ مهلیکی بهریز، ئاگاداری گۆقاری ف گه - داگبلاده - ئاقتن پۆستن کردبوو، ههروهها به ریکخراوی ئهنتی راسیستم راگهیاندبوو. گهرچی زۆر دلنیا بووم لهوهی که ههچیان ناویرن بین به دهنگمهوه، نامهه بۆ ناردن... تا دلنیا به لهوهی که به ههلهدا ناچم. زانیشم ئهوان دهشییت بووختانییک له دژم داریژن و دهشییت پۆلیس به بووختانییک ئاگادار بکهن. کهمی ههستی پهشیمانی دایگرتم، کهمییک ترسام لهوهی که پۆلیس کویرانه بدات بهسهرمداو تا ئیم دهپرسنهوه نییوه خنکینم دهکهن. بهلام دهر بهست نهدههاتم... چوونکه مههرگم بچووک و لاواز دهبینی له دواوه ههدا... ههستم دهکرد دهتوانم به راستگویییم ریگه له ههلهمهتی پۆلیس بگرم.

کاتیک که گه‌یشتمه مه‌یدانی کۆشکی مه‌لیک، چاودیزه ره‌شپۆشه ووردیله‌کان که یاساوی کۆشک بوون، مه‌شقیان ده‌کردوو جینگه‌ی خویان له‌گه‌ل چاودیزانی پێش نییوه‌رۆدا ده‌گۆرییه‌وه. که‌میک ته‌ماشای په‌یکه‌ری ئه‌سپ سواریکی گه‌وره‌م کرد، که له‌ژێر قالبی په‌یکه‌ره‌که‌دا نووسرا‌بوو: سووپاس بۆ گه‌لی نه‌رویج که ئه‌م په‌یکه‌ره‌یان دامه‌زراند. په‌یکه‌ره‌که مه‌زن بوو، مه‌لیکی ئه‌سپ سواری شکۆی ئه‌وی نیشان ده‌دا... مه‌یدان لم رێژ بوو به‌ لمی وه‌نه‌وشه‌یی تیز ره‌نگ. گاره‌کانی کۆشک سه‌رنجی منیان کێش کرد، هه‌ستم کرد که گاره‌کانی مه‌لیک که‌سانیکی دنیاو ووردیله‌ی کۆمه‌لگه‌ن و به‌ ووردی شته گه‌وره‌کان ده‌بینن. که‌میک به‌ هه‌منی به‌ ده‌وری خۆمدا سوورامه‌وه، ته‌ماشای چواره‌وری خۆم کرد. گویم له‌ قاره‌ی قه‌له ره‌شه‌یه‌ک بوو ده‌یگوت: منیش گاردم، که‌چی که‌س من نابینیت، منیش له‌و گاردانه ده‌چم که پاسه‌وانی کۆشکی مه‌لیکن، به‌لام من چاودیزی ئه‌و فریشتانه‌م که له‌ هه‌وادا نادیارن. پاش که‌میک خورده‌بوونه‌وه، نامه‌یه‌کم نارد بۆ رۆژنامه‌ی ڤ گه‌، هه‌لبه‌ته به‌ ته‌له‌فۆن. پاشان بۆ داگه‌لاده‌و یادم هینانه‌وه که‌من نیازمه‌ندم پاسپۆرته‌که‌م بۆ مه‌لیک بنێرمه‌وه. هه‌ز ده‌که‌م که‌میک باسی ئه‌و هه‌لوێسته‌م بۆ مه‌یله‌ت بکه‌م. به‌لام وه‌لامه‌کان ئۆتوماتیک وه‌لامم ده‌رانه‌وه. بۆیه په‌یه‌هه‌ندی راسته‌وخۆم له‌گه‌ل چاودیزی رۆژنامه‌که‌دا به‌ ته‌له‌فۆن ئه‌نجام دا. کاتیک که ته‌له‌فۆنی هه‌لگرت، به‌ کوورتي تیمگه‌یاندا که هه‌ز ده‌که‌م مه‌یدیای وولات یاوه‌رم بێت بۆ هۆکار زانیینی هه‌لوێستم سه‌باره‌ت به‌ ره‌تکردنه‌وه‌ی ناسنامه‌ی نه‌رویجی له‌ وولات. کابرا نه‌زان دیار بوو، ووتی باشه‌ بۆچی ئه‌و کاره ده‌که‌یت؟ ووتم چونکه‌ پیر بووم له‌ ناهه‌قی و به‌د ژبانی له

گاردی ره‌شپۆشه‌وه به‌ره‌و لای من هات، که به مه‌شوق کردنی جوان ده‌رۆیی؛ هات و سلاوی لئی کردم. ووتی: من سه‌رۆک کۆماندۆی گارده‌کانم، پیم‌گه‌یشته که به‌رێزتان پێشنیارو نامه‌ی هه‌یه بۆ مه‌لیک. ووتم به‌لئی ئه‌وه راسته. ووتی: ده‌توانم ناوه‌رۆکی مه‌به‌ستت بزانم؟ ووتم، به‌لئی به‌ دلناییه‌وه، نیازمه‌ندم ناسنامه‌ی نه‌رویحیم بگه‌رێنمه‌وه بۆ مه‌لیک، چونکه به‌ یاریده‌ی به‌رێزبان من ئه‌و ناسنامه‌یه‌م وه‌رگرتوه. من سوپاسی مه‌لیک ده‌کهم و له‌هه‌مان کاتدا به‌م نامه‌ نووسراوه‌ کراره‌یه‌ نیگه‌رانی هه‌لۆیستم ده‌ره‌ق سالاڤتیکی دوورو درێژی ژبانی پر شکست ده‌رده‌برم. سه‌رۆکی کۆماندۆ ووتی: ده‌توانم ناوی به‌رێزبان بزانم؟ ووتم به‌لئی، لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می پاسپۆرته‌که‌م نیشان دا که ناو ناو‌نیشان و ئه‌دریس و ژماره‌ی خوودیی منی له‌سه‌ر بوو. پاشان لاپه‌ره‌که‌ی به‌رامبه‌ریشیم نیشان دا که به‌خه‌تی خۆم لێم نووسیوو: من کۆیله‌ نییم، به‌لکوو ئازادم. ووتی زۆر باشه‌ پاش که‌میک که‌سانێکی تر دین بۆ یاریده‌ت. هه‌ینده‌ی یه‌کوو دوو ، دوو پۆلیسی مو‌لکی هاتن به‌ره‌و لام و سلاویان لئی کردم و کارتی پۆلیسییان نیشان دام. ووتیان به‌چی کاریک لێرده‌ا چاره‌وانی ده‌که‌یت، بیستمان ووتوته که چاوپێکه‌وتنت هه‌یه له‌گه‌ل مه‌لیکدا. ووتم نه‌خێر ئه‌مه هه‌له‌یه، چونکه من نه‌متوانیوه چاوپێکه‌وتن له‌گه‌ل جه‌نابی به‌رێزی مه‌لیک سازبه‌کم، به‌لام میدیام ئاگادار کردوه که نیازمه پاسپۆرته نه‌رویحیه‌که‌م بگه‌رمه‌وه بۆ مه‌لیکی وولات. یه‌کیکیان ووتی: بۆ؟ ووتم : چونکه توانای هاوژبانییم سست بووه. هه‌ست ده‌کهم ده‌چه‌وسیمه‌وه. ووتیان کارت هه‌یه؟ ووتم نه‌خێر دوینی خاوه‌ن کار له‌به‌ر نیشان‌دانی وپستی گه‌رانه‌وم له‌کار ده‌ری کردم.

هەردوو پۆلیسەکه لەمن بەهێزتر و بالابەرزتر بوون. چوارشانەو بەرزییش بوون، دەیانئوانی من بە گۆی هەلبێگرن، بەلام ناخاوتنی دانیام ریزی منی لای ئەوان زیاتر کرد، چونکە بەر لەهاتنیان من دەلەرزیم لە سەرمادا، بەلام لەکاتی ناخاوتندا هەستیان کرد چیبیدی نالەرزم. ئەوی لای چەپمەوه کە زیاتر لەگەلمدا دووا ووتی: ئیمە لێپرساوی وەرگرتنی نامەین، هەر نامەیک بێت بۆ کۆشک، چاودێری پۆست راستەوخۆ دیت و دەیکەیهنیت بە ئیمە. چونکە خودی مەلیک مامەلەکەری داواکارییهکانی تۆ نییه. ئەو ئەو کاتە ی نییه. و وتم، من دەمەوێت نامەکم بە دەستی ئەو بگات، هەروەها گەر نیازم بێوه بوایه، ئەوا دەمتوانی پەیهەندیتان پێوه بکەم و بە ئێوهی بگەینم. بەلام من کاتیەک کە ناسنامە ی وولاتی ئێووم وەرگرتوو، بە رەزامەندی و بریاری مەلیک ئەو کارە روویداوه. بۆیه بە ئەرکی سەر شانمی دەزانم بیگیرمەوه بۆ بەرزیی. یەکهەمیان ووتی: نایا کارتێ خۆناساندنت پێیه، و وتم بەئێ. کارتەکم لە گیرفانم دەرھیناوە دامە دەستی ئەویان کە لای راستمەوه وەستا بوو. بە دەم تەماشای و تۆماری ناومەوه داوای ناو نیشانی لێکردم، منیش ناو نیشانی خۆم بەو دا. پاشان ووتیان ئەو دەتوانی پیمان بانییت ئەو زەرفە ی دەستت چیی تیا یه؟ و وتم بەئێ نووسراو و کتیبێکی خۆیندەوه ی تیا یه. یەکهەمیان ووتی: نایا دەتوانیین دانیای بین لەوه ی کە پاش نامە خستە ناو پۆستەوه، کارت بێرەوه نامی نیت و دەرویت؟ و وتم: کارێکی لەوه زیاترم نییه. ووتیان زۆر باشە سەرکەوتوو بییت. و وتم: سوپاستان دەکم. ئەوان رویشتن و منیش وەرچەرخام بە نیازی تەماشای دەورووبەر. سەیرێکی کاتر مێرەکم کرد کات یه کوو چل و سێ خولەک بوو. تیگەیشتم کە هەندیک لە ئەندامی روژنامەگەری لەو ناوێدان، بەلام پەیهەندیم پێوه ناکەن... چونکە کاتیەک بە پۆلیسەکانم ووت میدیام ناگادار کردوو و چاوەروانی ئەووم

کاتر میژ دوو نامه کهم بهاوژیژمه پۆستهوه، ئەوان هەردووکیان وورده ترسیک و هەلوێستەیهکیان کرد و بەلای چەپی خۆیاندا نادانیا تەماشایەکی پەلەمی پارکەکەمی دەستی چەمیان کرد ، که هەندیک خەلک پەرت و بلاو لەو ناوه بوون.

ترسم شکا چوونکه تیگهیم که میدیا هیچی بۆ تینهچاندبووم...
بهلام ئەگەر بهاتایه و فرسهتم بقۆستایهتهوه، دهنتوانی بلیم بهائی
من کاتم وەرگرتوووه بۆ بینینی مهلیک، دهشیا ئەو فرسهتهم چنگ
کهوتبا! بهلام بهرگی بهرم وهها نهبوو که پرووم بیت خۆم
نیشانی مهلیک بدهم. چوونکه ئەو بهرگه سپییهی لهبرمدا بوو،
بهرگیکی تهلیسماوییهو تنها خۆم ههستی پێ دهکهم ، کهسانی
تر ناتوانن به چاوانی من – من ببینن! بۆیه چاتر وایه ریگه بۆ
خوینەر خۆش بکهه تا بتوانن وهک چۆن من خۆم لهم ووشانهدا
دهبینم؛ ئەوانیش وهها هاوگیانم بن و بمبین.

به هیمنی و کاوهخو، دلنیاو سهر بهرز... نازاو به مبهست، به شیوهی خاوتر له ههنگاوی سهر بازه چاودیرهکانی کو شک؛ ههنگاوم نا به رهو گارده چاوشینه پرچ زهرده کیژولهکو شیعره کهی گورانی شاعیری نهمرم کهوتهوه یاد. که دهفرموویت: نهی قز زهرده، نهی بهژن و بالآ که له گهت! بو واگز راوهستاوی بهرام بهری من؟ بو دهستت ناو هته نیو چهنه ی خهفت! به لام تفهنگه کهی شانی دهستریژیکی له گیانم کرد و کوترهکانی ناشستی راپه راند. فرمووی من ناشستی پهروم.

که گه شتمه بهر دهمی گاردی خوین سارد، خندهیهک له لیهوکانی ترازو کوترهکانی هه لنیشاندهوه. فرمووی: بهریز، بهچی دهتوانم یارمهتیت بدهم. فرمووم: به وه لایمی پرسیاریک. گوئی بو شلکردم، منیش به ئه سپایی و هیمن تر له ناخی زهریاکان فرمووم: نایا نه م پوسته به دهستی جهنابی مهلیک دهگات یان پولیس دهییات؟ فرمووی: بهئی، دلنیات دهکم که هه رنامهیهک بخریته نهو پوستهوه، به شانازییهوه دوو گارد دین و دهیبهن بو ناماده سازی بهریز خودی مهلیک. منیش به رهو پوستی ناویزان به ده رگای شیش بهنددا چووم و نامه کم له گهل پاسپورت هاویشته ناو. پاشان به رهو لای گه رامهوه که چوار ههنگاو لیمهوه دور بوو؛ فرمووم سوپاس، چاودیرییهکی خو ش و روژیکی شاد.

شهرم گرتمی که ویستم رووی خو م لهو جوانه وه رگیرم... چونکه دهبوو به پینی دابی حه زرتهی نوح روومه تم بهر روومه تی بکهوتایه، تا فیوری ههستکردن به هاورییه تی بیت،

لهگهل ناشتیی خوشکم و نافرەتانی چەوساوەی مەملەکەتەما!
 بەلام کەلتووری ئەو نەبوو رێگە بە من بەدات هاوڕێییانە بەرێ
 بکەوم یان پشت بکەمە گەردوونیکێ تر. بەلام من بە خەیاڵ
 ماچم کردو هەر بەخەیاڵیش داوای لێبووردنم لەو کرد که
 پارە ی کرینی چەپکە گولیکم نەبوو بۆ مالی مەلیک، بۆ
 هاوسەر و مندالەکانی! هەستم بە شەرمەزاری کرد، هەستم بە
 کەمی کرد و فرمیسکێک لە هەردوو چاوما قەتیس ما! لەو
 کاتەدا بوو، بینیم تیشکی خۆر چەندین چەپک تیشکی گول
 شێوێ ئەلەکترونیی لەسەر چلی درەختەکانی باخچەیی کۆشک
 دادەناو یاریی بە دیکۆری تۆپە تیشکناساکان دەکرد لەسەر چل
 و پۆپی دارەکان... خۆر لە منی پرسی: حەز دەکەیت چلەکان
 بێ گەلەین؟ یان گەلەیان لەدەور بێت؟ دەتەوێ رەنگی گەلەکان
 چۆن بێت؟ زەرد یان سوور؟ یان پرتەقالی؟ لە خەیاڵەدا بە
 تیشکی خۆرم فەرموو: من خۆم بە گەلە سپییەکانی ناو دەروونی
 خۆم ئەو تیشکانە دیکۆر دەکەم، چونکە حەز دەکەم بەو هەموو
 تەختەو قەیدو بزمارو خاجانە دیکۆریان دەکەم که مەسیحیان پێ
 پێ بەست و دەست بەست کرد. من ئەو گولە تیشک بەخشەیی
 بەرێزتان بە خوینی مەیبوی مەسیح بۆ دەرازیئمەوه. لێی
 دەنوسم ئەم چەپکە پەيامە پەيامی منە، پێشکەش بە خواوەندی
 گەلی نەرویجی دەکەم. خۆر فەرموو: سەرپشک بە، خۆت
 دەزانیت چۆن جوانی دەهۆنیتەوه.

بە سەر فەرشی لمی مەیدانی کۆشکا بەرەو لاری گەرامەوه.
 جگەرەیهکم داگیرساند؛ کاتی که داوی بیستویەک هەنگاو
 جگەرەیهکم پێکرد. هەستم کرد بەم زووانە بەرێزی مەلیک نامە
 ماندووێ خەموکێکەیی منی پێ دەگات... شازادە سەر بۆ مەلیک
 و مەلەک دادەنەویننیت و بە هەستی پری بەزەیی، نامەکەم بۆ
 بەرێزی مەلیک دەخویننیتەوه. مەلیک و مەلەک و مالک، واتە

کورى مهليک؛ گوئى بيستى مهلهكزادن. ئەوسا پاش تەواو بوونى خوئندنەوهى دەقى نامەكەم؛ گشتيان كەمىك بئەدەنگ دەبن. سەرى ريز بو ئازارەكانم دادەنەوينن و ھەر يەكەيان بەجۆرىك لە باخچەى ووشەكانى مندا بەدواى پەپوولەكانى مندا راناكەن! دانىشتوون و تەماشاي ئەو ھەموو پەپوولە مەسەيح و ماريائو مندا و ژنانە دەكەن كە شكست و داماوو ماندوو، سەپى سەپى لە دەروونى ووشەكانى مندا راکشاون، ھەندىكيان زىندوون، ھەندىكيان نووستوون، زۆربەيان لە ئەندىشەدا متن. چوونكە من لە نامەكەمدا دەفەرمووم بيانبينن. من توانييم ھەموو ئەم پەپوولانەى ئاشتى لە باوەرى مەسەيحەوه، لە خەوەكانى ماريائو بەھينمە ژيانەوه. من توانييم دەست بەرم بو بەزەيى خواكان و پييان بەفەرمووم ئاورىك لە ميللەتەكەم بداتەوه.

ھەستەم كرد وەك تيشكى خۆر ئازاد دەچمە ناو كوۆشكەھوو منيش بو يەكەم جار بەشداریى بيستى دەنگى سازادە دەكەم... بە خەيال و امكرد. دانىشتەم گويم لە ھەناسەكانى ھەزەرتى مارتا گرت.

بەلام زياتر لە گشتيان مهليكى بەريز دلى كوولايەوه، فەرمووى ئەمە نامەى كىيە؟ ووتيان مروۆتيكى كورد كە دەلین گوايه بانگهێشتى ئەوه دەكات كە ھەزەرتى نوحە! ھاوړيكانى تۆمەتى شىتتى دەخەنە پال! فەرمووى چۆن؟ ئايا بيستووتانە لە داستانەكاندا كە كەسيك ديت سەرى لە ئاسمان و پاكاني لە زەميينە؟ ھەموو گوئى قولاغ دەبن. بەريز مهليک برەو بە داستانەكە دەدات، دەفەرموويت: بەلى رۆلەكانم، غەيبناسەكان باسى ھاتنى كەسيك دەكەن كە كەس نازانیت ناوى چىيەو چۆنە، دەلین دیت و داواى پاسپورتى سپيمان لیدەكات. ئيمەش مەحكومى دەكەين بە شىتتى، وەك چۆن پيشتەر وەھامان كرد

بهرامبهر به باپيرانمان. به لّام ئهو هاتووو كيشهكاني
(قورنووقت) = رهامنديتي چاره سهر دهكات. ئهو هينده زانا
نييه كه نهزانيت چي دهلّيت، چوونكه ئهو قسان ناكات. ئهو
نادويت، بهلكوو تووره دهبيت و فهرموودهكاني تووره
دهردهپرّيت... به تاييه تي له كاتي جهنگ و بريندار بوونيدا.
به لّام ئهو ووشهكاني له تهماشاي بزه ي سهرلئوي فريشتهكاني
ئيمه دروست دهكات، ئهو له ئيمه يهو ئيمه يهس لهويين، چوونكه
راسته كه كهسيك ديت نهگهر نوحيس نهبيت، دهبيت بهو.
چوونكه ئهو توانو هونرو سهليقه ي هارموني پنيه. دهلّين كه
ديت، مليونه ها ميرووله ي سبي پيروز له ميشكييدا سهمفونيا و
بووق و جووق و جووزلهو زوورنا ليدهدن... ئهو له حشري
شهرهكانتان شهكمت و ماندوو... دهشيت كه هات بمرّيت! يان
وون بيت، يان بهر ههلمه تي ديوهكان بكهويت! ناگاتان لي
بيت، ئهوه ئهوه، خويه تي لئتان تيك نهچيت. له بيرتان نهچيت
رؤلهكانم چهرهكاني رؤژگار دوويات دهچرخيت، ئهوه
راستيهكه كه مرؤف دووباره دهبيتهوه له باوهر و نازايديدا.
مرؤفي نازاد نامرّيت.

كؤشك پر بوو له چهپله... منيش به شهقامه رؤشنهكاني تيشكا
بهرو دواوه، بهرو بازار و تهماشاكاني خؤم قؤلم كرده قؤلي
شازادهكاني فهنتازي و بهرو رووي مالي گهل بهري كهوتم،
به لّام به مهيهستي نهوي نا! جگهرهكهم زوو تهواو بوو،
جگهره يهكي ترشيم پيكره. تهماشايهكي كؤشكهكهيانم كرده،
بهويدا تئيهريبيووم پنيستر. بهرو خوار چووم... ههستم به
نازادي دهكرد، گهرچي تهگهرم هينايه ريگه ي خؤم! چوونكه
من هيشتا برياري تهواي گهرانهوم ئاشكرا نهبوو... نا، به لّام
من دهمويست ميديا فيري بانگهنيشت بكه، تا جيهان چاوي لي
بيت من چي دهلّيم و چي دهكهه. دهمويست باسي پرؤزه ي نازاد

بوونی مهملهکەتی کوردوستان بکەم... باسی نەوهی نوح. واتە
نەوهی خۆم.

لە ھەر ھەنگاویکدا کە ھەلمدەھینا سوور بوونیک ھانی دەدام، لە
پوژگاریکدا خۆم دەدی سەیر! ھەستم بە تەنھایی دەکرد لە
ساردبوونەوهی باوەری میللەتان و لە سست بوونی ویستیان.
ھەستم دەکرد لە ئازدیی خۆمدا لەنگەرم گرتوو. زۆری پێ
نەچوو تا گەراموھ ناو کەشتییەکەم. بەرھو ئۆسگۆرد
کەشتییەکەم بەھامان رینگەدا واژۆشتەوھ بەرھو ئۆسگۆرد.
ھەستم دەکرد ئەگەر بێت و غەدر لەمن بکریت، ئەوا دەشیت
بوونەوھر بتەزیت، یان ئاسمان بروخیت، یان دەشیت بمرم!
ھەستم دەکرد ئازادی یەکانم لە خوودی خۆم زیندووترن.

كاتىك لە كۆشك لامدا... كاتىك كە قەلەمەشكەكان پىكەھە
فەرمووى قازەيان لىھەستا؛ بە تۈولە رىگايەكى ھەمان رىگەي
رۆشندا، بە سانت ئولافدا گىيانى خۆم نارد بۆ گەران بە دواي
ھەزرەتى لووقماندا. ئەو بە قسەي ئاسۆ توتى لە شەقامىك
دەژيا كە ناوي قالدەمار تىراسسە – ژمارە سىكس بوو، بە
زمانى نەروىجى... كە گىانم ھەك سەردەمى لاويى زەمانى
زووم، ھەك ھەببەتتىكى پىرى ھەرزەكار لە دۆخى نوح ھاتمە
دەرى و خۆم گۆرى بە پىغەمبەر دانيال... ئەوسا لە دىۋىكى
رەشم پىرسى. دىۋىك كە خۆي گەمارۆ دابوو بە پىستى بەراز.
واي زانى دەبەوت لەگەلدا جوت بىم. كە لىم پىرسى: بىورە
خانمى بەرىز؛ ئەرى زەھمەت نەبىت، گەر كاتت ھەيە، من لە
ناونىشانىك دەگەرىم... بە دواي ژمارەي سىكس دا دەگەرىم!
ئاي دەزانييت ئەو ژمارەيە دەكەوتتە چى ئاستىكى بوونەمەرەھە،
يان ئەم شەقامەھە؟ بە زمانىكى ترساوو پىر لە گوومان و
پىشداۋەرىي ھەلە ووتى: نەخىر تۆ بۆت نىبە سىكس لەمن داوا
بەكەيت! منىش بە تىلەي چاۋەكانى دانيال، كە تەماشى لە
ئەستەرى كەنيزەكى كۆشكەھەفەر بووبووم؛ فەرمووم: من،
بەدواي ھاۋرىيەكدا دەگەرىم. ووتى: ئاخىر من تۆم ناۋىت.
فەرمووم: ئەي ھەزرەتى دىو، من ھەرگىز بە ھەلەدا ناچم، من
ئازادىي ھىچ كەسىك ناشىۋىنم، بەلام بە ھەلە داۋەرى ناكەم.
ووتى: من كانت و ھىگل و سىپىنۆزاو ماركس و سارتەرم
لەبەرە. فەرمووم: تۆ ھىچ لە دابى پىغەمبەرەكانتان
تېنەگەشتووى، چۈنكە زانست كرەوتى بە دىو. منىش ھاتووم
لە دلى دىۋەكاندا فرىشتەكان لەخەھەستىنم. ھاتووم پەيامى

خواکان و پیغمبره ماکانتانم پییه. چۆن بهچی حەقیق واز له
رەسەنایەتی باوانتان دەهینن؟ دەمەوێت بچم پرسێ بە هاوڕێ
حەزرەتی لوقمان بکەم. ئافرەتە دەلە دیوکه ووتی: من هیچ له
مەبەستت ناگەم تۆ گوناھکارو گوومرای. منیش دوای باکان
کەوتم، پاش رۆژانیک کەوتم که لوقمانم تیا دییوو!
سەردەمی هەرزەکاریمان.

کاتیک دەرئەنجام حەزرەتی لوقمانم بینی، کاتیک دەرگاکی
لێ کردمەوه، بینیم تەنهایی وەک دەلە دیوکی قووزبۆگەن له
مألەکی ئەودا دەگەراو توورە دەبوو و قەپالی له خۆی دەگرت
و هار دەبوو له خۆرای. دیوکی بۆگەن و پیس و پر له ئەسپێ
بوو. که لوقمانم لەو دۆخەدا بینی فەرمووم، ئەم دیو چیه رات
گرتوو؟ فەرمووی: گەورە ی بەریز من دەزانم که تۆ نازادیت و
پەيامی نازادیت جوانه، چونکه تۆ هونەر مەندی نازادیت.
منیش ناوی عەبدیان لێناوم، لوقمانی حەکیم. من دەمەوێت
بگەریمەوه بۆ لای میلەت و کەسی حەکیم، تا بزانی بۆچی ئەو
ناوەیان لەمن ناوه! فەرمووی: من و تۆ نابین بە هاوڕێ، بەلام
من ریزیکی هەمیشەیم بۆ تۆ هەیه. فەرمووم: بەریز هاوڕێ،
جارانی هەرزەکاریت له بیر دیت چەند زاناو دلدارو بیرەوهر
بوویت؟ فەرمووی: جەهەننەم ئەو تەمەنە ی خواردیین...
نەبوونی و قاتوو قری له ئیستا خراپتر دەستی بەسەر
هەردوو کماندا گرتوو... سەردەمی لاویمان بەعس و ئیسلام
وتەتەر و مەغۆل کردیان بە جەهەننەمی خۆیان. لاویمان تەنها
پر بوو له پاراستنی لاشەکان و تەرمی فریشتە ترساوەکانی
سەردەمی مندالیمان. فەرمووم: ئیستاش دەبیت ئەو فریشتانە
دەر بهینین، وەک گووله بیتەقینین بە رووخساری خەلکی
جیهانداو پێیان بلێن: ئیمە لێتان توورە دەبین. ئیوه له توورە
بوونی پیغمبره ماکانتان ناترسن؟! ئەری خەلکیبە ئیوه کەرن؟

چون وا بی ریز نهومکانی من رهفتار لهگهل ئیمهدا دهکن؟
 هزرهتی لووقمان فرمووی: ریگهت نادن. چونکه به
 سهیاره لهمنیان دا، دووچاریش لئیان داوم و خوئنیان لی
 هیناوم... هاوده میان فیر کرد من داوت بکات بو شه ره جنیو،
 هینده جنیوی سووکی پی دام هیاو شهرفی بردم! کاک
 سهربهست، هزرهتی نوح و دانیال واز بینه با سر نهکه نه
 سر توش، دوایی هاودهمت بو دهنیرن توش ته مبی بکات.
 فرمووم: ئه حهقیته، چونکه دیوهکان دلای دایکی ئهویان به
 ئاگر برژاندو خواردیان. ئهویش ئاگای له هیچ نهبوو، وهک
 مندالیکی بی نهوا دهیویست بچینه ناو باوهشی دایکی
 ئاگرگرتوی تا قومیک شیر بمزیت. دایکی خوی دهبینی و
 باوهری نهدهکرد! دهیویست بچینه باوهشی دایکی... دیوهکانیشی
 ددی، بهلام نهدهترسا هاودهم. لووقمان فرمووی: باسی حاجی
 لهقهق بو هاودهم مهکه. ئه حاجی لهقهقیکی دیوی هیه، وا
 دهزانیته دایکی لهو دهچوو! ناههقی مهگره، چونکه دیوهکان
 که ئهویان گر تیهردا؛ هاودهم چاوی لئیان بوو. دیوهکانی لهبیر
 ماوه ئهو داماره. هاودهم مندالیکی خوی لهو کاتهوه لهبیره.
 دهزانیته دیو چیه، خیو چیه؟ دهزانیته جنوکه و فریشته
 جوانی چیه، بهلام هز دهکات ههله بکات. ههله له کردهومکانی
 ناببینی؟ فرمووم با! بهلام ئهو وا خهریکه باوهر به من و تو
 دههینیت. بگره باوهریشی پیمانه. چونکه من دهبینم ریزم
 لیدهگریته. هاتوته مالهکهشم، بهلام کهمیک دهترسیت، دهلی
 نهکا نوح دلای پيس بیت، بویه نایهت بو مالم.

کاتیک که هزرهتی لووقمان یادی هینامهوه که خوئنیان لی
 هیناوه دیوهکان، فرمووی: نازانم کی بوو! بویه لهو کاتهوه که
 دیوهکان خوئنیان لی هینام، لهو کاتهوه که لئیان دام به سهیاره،
 تووشی شکست و نهخوشی بووم. وازم له هونهر هینا. چونکه

هونرمه‌ند که‌سیکه کەس لئی نادات. چونکه ئه‌وهی په‌یامی هونەر و ئازادیی پێیه نابێت کەس هێنده بوێر بێت خوین له‌و به‌یئیت. بۆیه ده‌بێت که هونرمه‌ند لێدانی خواردو خوینی لێ هینرا، واز له‌ کاره هونهرییه‌کانی به‌یئیت. چونکه خوین خراپه له‌ عه‌قیده‌ی مندا له‌ مروّقی هونرمه‌ند بێت. چونکه خواوه‌ندی من وا ده‌لێت، وا ده‌فه‌رمویت: وه‌ک هونرمه‌ند؛ ئه‌گه‌ر رفته‌ستووور خوینی لێ هینای دوور که‌وه‌ره‌وه له‌ هونەر، گه‌ر نه‌توانی، هونەر بنیره ناو ته‌نه‌که‌ی خۆله‌که‌وه. چونکه ته‌نها مروّقی خاوه‌ن که‌رامه‌ت و هه‌ستی ئازادی ده‌توانیت هونرمه‌ند بێت. ببوو‌ره کاک سه‌ربه‌ست من هونرمه‌ند نیم، بۆیه روومه‌تی خۆم نه‌دا پێت، کاتیک وه‌ژوو‌ر که‌وتی.

کاتیک لوقمانم بینی منی له‌ بیر ماوه، پیم خۆش بوو... بینیم داته‌پیه. بینیم ته‌نه‌یای وه‌ک سه‌گکی گه‌ری ئالۆش گرتوو له‌ ماله‌که‌یدا جه‌راعه‌تی ده‌رده‌دا. فه‌رموی: به‌ریز من چاوه‌ری سه‌فه‌ری گه‌رانه‌وه‌م. من هینشتا ته‌سه‌که‌ره‌ی نه‌روچیم وه‌رنه‌گرتوو! تۆ نه‌روچیییت؟ فه‌رمووم نا، من به‌ر له‌تاویک پاسپۆرته‌که‌م بۆ گه‌راندنه‌وه. من له‌ مالی مه‌لیک بووم، تا پاسپۆرته‌که‌م بگه‌ر مه‌وه. چونکه منیش نیازی گه‌رانه‌وه‌م هه‌یه. فه‌رموی: من ده‌یان سه‌له چاوه‌رییم. فه‌رمووم: به‌وه خۆیان به‌ له‌عنه‌ت ده‌که‌ن. چونکه ئه‌م وولاته‌ بی میشکن، ناتوان ریز و حورمه‌ت له‌ بیگانه‌ بگرن، به‌ بیگانه‌ ته‌ماشامان ده‌که‌ن. فه‌رمووم: من تووره‌م لێیان هینده‌ی باکان. چونکه باکانیش توورهن. چونکه ته‌بیعه‌ت وه‌رزه له‌ به‌دکاراییان. به‌لام به‌ ویستی حه‌زهرتی مه‌سیح داوای پاسپۆرتی سپییم له‌وان کردوو، گه‌ر بۆمی دروست بکه‌ن، ئه‌وا من به‌ره‌و ئازادی یه‌کانی خۆم ده‌گه‌ریمه‌وه. ئه‌گه‌ر تۆش له‌ باوه‌ردارانێ دوام ده‌که‌ویت. به‌لام حه‌زهرتی لوقمانی حه‌کیم ده‌شیت تۆ گو‌م‌راو هیلاک و پیر

بووبیت، دهنه به‌دوای مندا ده‌هاتیت. چونکه منیش نیازی گهرانهوه یان دابه‌زینم هه‌یه. که‌شتیه‌که‌م داگیر کراوه له وولاتی نرویح. هیشتا له یادیان نهماوه که بهر له سئ و نیو هه‌زار سال خاوه‌ن که‌شتیه‌کی سپی بووم... که که‌شتیه‌که‌م ته‌واو بوو، ئاماده بووم بۆ سه‌فه‌ر، بهر له‌وه‌ی لافاو هه‌ستیت، کۆمه‌لێک دیوی زری پۆشی قوچدار خۆیان خزنده ناو که‌شتی و بۆراندیان که باوه‌ریان به منی نوح هه‌یه. منیش پشتم له‌وان بوو، بهر له‌وه‌ی فه‌رموویان لی بکه‌م به ته‌ور دایان پاچیییم... بۆیه راسته‌وخۆ باران بوو به توفان... ئه‌وانیشی قه‌ر کرد. بۆیه که‌شتیه‌که‌م سپی کردبوو، تا خواکان ره‌نگی که‌شتیه‌که‌م له‌ناو دووکه‌لدا بناسنه‌وه. تو ئه‌و داستانه‌ت له‌یاد نایه‌ت.

هه‌زهرتی لوقمان داته‌پییوو... به‌وم فه‌رموو: من هه‌میشه چاوم لیته، لیم مه‌ترسه چونکه من هه‌میشه هاوریتم، بمبوره که هه‌میشه وه‌ک برا بچکۆله ریزمگرتوویت، منیش لیت تووره بووم. جا له هاوده‌میش ببوره. ووتی خو ئاسۆ تووتی له‌و چاتره، وانیه؟ ئه‌م پرسیاره‌ی به گوومانه‌وه لی کردم. منیش هه‌چم نه‌وت. ووتم با ئاسۆ تووتیی هاوریمان دل له دل نه‌دات، به‌لام با کارته‌کانی خۆی ستۆک بکات. با بزائیت که دیو هه‌یه، ره‌شمارو سه‌گ و به‌رازو به‌راز خۆریش هه‌ن. به‌لام پیاو ده‌بیت باوه‌ری به خۆی هه‌بیت.

ئوم بینی هه‌ره‌سی هه‌نابوو له چاوه‌روانی سه‌فه‌ردا، ده‌ستیمگرت و پیم فه‌رموو: منیش ده‌گه‌ریمه‌وه، من له شه‌ری دیوه‌کان بوومه‌ته‌وه، نیازمه‌ندم نه‌گه‌ر خۆشم نه‌توانم، ئه‌وا ته‌رمه‌که‌م ده‌بیت بگه‌ریمه‌وه بۆ زاگرووس. من دیوه‌کانم سه‌ر کردوووه گشتیانم لغاو کردوووه. من وه‌ک تو ترسنۆک نییم. من نازدیم له نه‌عه‌مه‌تی دیوه‌کانی مه‌لیک گه‌وره‌تره. من شکۆی

پېغهمبهرهكانيانم كئ دوتوانئ شوخت بكاته كهرامهتي من؟
 فهرمووي: ئازادي وەك تو دەدوئت. بۆيه زور لاي حەزرهتي
 ميرزا نەمامەو، ئەو فهرمووي: تو زور بەهەيزيت لە بەگژدا
 چووني ديوەكان، دەنا تو هيندەي بنى زهريا قوول و ئارام و
 هەيمنيت. من هەميشە باوەرم بە هونەر و بە ئازادى تو هەبوو.
 بەلام دەبئ بيووريت كە من ناتوانم هاوړئى تو بم. چوونكە من
 عەبدم، واتە لووقمانى حەكيم. من چاوەرئيم بگەرئيمەو ناو
 كەسەكانم، چوونكە كە حەزرهتي لووقمان رځگەي نەدرا
 ئەولادى هەبئت، ئەوا نيشانەكانى شەر و زالبووني شەر سەر
 هەلەدەت، من مندالم نيبه. ناتوانم ئاموژگارىي مندالەكانم بكەم.
 فهرمووم: بئ گوومان بە كە حەزرهتي لووقمانى حەكيم مندالى
 هەيه. مندالەكانت زورن، دەزانم تو لەم كونجەدا كە ئاسمانت
 لئوه دياره، دانىشتووي بە چپه ئاموژگارىي مندالەكانت دەكەيت.
 پئى خوش بوو، فهرمووي: ئەرئ سەر بەست تو چەند مندالت
 هەيه؟ فهرمووم: دوان، نا سيان چوونكە كچئكى لەبار براوئشم
 هەيه، دوو كورئ زيندوو و چاپووك و ژيرئشم هەيه،،
 يەكەميان مۇسقىاي ناوه، دووهم هونەر. ئەوان لە داڤيدو ئيلياس
 دەچن. ئيلياسى خاوەن عەرەبانەي ئاگر. كە شەوان لە خەويا
 دەچئت بۆ لاي خوا. ئەمشەو قامچيەكەي تووند وەشانە، بەر
 روومەتي خۆي كەوت، بەوم فهرموو: نەرم قامچي بوو هەشئنه،
 دەنا خۆت زامدار دەكەي. تەماشاي دەكردم، دەيگوت ئاي
 باوكم چەند مەزنه، كئئيبى پەيامى خواكانى ئەواو كرد!

لووقمان چەندين جار خەندا، پاشان بەرئى كردم، سەدو يەك
 هەنگاو لەگەلمدا هات... ئەگەر بەهاتايەو كەشتيەكەي ببينيمايە،
 سوار دەبوو. بەلام من گيانم بۆ لاي ئەو نارەبوو. دەنا لەگەلمدا
 دەهات، دەهاتە ناو كەشتيەكەمەو.

ئىوارە درەنگانى گەيشتمەوہ ئوسگوردوو لە كەشتىيەكەم
دابەزىم. زۆر ماندوو بووم بە بينىنى حەزرەتى لووقمان، بە
سەفەر بۆ كۆشكى مەلىك، بە ناردنەوہى پاسپۆرتەكەم. يادىم
هاتەوہ، ئاسۆ تووتى گۆتەنى: كەس بە خەيالى گونیا نايەت تا
وہ لآمى ئىمە بداتەوہ، چونكە لىرە وايە، ناتوانى داواى يارىدە
لە دوژمن بەكەيت. منىش بەو دەللىم، من خاومنى دوژمن نىيم، من
كىشەم لەگەل دىوہەكانيان ھەيە، دەنا مرۆفەكانيان دەبينم جوانن.
ئەوان ئەركى پىدانى پاسپۆرتى سپىمان لە ئەستۆ دەگرن ... من
گومرا نىيم دەرھەق بە مووراليزم ولۆژىك. بەم بىرانەوہ
گەرامەوہ ناو كەشتىيەكەم و بەرەو كەنارەكانى ئوسگورد. بينىيم
پىرۆز لە خەو ھەستاوہ و زىندوو بۆتەوہ. منداڵەكانىش
نووستوون لە نەوۋى حەوتەمدا! نەمزانى چۆن ھاتىبونە
ژوورەوہ! ئا، ھەك فەرمووم گيانم لآى حەزرەتى لووقمان
مابووەوہ، كەمىك دواى ھاتنەوہى لەشى مردووم گەرايەوہ،
دەشيت لەو ئىوانە كاتىيەدا بوويت ئەوان گەرايىتەوہ ناو
كەشتىيەكەم. چونكە مۆسقىا و ھونەر لە قوتابخانە بوون...
پىرۆزىش سەنسۆرى گولە تۆپ و كارتى ماددەى ھەستىارى
ساز دەكرد، بۆيە لآى من بەر لەعەنتى خوا كەوتبوو، باوهرى
بە من و فەرموودەكانم نىيە. حەزى لە بىستىنى داستانەكانم نىيە،
ھەمىشە كەنە كەن، پەيامى دىوو، خىوو شەتيان دەخاتە بەر دەمم.
منىش لىى توورە دەبم. بە توورە بوون. چونكە ھىندە لىى
بووراوم كە چىيدى ناتوانم لەپالىدا راکشىم. چونكە ئەو بۆگەنى
كردووە... پرە لە دابى بۆگەنى سەردەم و بچووك بوونەوہى
قەبارەى خىر. ئەو وا دەزانىت، مرۆف دەبىت شايبەتمان بە
كەرامەتى دىو بەيىت. منىش سزاي دەدەم. بەوہى لەگەلدا
نادویم.

دوای گه‌رانه‌وه بیان حه‌وانه‌وه

کاتی سواری کهشتییه‌که‌م بوومه‌وه، کاتیک که له‌نگه‌رم
هه‌ل‌کیشایه‌وه و بای باشوور پیچه‌وانه بوومه‌وه تا پال به
چارۆکه‌کانی کهشتییه‌که‌مه‌وه بنیت... کاتیک که چوومه‌وه
نهومی ژیره‌وه بو نوێژ کردن؛ هه‌موو مه‌سیحه‌کان و ماریاکان
ومیره‌وه‌له‌کانی مه‌مه‌له‌که‌تی ده‌روونم هه‌ستان له‌به‌رم و کردیان به
چه‌له‌ ریزان و سه‌ماو سیمفونی و کۆرالی ئامیین. گشتیان
سروودی مه‌مه‌له‌که‌تی کوردوستانی یه‌که‌گرتوو‌یان ده‌چری، منیش
گریام. هینده گریام تا بووم به رووباریکی تر بو تیر کردنی
هه‌ستی تینووی ئیسرائیل. بیری چاوه گه‌شه‌کانی ئه‌سته‌ر- م
ده‌کرد له‌سه‌رکار... ئه‌و کاره‌ی که به‌ر له‌ دوینی دۆراندیم.
هه‌ستم‌کرد ئه‌سته‌ر بیرم ده‌کات له‌سه‌رکار. که‌میک دلم ته‌نگ
بوو. حه‌زم ده‌کرد له‌ناو کهشتییه‌که‌مه‌دا بوایه ئه‌ویش!

پاشان چوومه نهومی هه‌وته‌م؛ ژووره‌که‌ی خۆم؛ چوومه خه‌ونی
بالنده‌کانی ناو هیلانه‌کان. ته‌ماشای تابلۆکانم کرد. ئاسمان
به‌ره‌و پرته‌قالی ده‌چوو... منیش بیرم لای زاگرووس بوو، بو
زاگرووس نوێژیکی دیکه‌م دابه‌ست... له ئاسمانه‌وه، فریشته‌ی
چاوشین وقر زه‌ردو چاوره‌ش و فریشته‌کانی شه‌رق و غه‌رب

تەماشایان دەکردم. سەرەتاتکێیان لەگەڵدا دەکردموو، چاوشارکێیان بوو لە نێوان پەلە ھەورەکانەو، لە ئاسمانی پەنجەرە ی کەشتییەکەو ئەوانم دەدییت.

تەماشای ھەورەکان و ئاسمانەکانی دەرەو و سەرەو ی کەشتییەکەم دەکرد. ئەمجارەیان بەرەو دواوە نا، بەلکوو بەرەو کەناریکی چەپەرتی نادیار سەفەرم گرتە بەر و خۆم نایە ناو مشتێ شەپۆلەکان و باکان. نەگەرەمەو بو لای ھونەر و مۆسیقاو پیرۆزی ھاوسەرم. کەچی باکان بەویستی حەزەرتی لوقمان مێیان ھاژوشتەو بو دوورگە ی ئۆسگۆرد! ووتی سەتەمە دابران لە کۆرپەکانت. گەر پێرۆکە نەبوون. میرزا ھێندە دەترسا لە مالهەکی خۆیدا، دەبگوت: ئەھا کامیرایان لە ژوور سەرم داناو! منیش دلیم دەدایەو... فەرمووم: ئەمە گەر راستیش بێت درۆیە.

لەناو پەنجەرە ی کەشتییەکەو تەماشای فریشتەکانم دەکرد ھەندیکیان لە ئەستەر دەچوون و دەھاتن یارییان لەگەڵ فریشتە ی کچمدا دەکرد... منیش ھەمان شیوہ وەک مندال یاریم لەگەڵ ئەوان دەکرد. بە ئەسپایی دەچووینە ناو نھۆمی یەکەمەو مێروولە سپییەکانمان دەخستە سەر لەپی دەستمان و نوێژمان دەکرد پیکەو. پیکەو بە راستگویی دەدواين و مرازەکانمان دەگۆرییەو. بەی ئەو ی وورتمەمان لەدەم دەر بێت... ئازادیی راگۆرینەو ھەمان یەکسان بوو.

حەزم نەکرد لە کەناری ئاکابریگە بمینمەو، چونکە ئافەرەت و کچەجوانەکان ھەندیکیان ھەر خەریکی سەگ پەرستی و پشیلە پەرستی و مشک و بالندە پەرستین... سەریان لە جیھانی ئازەل و بالندەو ماسی شیواندوو! ئاخەر خەلکیینە، سەگ پپی شەرمە لەبەر دەمی کەرامەتی مرفوفا گوو بکات. داستانەکان دەلێن

سەگ تەنھا دەتوانیت لەبەر دەمی دێودا گوو بکات. سەگ ترسنۆک و ھەلپەرستە، کە یەكەمجار مروّف توورەبوو، سەگ لە توورەیی ئەو دەرپەری. بەئێ، سەگ زادەى توورەبییەکانى مروّفە. مروّفى ئازادو مەزن نەك دیو پەرست. سەگ پێى شەرمە گوو لەبەر دەمی خاوەنەكەیدا بکات. بۆیە ئیو ھەمیشە زەرەكانتان لەدەستەو رۆژ تا ئیوارى چاوەرێى گووى سەگن كۆى بکەنەو. گەر ناشارەزایەك نەزانیت، وا تێدەگات کە گووى سەگ گەوھەرە لە نەرویج و مروّف کاتیكى زۆرو مەیلێكى تاببەت بەكار دەبات بۆ كاری گەرد کردنەوى گووى سەگ.

لەبەر ئەو تاقەتى ئەوانەم نەبوو، مەیلەم نەبوو تەماشایان بکەم. چونکە نە ئەوان شەرمیان دەرھەق بە مروّف ماوو؛ نە مروّفەکان ریزیان بۆ سەگەکان ماوو! بۆیە بیینی دیمەنەکانى ناو کۆلانەکانى پایتەخت ماندووم دەکەن. بۆیە زوو سواری کەشینیەكەم بوومەو... چونکە ئەو ئافرەتانەى بە سەگەکانیانەو شانازی دەکەن، ئەوانەى لەبرى ھاوړى سەرگەرمى سەگن، کەسانێکن دوو دل و ترسو و داگیرکەر. ھەزریان لە ژياندا تۆقیووه... کەم لەوان گیانی ھاوړییەتیان تیادا زیندوو. من نامەوێت لەگەلم بەدوین، نامەوێت بیانووینم، نامەوێت تەماشایان بکەم. من حاشا لەوانە دەکەم کە راگرتنى سەگ بۆ ھاودەنگى دەکرن. یان بۆ ناچۆر بەكار بردن. بەلام سەگ دەشیت بۆ کار بەکار بردن، یان پاس کردن، یان راوکردن، یان راگرتن... چونکە مروّف نابیت لەگەل سەگدا بژی. نابیت.

کاتیك ئاسمان تاریک داھات... کاتیك کە فریشەى کچم و فریشەکان لە یاریى چاوشارکئ و قەلانڈۆشکان کەوتن...

منیش ههستم به ماندوویی کرد... ههستم به تهوژمی مهیلی
بینینی هونهرو موسیقا کرد... چونکه من ناموژگاریی ئەوانم
وهها کردووه، که موسیقا باوکی موسیقای کورمهو موسیقاش
تهنها موسیقا دهپهرسنیت. گهر بییت و بیرری باوکی خوئی بکات،
دهبییت تهنها موسیقا بژهنیت، دهنباوکی سوژی کهم دهبیتهوه
بوئی. به هونهریشم راگهیاندووه که باوکی ئەو هونهر دۆسته و
هاورپیی هونهره، تهنها له هونهردا دهتوانییت منی باوکی خوئی
بینییت، کاتییک باوکیان وون دهبییت یان نایهتهوه. بهلام هینده
بیرم دهکردن نهبیتهوه، ههستم دهکرد سهدیهکه بهجیم هیستوون
نهک نییوه رۆژیک. ناچار له دوورگهی ئوسگورد تکام له با
کرد هیمن بیتهوه. پاشان ئەوان له ههمان جیگهدا سواری
کهشتیهکه بوونهوه؛ لهویدا لهگهڵ پیروژی دایکیاندا چاوهریم
بوون. کات تاریک بوو! وهها ئەوانم لهیاد بوو به لهش!
چونکه گیانم هیشتا لهگهڵ حهزرتی لوقماندا دانیشتبوو، یان
تازه خواحافیزیی لهو کردبوو...

نووستیین... ههر کهسهو له نهۆمی خوئی... بهلام من بهخووی
ههمیشهم لهکاتی نووستندا چاودیری دهکهم، بیر له
بوونهورهکان و گیتی و ژیان دهکهمهوه، بویه من کهم دهنووم و
نییوهی شهوم دابهش کردووه بو هاورپییی لهگهڵ وشهکان،
فهرمودهکان.

کاتییک که شهکهتیم سپارد به تاریکی، به ئاستم ههستم و
چووم هونهرو موسیقا گهرم داپۆشییهوه، فریشتهشم له باخهدا
بوو... ئەو زۆر خووش مشهی دههات... دانیشتم مۆمیکم پی
کردوو، ئاوهنگوینیکم کولاندو کهمیک بغووردی بۆنخۆشم
داگیرساند که پیروژ به دیاری بوئی هینابووم له بولغاستانهوه...
دانیشتم پاش ئەوهی خۆم پاک پاک شووری و سهروریشم

تاشی... لەناو بەرگە راستییەکەى خۆمدا، لە ناو سەلتەوچۆغەى
بلووری سپیدا، لەناو ژووری نهۆمی حەوتەمى كەشتییەكەمدا
لەتەك درمختە سپییەكەوه دانیشتم و پالم دا بەهوه... ئەو
درمختە دیاریی خوایه و لە دیزماندا خواوند بە دیاری
بەخشیی بە ئادەم و حەوا كاتیک لە گوناهەکانیان خوش بوو.
لەو سەردەمەوه من پارێزەری ئەو درمختەم، لەهوه فیزی
هۆنینهوهى خەون و داستان و سەرگوزووشتە دەبم... بۆیه
شەوان ئیشك دەگرم. چونكە ماسییه پرتەقالییەكانى ناوى،
لەناو شارەگى درمختى زەمانى ناسكدا، لە ناو نووریكى روشندا
خوول دەخۆن و بەدواى خاكانى خۆیاندا دەگەڕین. ماسییهكان
لەناو لەشما، كە وەك شووشەى بلوورینی سپی زێرین
دەدرهوشینهوه، هینده ناسك وروونه شووشەى دەروونى من؛
كە ماسییهكانى تیدا بە روونى دەبینریت. بیرم لە كەرامەتى
بوونەوهەر دەكردهوه. بیرم لە خۆزگەى دروسێكانم، كە بیرم
دەكەن، كە دەترسن لە دەرگام بەن، كە ناویرن راستگۆیانە
لەگەلمدا بدوین، كە سەگ دەكرن، كە دەم دەنینه ناو دەمى سەگ
و بە دەستى چەپەل ماساجى مرۆڤە تەن دروستەكان دەكەن.
چونكە هاوسێكانم سەگ پەرستن، درۆ دەكەن، خۆیان
ناشیرین و پیر دەكەن.

بیرم لەوه كردهوه نامەیهك بۆ دكتۆرەكەم بنووسم، چونكە
دەستەى زانایانى دەروون ناس وای بۆ دەچن كە منى چیرۆك
خوون لەهوتەى خۆم لى بووه بە حەزرەتى نوح؛ پیرو
پەكەوتەو لاواز بووم و كارەكانم بۆ بەرپۆه ناچى! وا دەزانن
من كەنهفت و سستم. ئەمەش سەرزەنشت و نشووستییه لە
باوەرى مندا... من هەر لەسەر هەمان بابەت گیانى خۆم لە
پیروژ سەندەوه، ئەو لە باوەرمدا مرد و كۆچى دواى كرد.
چونكە من تەمبەل و پیرو كەنهفت نییم. من بێردۆزم، من كارم

تەماشائو بیستن و بینین و رستنی چەمکە. من کارم ھونەر و جیھان بینی و گەر دوون بینیہ... من کارم بەسەر ئەو دێوانەوہ نییە کہ ھەر شەو گورەشەم لێدەکەن و دەلێن: ئەگەر بە وویستی ئیہە نەکەیت، ئەوا ھەردوو مندالەکەت دەبەین بۆ خۆمان. فیری بەراز پەرستی و بەراز سیفەتییان دەکەین، دەیانکەین بە دووژمنت. منیش ھەندیک جار بۆش دەدم و ماوہیەک کاریکی بیگارییان بۆ دەکەم، گەرچی من کار ماندووم ناکات، ئەوان بە شتیک رازی دەکەم. پاشان دیموہ ناو گەردوونی خۆم. بەلام ھەمیشە ھەول دەدم دێوہکان واز لە سروشتی خویان بەنین و کەمیک تەماشای فریشتەکانی دەروونم بکەن. ئەوان وانا کەن.

چوومە نھۆمی ھوتەم... پراجەکتۆرەکانم داگیرساند، بەرھنگی بەر لە رۆژھەلات، رھنگی پرتەقالی... رووی گلوپیکم کردە ئاسمان و وینەمی ئاسمانیکی شینی نەخش کیشراوی سافی مانیم داگیرساند... پەردەکانم دادایەوہ کہ ئەوانیش وینەمی ژیرکراسەکەمی فریدای دراوسیم شین و سپیی ئاسمانی بوون... ژوورەکەم پرتەقالی بوو... لەگەڵ پەردە شینە ئاسمانییەکان رھنگیان کەمیک تیکەلی یەکتەری بوو. خۆم رووت و قووت کردوہ... تاماشای خۆم کرد. پاش کەمیک گەران، ھەموو ئەو خوایانەم بیینی کہ ئەمڕۆ وەک و نەخش لە یادما کووترابوون... بەلکو یادی منیان سمییبوو... یان ئەوان لەسەر لەشم وەک نەخش کووترابوون. ئەو جوانانەمی کہ سەگیان پێ نەبوو! کہ نووسابوون بە لەشما؛ گەردی ئەلەکترونیی لەشیان. لە لەشم جیا بوونەوہو کەوتتە یاری کردن و سەماو گەران بەناو نھۆمی ھوتەمی کەشتییەکەمدا، سەرسوورماو تەماشایان دەکردموو دەیانفەرموو: وواو!! ئەمە کئی ئەم دیکۆرو نەخشانەمی کیشاوہ؟ کئی رووناکیی بۆ ئیرە داناوہ؟ ئایا ئەو

پەردانە ئاسمانن؟ ئایا ئاسمانەکانن وا روۆشن یان پرووناکیی دەستکردن؟! بەسەر سوورماوی تەماشایان دەکردوو واقیان دەسوورما... منیش تەماشای کەرامەتی ئەوانم دەکرد، سەیری سەمای ووشەکان و حەرەکات و سەکەناتیانم دەکرد... سەیری بزمە خەندە و شەرم و لەدایک بوونی پرسیارەکانیان. پاشان گشتیان بەسەر لۆ و پۆپی درمختی زەماندا هەلگەران و سەلارانه دانیشتن و دەستیان نایە ژێر چەنەیان... بیریان دەکردوو ئەخۆ من باسی چییان بۆ دەکەم! باسی داستانی چل تووتی و پووستەم و زۆراب و مەم وزین، خەج و کاکە مەم؟ یان باسی نالی و دلداری فانی و بیسارانی! یان باسی گەردوونەکانی قوولایی گیانی مروۆفی بالآ؟ نەیانەزانی چی بپرسن! منیش تەماشام دەکردن، وینەیی خەیاڵەکانیانم دەکێشا وەک چۆن سیزان تەماشای سێوہەکانی دەکرد... ئاوەھا بە فلچەکانی دەستم مەمکی توورت و کچانەیانم وینە دەکێشالەسەر تابلۆکانم... کە لەتەک درمختی زەمانەوہ سێ سنییا بۆ کاری ھونەری تەیار بوو. یەکی لە کیژۆلەکانم گازکرد کە ناوی: تەنیا بوو؛ ئەو ھەرچەند بەلای پەنجەرەکانی کەشتییەکەمدا دەروات؛ پرچی زەردی وەک تیشکی خۆری زەرد لە دەورم دەگەڕیت... فلچەکەم دایە دەستی و لە پشتموہ دەستیییم گرت و رەنگەکانم خۆش خۆش بە دەستی نەرمی تیکەل کرد... پاشان بە ھەمان دەست، واتە دەستی ھەردوو کمان، وینەیی درمختی زەمان و خەونی شاعیرمان کێشا... ئەوانی تریش تەماشایان دەکردوو بووبوون بە تەمasha. تا دەموہ بەیان. تا ئەوکاتەیی بە مەجبووری گەراموہ ناو ژیان. چوونکە دەبوو نامەییەک بۆ دوکتۆرەکەم بنووسم.

بۆیە کەمێک توورە بووم لە دوکتۆرەکەم... کات بەرمو بەیانی دەچوو... دانیشتم و تیرامام چی بنووسم!... فریشتەیی کچم بێدار بووہوہ. فەرمووی بابە، ریگەم بەدە من نامەییەک بۆ دوکتۆرەکەت

ژانهکان چاک بوون پاش ئهوهی تووشی گوویسوسه بووم، ئیستا میشمک دهنرنگیتهوه و لهگهڵ کاتدا زهبری زور دهییت.

دهشییت دکتوره ئافهته جیگرهکه، که سیکسولوز بوو؛ بووختانی زوری بهدممهوه کردییت، چونکه من بهوم فهرموو: ههموو شتییک له بیرمدا ههرس دههینییت له ههلمهتی زوری گوئی یهشهو سهیرهشه و بی خهوییدا بویه ههست به نشووستی دهکهم له دابی مامهلتاندا و دهلیم مامهلم به ههله دهکمن.

ئهگهر توی بهریز دان به ووتهکانمدا دهنییت؛ حهز دهکهم بلیم که من ههست به لادان دهکهم کاتییک لهگهڵ نهرویجییهکدا دهویم، ههست به سهزهنشت و لاوازی دهکهم بۆ ههر پینشیاری کاریک که ههست دهکهم دهمهویت بیکهم. من توورهم دهرههق بهو ههموو ناجوانییانهی له ماوهی ههژده سالی هاوژیانیدا بینوم. خهریکم باوهرم لهدهست دهدهم سهبارهت بهوهی که دهشییت مروقیکی راست ههبییت لهناوتاندا؛ که بتوانییت من وهک مروقییک ههلبسهنگینییت. بویه من زور دهرسم لهوهی کار لهگهڵ نهرویجیدا بکهم؛ چونکه بهههلهدا چوون وپینشداوهریتان له پانتایی ئاسمان بهرینتره. ئهمهیش نازارم دهوات و دهروونم دهچهوسینیتهوه. چونکه نیوه لهگهڵ قهبه بوونی بهههلهدا چوونتاندا؛ گهوره دهبن بهرامبهر به کهلتووریکی تر له گوناهاهکانتاندا.

لهم مانگهی دوایدا پینشیاری کاریکی ناچورم پینگهی، کاری ژینگهی له ئوردوگای پهنابهریدا، ئهویش ریکهوتی سیویهکی مانگی گهلا ریزان بوو... دواي ههژده دانه سال لهناوتاندا نیوه کاریکیان له شاری ئوسلو پی دام، به مووچهیهکی کهمتر لهوهی که خهرجم دهکرد بۆ هاتووچو، سهعاتی کارم سهو بیست وپینج کرۆن بوو ههمان پاره له روژانی پشوشدا بهی زیاده.

من بهوکاره داهاتم کهمتر بوو له خهرجیی ریگهم بو سهرکار. بهوش بواری ئابووریمان هیئده هاته کزی؛ که هاوسره کهم خهریک بوو مهبهستانه سووکایه تییم پی بکات. ههروه ها ئهو چییدی وهک پیاوئیک یان کارمه ندیک سهیری من ناکات له ماله کهدا! ئهو لهو باوره دایه که سووکایه تییه بو من داده نیشم و کتیب دهنووسم، ئهو کتیبانهی که کهس نایانخویننئه وه یاریدهی له چاپکردنیان نادریت. چونکه وهک بزائم، من له جه ههنه می ئیوه دا زینداتم.

روژی پینج شه ممه، بهر لهوهی بریاری گهراندنهوهی پاسپورته کهم بدهم؛ ئهو کارشم له دست چوو... چونکه به خاوهن کاره کهم فرموو: که پینشداوهریی ئیوه نهخوشه، ههروه ها گهلی نهرویح پیویستی به ئیمه ی بیگانه نییه. بویه من دهتوانم بیم به یاریده دهر، ئهگهر ئیوه پروژهی گهراندنهوهی پهناهنده مکتان ههیه. حمز ده کهم منیش بگهریمه وه و کاری لئیرسراوی پروژهی که وهام لی دهوشینه وه. چونکه من لهوئ لهو کاره دا نهخوش کهوتم، چونکه ههولیان ده دا من فیره بیریزی بکن دهرهق میللهتی خوم و بیگانهش! له گهل کهسانیکدا کارم ده کرد که قیینیان له باوانی خویان بوو، ههروه ها قیینیان له من بوو بهی هۆکار. من تووره بووم لهوان، بهی ئهوهی ئهوان پی بزائن. زور تووره بووم لئیان؛ بهخوریکی ئهوتو که هیئنجم دههات له ژیانی کارگوزاریم. زوریش ههست به نشووستی ده کهم، دهرهق گشت ئهو پینشیاره کاره کیبانهی تاکو نیستا بوم لئووان.

ئهم ووشانهی دهیاننووسم، سهرزه نشتکهر نیین. من لهو باوره دام مامه لهکان که له گهل مندا کراون به درژیایی سالهکانی رابردوو، ژیانم له ناو ده بات. چونکه کومه لگه که تان زور

سهخت فشار دهخاته سهر من؛ ئهمهش تا دوور خستنهو مو گهبين به خالی سوورو خهتر. ئومیدهوارم ژيانم له چنگتان دهر باز بکهم.

ئهگهر لهو باوه ره دايت که بهر يزتان مروڤيکی راستگون؛ به بهر ئیوه بهر ایهتی پشتگیری کردنی کومه لایهتی بلئی که ئیوه خه لکانیک نیین بتوانن به یاریده تان دهر بازم بکهن. چونکه من له باوه تاندا به هه له پيشداوهری کراوم، جا من ههر چو نیک بم! ههروه ها ئیوه ناتوانن قهره بووی ئهو هه لانه بده نهوه که من ههستیان پی دهکهم. هه رچهنده لیبووردنم هیندهی بوونهوهر مهزنه؛ حز ناکهم لهو هه لانه ببوورم که به سهر تان هیناوم. جوان نییه و دزیوه کومه لگه وه ها به درهفتاری له گهل ئیمه ی که لتووور خوازا دا بکات. چیبیت وویست به بهر ئیوه بهر ایهتی بلئی" چونکه له راستیدا دکتوره کهم به بونهی نیمچه گوشه گیر کردنمهوه نیازی بوو قورم بۆ پیر بکاتهو مو رهوانه ی بهر ئیوه بهر ایهتی پشتگیری کردنی په که مو ته کانی بکات، تا به زمه بیان دهر هه ق به من بیزویت!" به لام من واهه ست دهکهم ئهو زه برانه ی خه لکه که تان به منیان گه یاندوو به ژانتره له شهرو ئاواره بوون. نهنگیه که من ناتوانم کرئی دکتوره کهم بدهم. نهنگیه که ناتوانم سه فهریک بکهم و که مینک به که لتووور یکی دی ئاشنا بم! نهنگیه که من به بی کاری ریزم لای کس و منداله کانم ده دورینم. نهنگیه که که لتووور یکی بی هه ستان هه یه. نهنگیه که ئیوه دهر وونی من ده پیشکنن به در یژایی ساله کان و به دوای زه برو زه نگدا ده گهرین. به لام من ده لیم: من له ئیوه چاترم، به لئی من له ئیوه چاترم. به بهر ئیوه بهر ایهتی کارگوزار ییش بلئی، به بهر ئیوه بهر ایهتی پشتگیری ش بلئی: ئهو لیمان ده ترسیت، هه ست به سهر زه نشت دهکات، هه ست به که می و داروو خان دهکات؛ کاتیک له گهل ئیمه ی نه رو یجیدا دینه زمان.

بلی: ئیوه ناتوانن ئهو بهزمویدا بدن، چونکه ئیوه سهری
ئهو تان به ترس بریوه، ترس له بیگانه ئیوه ئهو تان به کینه
بههله داچوونی نهخوشانه لهناو بردووه.

له ترسی ئهوهی دهنگم بهسهرتا بهرز نهکهمهوه؛ لهو بر وایه دام
که شتیکی باشه نامهت ههواله بکهه. چونکه من له باریکی
باشدا نییم. بهلام له بهر ئهوهی که مندا له کانم دهزانن من مانایه کم
ههیه، خۆم به رهو کاری ناجۆر کیش دهکهه. ههولیش دهم
دلنهوایی خۆم بکهه بهوهی که ژیان بهریوه ده بههه. چونکه
خهریکم نازار هکان سه ربار دهکهه. چونکه مردن ههزار جار
جوانتره له روخساری ئافرهتی نهرو یجیه سه گپه رسته کان. من
زهجر ده کیشم له کهلتووری ئیوه دا. من قینم له ژیا نی خۆمه له
وولاتی نهویج. خهریکم له لیبووردن و میهره بانیی خۆم تهووه لا
دههه.

من دوو رۆمانم نووسیوه، رۆمانیکی تریش به زمانی دایک،
کورتیه چیرۆکهکانیشم له گهله کتیبیکی هونه ریدا به چاپ
گهیا ندووه... کهچی هاوسه رهکهه ههست به دۆرانم دهکات. وهک
دۆراو ته ماشام دهکات. چونکه من کات به ههله بهکار ده بههه.
چونکه نان نییه بیخۆین. بویه ههز دهکهه بلیم که نهرو یج تروم
دهکات. سووکایه تییم پێ دهکات وهک هونه ره مند وهک باوک،
وهک کار مه مند وهک نووسه ره وهک کور دیکیش. ته نهانه ت وهک
نهخۆش و وهک که سیکێ ته نه رو ستیش. به مه شه دلیم: با بهس
بیته، بهس. چونکه سنوور داریتی بوونی ههیه لهویدا تا چی
ئاستیک ئیوه بیگانه به رهو کویلا یه تی کیش دهکهه. ئه مه
نهنگییه، به داخه وه، زۆر ههزم ده کرد مه به سه ته کانم ورینه
بوونایه.

هەردووکیان هاتن... مۆسیقا گیتاریکی لەدەست بوو، هونەر
فألچیهکی گهوره... ئەو گیتاری بە هێمنی بۆ دەژەنیم و
هونەریش بە رەنگەکانی تیشک بۆیە دەکردم. ماندوویمان
لەلەش و گیاندا دەردەکشیشا... زامەکانی رۆژیکیان تیمار
دەکردم... فریشتەیی کچیشم وەک سامییهکی دەنگ خۆش
کەمێک هۆیکەیی بۆ دەکردم.

ئینجا نووستم... لەخەوندا هەستامە سەرپێ... خۆم بالابەرز
ببینی،، ببینیم درەختی زەمان بەشێکە لەمن، هەستم کرد لەسەر
سەرم رِواو... لەدەوری سەرم هەزاران هەزار مەلێ سپی و
مێروولەو دلی سپی و رِیواری سپی سوور دەخۆن بە دەوری
کەشتییه سپییهکەیی مندا... من وەکوو خۆم نەمابووم، لە
کەشتییهک دەچووم. هەستم دەکرد لە حەوادام، یان دەشیت لەناو
شەپۆلە نەرمەکاندا بێ. هەستم دەکرد شەپۆلەکان پرچی
حەزرەتی ماریاکانی ناو کەنیسهکانی هەموو جیهانن. هەستم
دەکرد هەنگییراوم یان بەرز بوومەتەوه،، دەشیا لەناو دەروونی
زەریای ئارامدا بێ! لە مەزۆقیکی پیری رەنگ سپی و سیما سپی
دەچووم، وەک ئەوهی بە دەستی هونەر بۆیە کرابم! دەرویشتم و
ئەزکی رۆیشتم لەبار چوو بوو... کەچی دەبزوام... خۆم لەسەر
لووتکەیی بێندی زاگرۆس دەبینی... لەوئ هەرچی کەله سەری
لاوانی شەهیدانی کوردو ئەرمنییهکان هەیه بە زیندوویی و
وەک بالاداری تەنها خاوەن سەرو بآلی رۆشن بەرامبەرم
مەشفتاسا بە دەنگی لێکدانی بالەکانیان چەپلەیان لێدەدا لە
هەوادا! لە هەنگی سپی دەچوون... هەستم بە ئازادی دەکرد،
هەستم بە نەجات دەکرد، هەستم دەکرد ئازادی دواهەمین
ئامانجی مەزۆف و بوونەمەرە. هێندە هەستەکانم رەزامەند بوون،
کە ویستی بێدار بوونەمەرە لەدەست دابوو... مەیلەم نەبوو بێدار
ببمەرە... لەو کاتەدا کە خەریک بووم بێرەمەریی چوونم بۆ

کوشکی مهلیک لهیاداشتی فهنتازیمدا تۆمار دهکرد، بیدار بوومهوه. چونکه خهوم دهبینی. له خهوما له پارکی مهلیک درمختهکانم جوان دهکرد و ئهو گه لایانهم دهکرده بهری چل ولقی درمختهکان که ئهوان شهوان خهویان پیوه دهدی... ههروهها ئهو گوله تیشک زهردانهم دهدا له پرچی درمختهکان که لهو کاتهدا بینیم! واته دواي پۆستکردنی نامهکهم و روو وهرگیران له کۆشک و گاردهکان. بهو پهله رۆشناییانهی که ئهمرو له راستییدا بینیم، توانیم پیشانگایهک بو مهلهکرادهو مهلیک و مهلهک بکهمهوه... تا نیشانیان بدهم که من ههست بهچی دهکهم، که ههست ژیانیکه بهنده ههرگیز دهست بهرداری نابیت، چونکه من دهتوانم... دهتوانم دهست بهرداری جیهان و مال وکەشتی و سامان بم، بهلام ههستهکانم ههرگیز دهست بهردارم نابن. چونکه من به ههستهکانم دهژیم. بیر زادهی ههسته. له خهوما درمختهکانم خوښنوود دهبینی، ههستم دهکرد سروشت شانازی به سۆزی منهوه دهکات بو ژیان... ههستم دهکرد ژیان خهنده بو باوهرم نیشان دهدات... منیش له پارکی مهلیکدا گه لای سپی و سوورو مورو زهر دو پرتقالی و شیینی ئاسمانییم ئاوێزان دهکرد به پرچی درمخته رووتوو قووتهکاندا، بهزهیم بهواندا دههاتهوه. کاتیک که بیدار بوومهوه، بینیم پیروز لهتهکدا راکشاهه! سهیرم لی هات! چونکه ئهو زور لهمیژه بی باوهری خوی دهرهق بهمن راگهیاندوووه دهلیت: سهگپهستهکان لهسهه حهقن. بینیم لهلای چهپهوه راکشاهو نووستوووه به نهینی. منیش بیرم لهوه دهکردهوه که سهفه به تنها بکهم. ههستم دهکرد کهس هاوسۆزو هاو سهفه و هاودهمنییه، ههستم به تنهایی و نامویی دهکرد له جیهاندا... ههستم دهکرد کهشتییم نییه، وولاتم نییه، ئالام نییه... پاسپورتی سهفه ریشم نییه... چون برۆم؟ بهچی ناسنامهیهک خۆم بناسییم ئهگهر سهفه ری کۆچ بکهم! یان دهبی روو لهکوئی

بکەم؟ بە پێی یان بەسواری کەر یان بەپاسکیل سەفەر بکەم؟ بە کەشتی یان بەخەو؟ یان بەسواری تەیارە؟ چۆن سەفەر بکەم؟ خۆکەس هێشتا بلیتی کوردوستانی گەورەو پاسپۆرتی ئەوێی نەبینیوه! خۆ هێشتا کەس زاتی دەمکردنەووەو باسی پرۆژە ی رزگار بوونی مەملەکەتی کوردوستانی نەکردووە. کەس باوهری بە پرۆژە ی پیروز نییه. بەلام من لەوئەتە ی هەم هەر رۆژەو بە جۆرێ پرچی کوردوستان شانە دەکەم و بۆنی لێدەدەم و لە ئامیزی دەگرم؛ هەم هەر جارەو بە تەکنیکێکی تایبەتی عیشقی ئەوێ ئاوەدان دەکەمەووەو سەردانی دەکەم، هەر شەووەو بە جۆریک لە کۆلان و شارەکانی زاگرۆسدا دەگەرێم و خۆشەویستی دەبەخشمەووە بە کیزۆلەکانی زاگرۆس. لەبەر ئەو هۆیانە بوو من بیریاری دا پاسپۆرتەکەم بگێرمەووە. چونکە من وولاتی خۆم هەیە. من جگە لە کوردوستانیکی مەزن شتیکی تر نییم. من شیت نییم، من پیغمبەر نییم، بەلام لە پیاوی ئازادی و دامەزراندنی مەملەکەتی کوردوستاندا چیم بوویت دەیکەم و دەیلێم. چونکە من گیانی وولاتەکەمم. جا کاتیک کە کۆشکی مەلیکم جێ هێشت، تەنها لەیهک شت دوو دل و پەشیمان بووم، ئەویش ئەمە بوو لەیادم نەبوو بە قسە ی فەرموودە ی حەزرتی مەسیح بکەم، تا داوای دروستکردنی پاسپۆرتی کوردوستان، پاسپۆرتی سپی بکەم لەگەلی نەرویج. چونکە ستەمی ئەوان هێندە گەورەبوو کە نەیانەهێشت هەست بە دانیایی و ئامان بکەم لە ناویاندا، بە درێژایی هەژدەسالی منیان رەنجاند، منیان مەحکوومکرد.

ئەمە كورتهى بەسەرھاتى ئەو بېرىارە بوو كەمن ھەژدە دانە سالە خۆمى لى دەزمەوھو خۆم تەفرە دەدەم. ھەژدە دانە سالە لە ولاتى نەروىج دەژىم و خەون بە نەبوونى بستى خاكەوھ دەبىيىم. ھەستىكە تەنھا مروقى خاوەن كەرامەت و مروقى وولات داگىركراو ھەستى پى دەكات.

نەبوونى وولات نەخۆشپىھكى كوشندەپە مروف نابووت دەكات... مروف دووچارى پەرىشانپىھكى ئەوتو دەكات كە ناچار دەبىت بچىت بە گزى مەلائىكەت و خواكاندا... مروف دووچارى نەخۆشپى بى وولاتى دەبىت... دابەش دەبىت ھەك چۆن مەن دابەش دەبم بەسەر پىغەمبەرەكان و ئاسمان و خواكان و فرىشتەكاندا. مەن باباپىھكى خۆش بىيىن و ھەوەس تەرم و ژيان زۆر پەنگىيىن و پىرۆز و رۆش دەبىيىم. بەلام لەوتەپى پشتم كردۆتە ديارى خۆم، مروقىكى ھەا نابىيىم ھىندەپى مروقىكى كورد نامۆ بى يارو دابەش بىت. مەن خۆم و ھاورپىكانم دەبىم بووین بە ھەزار كەرتەوھ، ھەر يەكەمان بە زمانى پىغەمبەرىك دەدووت بۆ جىھانىكى بى ھەست و بى كەرامەت. دەمانەوت دەبىيىھەكانى مىللەتى زاگروس بە ووشە بۆ دىوھەكان بکەين. بەلام دىوھەكان لە زمانى زاگروسى تىناگەن. كاتىك باسى ئەفسانەو شىعرو ئەدەب و مۇسقىا و كەلتوورى كوردى دەكەين، باس لە پىرۆزى دەكەين. چوونكە دەزانىيىن، كە مىللەتى زاگروس ئەفسانەپىھكى دىرىنەو بە ووشەكان باسىان كۆتاپى ناپەت. ھەژدە سالە مەن لەناو ئەم گەلەدا ھەلامى پىرسىارە نامەفەوھەكانى خەلكى دەدەمەوھو پىيان دەلیم مەن تورك و عەرەب و فارس و بىيانى نىيىم. مەن خاوەنى مەزنىرىن شارستانىيىم. جا بۆپە ئىوھ كورت دىنن كاتىك كە پىرسىارە نەخۆشەكانتەن بەر دەدەن و كەلتوورو ئابىيىن و زمان و شارستانىپەتى كورد تىكەل بە دۆزى دىوى عەرەب و فارس و تورك دەكەن. چوونكە

ئېمە لەوانە نېيىن كە دوژمنايەتتىى دراوسىكانيان دەكەن. چوونكە ميللەتى كورد پروژەى بە جىهانى بوونى بەر لە مېژوو دەست پېكرد، ئەو كاتەى كە حەزرەتى نوح لە دواى توفان لە كەشتىيەكەى دابەزى؛ بەو ميللەتە كەمەى لەگەلئيدا بوو، وانەى هاوژيانى لەگەل ئەو خىلانەدا بو نەوەكانى خۆى باس دەكرد، كە لەدواييدا بوون بە مەيموون و بەراز. پاشان رووسپيمان كرددەووە كردماندەووە بە مروّف. بەلام ئەوان كورتىان هينا. ئەوان شەر فروش و دەم پيس و هەتك كەر و لاسايى كەرەوى نازملەكان بوون. لەو كاتەو ئېمە خەرىكبين بە هەست و بىرى بە جىهانى بوون لەگەل ئەو ئابىن سزانەدا رەفتارو هاوژين بىين. وەك دەبىين ئەوان، هەلدەكووتنە سەرمان و لەووتەى هەين و دابەزبوين ئەوان تالانمان دەكەن، دەمانكوژن، سەرمان دەبىرن و ئېمەيش لىيان خۆش دەبىين. ئىوەش بە چاوانى خۆتان دەبىين كە ئەوان غەدر لە خۆيان دەكەن.

دەمو بەيانى لەگەل شەفەقدا چاوم چووه خەو... فرىشتە كەمىك ئامبىن وسالماو كۆرالى بو خويندم بە دەنگى كرېستينا ناگوليرا وسارا برايمان... ئىتر خۆم بە پئو بە راگير نەكرا! كەوتم... لەسەر جىگاكەم بە تەنھا كەوتم.

زۆرى نەبرد خەوئىكم بىنى؛ خەوئىك كە هەمىشە بە زىندە خەو دەبىينم... لە خەوندا ملئونەها مېروولەو هەنگى سىپى روشن تىم ووروكان و بە گشتيان داين پۆشيم... سەلتەو ستارخانى ديارى فرىداى دراوسىمىان پېشكەش كردم و لە سەر لەشم بە رەنگى سىپى نوورانى داين پۆشيم، لە رازاوەترين بەرگا... پاشان بە كۆرال خويندىان: ئامبىن... بە ناوى هەموو فرىشتەكانى ئەرزو ئاسمانەكان. بە ناوى خواوەندى يەكتاو كۆى هەموو هەستى خواكان... يەك لە ئېمە دوو لەوان، بە ناوى

حەزرەتی گیانی پاکی پێغەمبەرەن، هەلی بگرن بی ماندوو بوون... بە ناوی داودو سالۆمۆن و دانیاڵ. بە ناوی ئیدریس و یۆحەناو ئەکۆینی و مەتی و لۆقاو... بە ناوی یونس و یوسف و عیساو موسا و ئیبراھیمەو. بە ناوی جوبرا ئیل و میکائیل و ئیسرا ئیل و ئیسرافیلەو؛ حەزرەتی نوح بە ناوی باوکی گەورەمانەو، بە ناوی خواکانی پێشوومانەو، بە ناوی هیرا و فینۆس و ئەوروپا و ئاسیاو... هەلی بگرن بە ناوی ماریاوە، بیبەن بۆ نزرگەیی خواکان.

کە وایان فەرموو میروولەکان... لە جیگەیی خۆم بەرز بوومەو... وەک ئەوێ لەسەر دەستی نەرمی خواکان بم... هەلیانگرتم؛ بردیانم بۆ دوور... بۆ ئەو جیگەییەیی کە ئادەم لەسەری دا بەزی، کە نوح لەسەری دا بەزی، کە درمختی زەمانی لی روا... واتە زاگرووس=جوودی پیرۆز؛ لەوئ منیان پرواندەو! سەیرم لیدەهات! تەماشام دەکرد! سەرم دەسوورما لەوێ کە خۆم دەبینی وەک درمختیکی مەزنی سپی دەروام و کاکیشانم تەیی دەکرد... قەددو بالایی درمختم؛ نووری بە ئاسمانەکاندا دەپژاو نووری ئازادی پرتەوی دەکرد. زەرمەیک لە دەروونی خوا هەستا. ئاسمان بوو بە دوو کەرتەو... من دلی ئاسمانەکانم بە تیشکی خۆم تەیی دەکرد. لق و چلم بە بوونەوەرەکاندا دەگەرا... بە تەوژمیکی بەتین بالام دەکرد لە خوشیدا... هەموو گیانم غەرقی ئاو بوو... لە خوشیدا ئارەقەم دەکردەو... هەوەسم پر گورو تاو بوو... هەلەدەچووم لە داھیناندا و کەرامەتی خۆم دەدی بە چاوان. نەمدەتوانی بنووم، هەلەدەستام و دەنووستمەو... چەپکی گولی نیرگزشم لەدەست بوو، دەمفەرموو، ئەوێ باوەری بەمن بیت، نا ئیستا، با بیت و بۆنی ئەم چەپکە نیرگزه بکات... ئەوسا دەنگی پێدانی پاسپۆرتی سپییم بۆ دەدات.

بینیم هرچی مه‌سیحه نازادبووه‌کانی جیهان و هرچی ماریاکانه له‌شیوه‌ی دلی سپیدا به درمخته‌کمدای خونه ده‌کهن و ده‌گه‌شین‌هوه‌و ده‌بن به گه‌لای سپیی دل‌شیوه. بینیم هرچی کورده ئه‌نفال‌کراوه‌کانه له‌وین، بینیم، میرووله‌کانی مه‌مله‌کته‌ی من که گیانی شه‌هیدانی جیهان؛ ده‌وریان داوم به په‌یداغی کوردوستانی گه‌وره‌وه... میرووله سپییه‌کان په‌یداغی مه‌مله‌کته‌ی کوردوستانیان ده‌چنی وله‌سه‌رس‌رم ده‌سه‌کایه‌وه. بینیم گوش ده‌بوو، وه‌ک مندالیکی ساوا بی‌خه‌وش هه‌موو شتی‌کم ده‌دی. به‌ر له‌وه‌ی بیدار بیه‌وه‌ه به‌گریانه‌وه. به‌ر له‌وه‌ی خه‌وم لێ‌بکه‌ویت... ده‌رویشتم و به‌دم رپوه‌ه که‌رویشکه خه‌وم ده‌کرد... جاره جاره‌ش ئاوریکم ده‌دایه‌وه، ده‌موت ده‌شیت پی‌روژ باوه‌ری هینابیت، ده‌شیت مؤسیقاو هونه‌ر ئه‌و فیری باوه‌ر هینان بکه‌ن! تو بلئی له‌دوامه‌وه‌ بن؟!!

هه‌ستم به‌ته‌نهاییه‌کی توفین‌ه‌رو هه‌رس هینه‌ر ده‌کرد... هه‌ستم به‌ته‌نهایی خوا ده‌کرد... چونکه زور له‌میژه‌ه ده‌زانم که خواهند ده‌نالینی له‌ده‌ستی ته‌نهایی!... ته‌نهایی له‌شیوه‌ی ئاسماندا شه‌قی بردوو بوو به‌دوو که‌رته‌وه... ئاسمانه‌کان شه‌قیان برد... له‌یادم نه‌بوو باسی بکه‌م بو‌تان؛ که‌ چون ئاسمانه‌کان شه‌قیان برد! کاتیک که‌ ئاسمان بوو به‌دوو که‌رته‌وه؛ من هه‌ستم به‌ته‌نهایی ده‌کرد؛ چونکه که‌سم له‌دواوه نه‌بوو! که‌سیشم له‌پیشه‌وه نه‌بوو! خه‌وم به‌خوا نه‌دزانی وه‌ک هاوده‌م به‌هه‌له‌دا چوو! له‌مرۆفنیکی بچکۆله‌ی کوردی تازه له‌دایک بوو ده‌چوووم که‌ له‌و ساته‌دا له‌دایک بوومه‌وه که‌ ئاسمان بوو به‌دوو که‌رته‌وه. وه‌ک زه‌رنه‌قوته‌ه ده‌مم بو‌ ئاسمانی باوه‌شی دایکم ده‌کرده‌وه، هاوده‌م ئاسا بو‌ ده‌کروزامه‌وه تا قوومی‌ک شیریی مه‌مکی گرگرتوو دایکم به‌ژم... ته‌نهاو پروته‌له‌وه‌ بیناز، هاوارم له‌دایکم ده‌کرد له‌سه‌ر ترۆپکی

جوود... کەس لای لی نەکردمەوه؛ تا حەزرەتی ئیلیاس هەلی
گرتەوه. ئەو گۆشی کردم. بەو هەستانەوه لەویدا وەستا بووم؛
یان روابووم.

ئادەمیزاد فریشتەپەکی مەزنی بالدار و تیشکدار کە لە خودی
نێردراوی خواوند دەچوو؛ لەبەر دەمدا وەک بروسکە
دەرپەری... پاشان سلاوی خوی لی کردم و فەرمووی: هەست
بە تەنهایی خواکان مەکە گیانەکەم... خواوند تەنھا نییە... بەلام
لەم سەرزەمبێنەدا مەرۆف هەموو شتێک بچووک دەکاتەوه...
توو خواکانیش بە تەنھا بەجی دەهێن. ئەوان هێندە سەرشێتن کە
نازانن چی دەکەن، چی دەخۆن، چون کار دەکەن! فەرمووی:
من میوانداریت دەکەم، هاتووم بە زمانی خواوند، بە وێژدانی
مەرۆف و بە کەرەمەتی پیغمبەر و فریشتەکان... بە ناوی خێرو
شەرەوه تکاتان لی دەکەم کورد مەکەن بە دۆستی عەرەب و
توورک و فارس و ئینگلیز... چونکە ئینگلیزەکان بەر
لەسەردەمێک خوا کردنی بە بەراز. زۆریان بە دەستی کورد
راوکران. ئیوه نازانن کە ژیان دووبارە دەبێتەوه مەرۆف دەبیت
بەو هەلوێستانەیی کە لە ژیانی پێشویدا نواندی. ئەوهی بەدی
کرد؛ سەری خوی شورکرد.

فەرمووی: ووتەکانی سەر لیوتان دیاریی خوان، ئەوان بەهەله
بەکاری دەبن. هەست بە تەنهایی نەکەیت... چونکە حەزرەتی
مەریم دەبێت. حەزرەتی ئەو؛ ئەو گەمژەو گەلحۆیانە لغاو
دەکات کە بوون بە دیو لە بەرامبەرت. تەنهایی خۆشە یان
ژیان؟ توو کەرەمەتی ژیانیت؛ وانەزانی کە خواوندو خواکان
تویان لە یاد چۆتەوه! وا نەزانی ها! دەنا پەیداغەکەت لە
زاگروس لیومەرناگرم. فەرمووم: بەریزان کێن وا زمانم لاله لە
بەر دەم پەرستارمدا؟ فەرمووی: من خودی خواو خواکان و

هه‌موو فریشتهو پینغه‌مبهره‌کانم؛ هاتووم به جیهان ده‌لیم
کرنووش بو زاگرووس بهرن، چوونکه ئه‌وی مه‌ککه‌ی
روژ‌ئاوایه. نزرگه‌ی نوحه. به‌خیر بئیته‌وه ئه‌ی حه‌زرتی نوحی
پیرۆز... من لئیرسراوی پرۆژه‌ی که‌شتیی نوح – پیری
مه‌زن... ئیره پایته‌ختی مه‌مه‌له‌که‌تی کوردوستانی مه‌زنه. منیش
سه‌رله‌نووی راسته‌وخۆ له‌ دایک بوومه‌وه. بینیم! بینیم پۆا به
ئاسماندا... پر بووم له‌ زه‌رراتی حه‌ق. وام ئه‌زانی ئه‌و روژه‌یه
که‌ هه‌رقل له‌دایک بوو!! ئه‌م سه‌رگوزوشتیه‌تان له‌وانه‌کانی
تردا بو ده‌هۆنمه‌وه. دوا‌ی سه‌فه‌ری گه‌رانه‌وه....

به‌شی سێیه‌م

چوونه‌ میوانیی زاگرووس له‌ خه‌وا

ئه‌و شه‌وه، که‌ روژه‌که‌ی تیایدا پاسپۆرته‌که‌م گه‌راندوه، ده‌یان خه‌ونم بینی و
خه‌ویشم لێ نه‌که‌وت. سه‌رگه‌ردان، وه‌ک یه‌کێک له‌ میرووله‌ سپییه‌کانی ناو
نه‌ومی یه‌که‌می که‌شتییه‌که‌م؛ خۆم سه‌رو ته‌نهاو بیکه‌س ده‌بینی... هه‌ستم ده‌کرد
ریگه‌ی گه‌رانه‌وم لێ تیکچوو! هه‌ستم ده‌کرد تاک و ته‌نه‌ام له‌ جیهاندا، که‌وا
خه‌ریکم سوویم بئیته‌وه بو بینیی که‌سێک – که‌سێک له‌م وولاته‌ پرووسپییه‌دا
باوه‌ری به‌ وو شه‌و دۆزو که‌لتوورو نایینی کورد هه‌بیت. هه‌ژده‌دانه‌ سا‌له‌ من ده‌لیم

کورد، ئەوان تەرجومەیی عەرەبیم پێدەکەن. وا دەزانن کوردیش برای عەرەب و فارسی خۆفرۆش و توورکی کەمالیستە. ئەگەر کەمالیست شەرەفە، با ئەو شەرەفە شایستەیی توورک خۆی بێت.

ئێمە ئەوانمان ناوێت، دەزانن بۆ؟ چونکە ئێمەیی کورد لەموتەیی هەین داب و یاساو دۆزو سیستەمی بە جیهانی بوونمان پێدە کردوو کەلتوری بە جیهانی بوونمان ئەزمووناندوو لەموتەیی لامان داو... ئێمەیی کورد لە چاخەکانی پێش مێژوووە هەموو دەدەین ببین بە هاوڕێ و هاوژبانی ئەوان، ئەوان مەبەستم لە عەرەب و توورک و فارسی بەلام کورد پێدە کردوو بە جیهانی بوونی لەگەڵ دەیان میلیتەدا بە ئەزموون کردوو... بۆ نمونە: بەهۆد، گزیک، قەوقاز، عەرەب و مەغول و فیکینگ و رووس. ئینگلیز و جەرمەن... گشت ئەمانە لە خونی میلیتەیی کوردیان خواردووە تێر نابن. نابین ئەوان، بە تاییەتی عەرەب و توورک و فارس چینیان بە میلیتەیی کورد نەکرد؟!!

خەم لێ نەدەکەوت، چونکە ئومێدیم خنکا لە ناو گەلی نەرویجیدا. تێگەشتیم کە کەسێش منی خۆش ناوێت. هەستم دەکرد هێندەیی تەنهایی تەنهام. هەندێ لە مێروولەکانی ئاشنام لە دوروو بە تێلەپاتی گیانیی ئیحایان دەنارد... جادووێان دەنارد، دەیانگوت برام لەکەلی شەیتان دابەزو پاشگەز بەرەو. منیش بە هەمان زمانی جاران بەوانم دەگوت: بڕاکانم بەعس نەما... هەموو بە چاوی خۆتان دەبینن عەرەبی لە خوا پرکبین چی لە میلیتەیی کورد و لەخۆشیان دەکەن؟ باشە جیهان ئیوە کوێرن؟ کەرن؟ ئەمی نابینن توورک و فارس و بەعس چیمان پێ دەکەن؟ نازانم چۆن عەرەب و رووس و ئینگلیز قیزیان دێت لە ناوینەکاندا سەیری لووتی خۆیان بکەن! چونکە وەک فەرمووم زۆر لەوان بوون بە بەراز، بە برسێتیش دەمرن. بە دەردوو و مناق و رشانەموو خنکان. ئەوان خۆرەیی سەرو دۆزمنی راستەقینەیی میلیتەیی کوردن.

جا کوورده بەرێزەکان، کە من ویستم بگەرێمەو، رێگاکانم بۆ خۆش بکەن. بە خامی سپی رێگا سپییەکانم بۆفەرش و ناوێزین و گولێژین بکەن... چونکە من لە تەنهاییدا وون بووم و ناتانبینم. وا خەریکە هەردووچاویشم کوێز دەبێت.

وەک خودی خۆشم، وەک هەر مەخلوقێک کە بە نیاز خۆم دەکرد بە گیانی پیغەمبەران و هاوڕییان و خزم و کەسکدا و پرسی رێگەیی گەرانەموو لێ

دەپرسىيىن ؛ ھەر يەكەمىيان بە جۆرىك گورگى دەكرد بە گژما! دەيانگوت:
مەگەر ئىرمو، وون دەبىت.

منىش وەك ئەو مىزوولە كەساسە تازە سەر پىشكووتو، لەناو خەونە سىپىيەكانى
خۇمدا شىرى كانياوكان و بىرەكانى كوردوستان تۆش دەكەم. دەزانم گۆشت و
خۆين و شىرى داىكان و مندالانى ئەنفالى تىايە، ئەگەر من لەھەر ناوىك
بەخۆمەو لە گەر انەومەدا، ئەو ئاوە دەبىت بە مووفەر كىكى دەزولەبى تال شىئو،
وەك تەنەفى جالجالۆكە. چوونكە من ھىندە نىزىپاك لە ئاوى ھەلەبجە دەخۆمەو
كە تا ھەتا ھەتايە كەس نەتوانى دەست درىژى بۆ كەرامەتەيان بكات. ھەمان كار
لە زىوەش دەكەم. ھەمان كارىش لە سەر ھەر بىستىكى ئەم زەمىنە دەكەم.
چوونكە زەمىن مافى رەواو موولكى باپىرانى منە. كەس بۆى نىبە دەست بەننىتە
رىگەى گەر انەوم بۆ جىھانى مندالىيم.

چوونكە لای من جىھان ئەو بىستە خاكەبە كە مرۆف تىابىدا لە داىك دەبىت.
زادەگەى مرۆف قىسنىكە، بابلىين كەشتىبەكە؛ كە گىيانى كەسى مردو دەبات بۆ
ھەمىشەبى. مرۆف دەبىت لەویدا كە لەداىك دەبىت؛ ناو و نىشان و نازناوى
بنووسرىت، تا كە مرد دەنەنجامى چاكەكانى بگات بە ھەمىشەبى و لەھەمان
جىگەدا چاوەكانى لىك بنىت و دىزەو گۆزەش بكرىت. و نەزانى ھەمىشەبى
مولكى گشت كەسنىكە! نا، ھەمىشەبى جەمسەرىكە؛ يان ئاست و تەورنىكە كە
ھەرگىز تواناى ھەللووشىنى جەمسەرى شەرى نىبە. چوونكە لەویدا شەر
جەمسەرىكى تروو تەورنىكى ترە. بۆبە مرۆفى پىرۆز پىويستە لەسەرى لە
ژىنگەى لەداىكبوونىدا يان لە جىگەى خۆزگە و خواسنىدا بنىژرىت.

خەوى چىيم لى بكویت! نازانم، يان بۆ دەربەستى نووسن بىم!؟ بەلام ھەستىكى
خۆش نەبەدەھىشت كە من خەوم لىبكویت. دەزانم بۆ؟... چوونكە ناسنامەى
نەروىجم لەكۆل خۆمكردوھە... چوونكە بەراستى بارىكى سەخت و كوشندە
بوو. چوونكە ئەوان توروھيان دەكرەم، بە رادەبەك كە توروھەبووم لە جىھان.
بەوانم دەگوت: من ھەم، من لە مەسەلەى بە جىھانى بوون بوومەتەو... بەلام
جىھان دان بە كەرامەتى نەوہى باپىرانىاندا نائىن. ئىتر من چۆن قىزم بىت لە
ھەژدەسالى زىاتر تەكايان لى بكم. تەكەى بچووكترىن داخوازى، ئەویش ئەمە بوو
كە دەمووىست كارخانەبەكى ھونەرىم ھەبىت. چوونكە نەروىج كارخانەى
ساروخ و تانك و قونبەلەى ھەيمو چەكەيان دەفروشت بە سەدام و فارس و تورك

تا کوردی پی قری بکهن، بهرازه هۆلەندییهکان دهچوون به ههزران له بازاری رهش زه ههراوی کیمیاییان دهفرۆشت به عملهی عهلووچ. دواییش خۆیان تهپلیان بو خۆیان لێدهدا. کورد بهمه دهلێت: لهپاش تریک خهشمهی بریت. ئیوه ئابروو کهرامتی خۆتان به خۆراویی دهفرۆشن به دوژمنهکانی کوردوستان. ئهمه کهی مافی جیهان ناسی و جیهان پهروهریه؟!

بهدهم خهوه خهبرم دهبووه و خهونی میرولهیهکی سپی سپییم دهینی... له خهوما پیر دهبووم، خۆم دهینی و مک پیریکی ریش سپیی خۆشمهشرب و بوپرو بزپرو لهرو کور... داریکی سپییم لهدهست بوو، ههندیک وایان دهزانی دارهکهی موسایه! بهلام ئهو داره حمزرتی بارزان به دیاری بۆمی دهنیریت، له ئیسکهکانی نهفاله دروست دهکرت. ههروهها لهشم به تهونی میروولهکان؛ لهچینی خانمه ناسکه هۆلەندییه راهیبهکان داپوشابوو، پۆشته بووم... پاشان درمختی زهمانیان له تهناههکانی جالجالوکهی مهنن بو چینیبووم، جالجالوکهی سپی. دهرویشتم و خۆش خۆش به دم ریگهوه به مندال و کیژوله چاومهستهکانم دهفهرموو که دههاتن بو تهماشام. دهفهرموو: وهرن گهر راست دهکهن، با گشتمان بچینن بو مهکهکهی رۆژناوا، بو زاگروسی حمزرتی نوح. چونکه من حمز دهکهم لهوئ بمرم لهلای کهشتیهکهم. دهرویشتم له ریگاگاندا ههستم به تههایی نهدهکرد... چونکه میلهتی خۆرناوام له پشتهوه بوو، دهسته به دهسته چاودیری و سهپرهرشتیان دهکردم. منیش دهرویشتم... وک ئهوهی ههلیانگرتیم، بیان مردوویهکی زیندوو بم! نهدهزانی چون بهو پیرییهوه توانای برینی ریگانی حهقم ههبوو! بهلام دهرویشتم و گوورو تاوی ههزرهکارانهم تیا بوو.

له ریگهمدا خهونم دهدی، به خهو چووم بو لای حمزرتی ناران زاگروسی شاعیر! ئهویش فهرمووی: بهریز ئهم بهرگه نایابه چیه لهبهرتا! دهلیی دهتهویت دهست بو دلای خواکان و پیغههمبهرمان بهریت! بهلام بهریز حمزرتی نوح تو ناتوانی دهست بو بهزمی میلهتان بهریت؛ چونکه ئهوان بیوویردانن. نهوان سهری مارهکن. فهرمووم ئامیین.

پاشان ههوالی جیهانی شیعرم لهو پرسی! ئهویش وتی: من ههر به ئینگلیزی دهخوینمهوه. فهرمووم: ناگات لی بیت نهیبت به بهراز. چونکه ئهوان بهرازیان زور تیا دایه. وتی: نا مهنترسه هینده ترسناک نییه. کورد بهرازهکان دهناسیت، نهگهر بین و له کوردوستان نوێژیک بکهن و کهمیک نوکهیری دهست و پی

پهريو مگان و ژههراوی بوو مگان بکهن، دهشیت خوا له گونا ههکانیان خوش بئیت.
فهر مووم: نامیین.

دهشیت باوهر نهکهی گهر بلنیم خهونم به جیهانهوه ددهی، له خهوما به جیهانی تر
دهبووم، به هاوسنیکانی مهلمهکهتی کوردوستانی مهزئم دهفهر موو: ههر کهس
بگهر یتهوه ناو میلیت و خویشی خوی. ههر کهس نیک له جیگهی خویهوه با
سه ریک بو میلیتی نوح دانهوینیت و له دلی خویدا بلنیت: بهلی، جوود نزرگهی
نوحی باپیره گهرهوی پیغه مبهه کامانهو دهییت له ناو کهشتیه کههی خویدا
بنیژریت. چونکه کهشتی قسنی کوردو فیکینگ و زاگروسه. کاتیک که له
دیژرماندا توانامان نهما کهشتی دروست بکهن، مهیتهکانمان دهخسته ناو
گوزمه... تا له توفانی ناخیره مندا بگهر یتهوه ههمان جیگه.

نهم دیرهوی سه رهوه نویژی تازهی پاپاو کار دینال وقه شهکان و موونکهکان و
پراهیهکان و ئهوانهیه که باوهریان به نایین مهتینه، چونکه نایین کهرامهتی
مروقه نهم ئهفیبیونی گهلان. دهزانن چی ئهفیبیونی گهلانه؟ تهناهی و ناواری
و دۆراندنی تهمن به شهر... وهرزی و دهردی دووره وولاتی. خودکوشتن و
نامووبون به خود... داگیر کردن به ناوی خواوه ئهفیبیونه. سه گهرستی و
بهراز پهرستی و دیو پهرستی و رهگهز پهرستی ئهفیبیونی کینه دوزیه و
مروقیهتی ژههراوی کردوه. نا نایین دزیویهکی ئهوتوی تیا نییه، به لام
دزیوی سه ربار کراوه. جا من دهتوانم به سه نایینهکاندا بجمهوه...

ئیتز چی دلکیم به میلیتی نهرویج خوش بئیت؟ خو ناچارم دهکن بهرینم
به سه ریانداو پبیان بلنیم، من ههر چیه که بم، نه خوش نییم. من له ئیوه چاتم.

بویه پاسپورت ته که تانم ناردهوه، تا بزائم نایا دهوین پاسپورتیک له گیانی
شه هیدهکانی سه دهکانی پیش زایین بو من بجنن و به ناوی ئالتون لئی بنوسن
نوح... وولات: مهلمهکهتی کوردوستانی مهزن. مال: زاگروس. ناوی لئینراو:
سه رهست خ. عارف. ژماره تی تهمن: 429

بالا: نهزانراو. شیهوی ناسینهوهی: لووتی عیقابی هندی. باوهری نایینی:
جیهانپهرو مرو نازادی پهرست. ئهوه هزی نه کرد دان بهودا بنیت که عیشق و
نازادی چنگ ناکهوت. ئهوه له پاسپورت ته کهم بنوسن: من زور درهنگ

دان به باشه کانیاندا دهئیم. بهی مەرجهی بهزۆر دهست بهندو بهدخووبیم لهگهڵ نهکهن له خهستهخانهکانیاندا. چونکه من فەرمووم: له بهریری جهانبی خودی مهلیک تهندروستترم. من هیچ لیتان ناویت، چونکه ئیوه ناتوانن پاداشتی دۆرانی تهمن و خۆزگه ئومیدو تهنهایی ههژدهسالی ژبانی من بدنهوه. چونکه من ههه دهگهڕیمهوه، تهنا تهته نهگهه هینهدهی میروولهیهکی سپی سپییم لی بیت، هینهدهی تریش بچووکم بکه نهوه؛ من گه رهیی خۆم بهک چرکه له بیر ناچیت. من نهوم که ئیوه پیویسته لهسهرتان ریز له کهلتوری بگرن. چونکه من چاوکهانی ژبانم. من ههژدهدانه سالی رهبهقه که دهنوو؛ لهخهوما دهگهڕیمهوه. چونکه زۆر ناشیرین بوو بهکهم بهر خوردم لهگهڵ دیوه نهرو بچیبه کهدا که باسم کرد لهسهرتادا. چونکه کاتیک کهمن هاتم بوو ولاتی نهرویچ؛ دل و دهروونم هینهده بیگهردو مهزن و پاک و سپی بوو، گوومانم له وورچه سپیبهکان نهکرد. چونکه وورچهکانی بهستهلمکم لهلا جوان و سپی و پۆشته بوو. کهچی منیان نایه ژیر کهلبه و قهپۆزی خودپهستی و دیو پهستی و مادهه پهستی و رهگهز پهستی و فاشیزم و نازیست، ههه رۆژو به چهکیک بهر خوردم لهگهڵدا دهکهن. منیش دابهش دهیم بهسهه جیهانداو هاوار دهکهم: من لیتان ناترسم. من سهفهری خۆم دهکهم. من له ئیوه نییم، بهلام دهییت یادتان بینهوه که ئیوه بهر له ئیستا له من بوون و ئیستاش بایین؛ لهخۆتان بایین و ریگهتان ههله کردوه.

بهسه هینهده نازارم مهدهن. وهههه به نیزابینا دهفهرموو، کاتیک که لئی تووره دهبووم. وههههه به پیرۆزی هاوسهرم فهرموو بهر لهوهی نازادی بکهم. وه گهلی نهرویچ قهزبارمه بهوهی سووکایهتی کرد به خۆشهویستیم. تابلوکانیان دزییم... ههشت پینشانگام کردوهو تابلوکانیان لی نهکریم. له هۆلنده دوو جانتای پر لهبهه ههمی هونهرییان لیدزیم، کاتیک که پهنا بهر بووم له موئی له ساههکانی نهوهوتوو چواردا. نهمانه تاوانن، وردهتاوانن که بهر امبهرم کراون، جهزایان دهییت بدریتهوه. بهلام له نیزابیناو پیرۆز خوشنا بیم، چونکه خوش باوهه نهیون به پهیامم. دلسۆزم نهیون. بۆیه ههست به شهکهت دهکهم، بهجۆرئ که مزراحی بهد رهفتاری و زووشتییهکانیان له ناو میشکهدا سووسهی دروستکردوه و دهپۆرینی لهناو مۆخدا، نایهلیت بنووم. هینهده شهکهتم ئیستا، که تهنها خۆزگه و ئاواتم نهویه که پالکهم وتم ههلهستهمهوه... چونکه بهک میلیت؛ ههژده ساهه به بهر گویمدا دهنه رینیت: بۆ دهرهوه نهی بی نالا، نهی بی ولات. منیش دهئیم...

ئەو ەى يەكجار گۆيى لە سىحرى سۆزى مەزھەر بىت، بە مردوويش دەگەرپتەو. گوناھكار كەسپكە كە ناگەرپتەو.

لەگەل ئەم ھەموو ھەستە جوانانەدا! لەپال ئەم ھەموو بىرۆكە ئىستاتىكىيانەدا، تەنھا لە پال پەيكەرىكى ھەزرىتى ماریاوە كە ناوم لىنا پىرۆز... واتە پىرۆزى ھاوسەرم؛ دانىشتووم و تەماشاشى خەونە خوارو خىچەكانى دەكەم... لەتەك ئەودا خۆم نەخۆش و ماندوو شەكەت دەبينم... ئەو لە خۆم ماندووتر دەبينم... دەبينم لە خەونىدا لەتەك مندا دەگەرپت؛ كەنيسەكان، مۆزخانەكان... بازارەكانى جىهان دەگەرپت و تەماشاشا دەكات. تەماشاشى مەزنى و شكۆ مەئىنى كەلتورى ئەوروپا دەكات. ئەو خەونەكانى لە ھى من ناچن. ئەم خاوەنكارو كار بۆ ديوەكان دەكات. كارى دروستكردى سەنسورى ھەستيارە بۆ چەك و تەقەمەنى مۆدرىن! بۆيە ئەو زۆر لەمن ھەراسانترە؛ بەلام ناوئىرپت تەسلىم بىت. ناوئىرپت دواى شىتپىكى وەك من بىنالائىن و بىولائت بگەوئپت. دەترسىت... دەترسىت لەو ەى كە ھونەر و مۇسقىا برسپان بىت. يان لەسەر مادا رەقەملىن! راست دەكات ئەوئش؛ من ھاوئرايم. چوونكە جىهان زۆر بى ئەمەك بوو بەرامبەر بە ھەموو ھەزرىتە ماریاكانى ئەوروپا... كە نيازپانە ھارىكارى ملىلەتى نوح بگەن! چۆن؟ نازانم.

بۆيە ديوارپكى مەتپن لە ئىوان من و ئەودا دروست بوو. ديوارى بپھەستى و نەھى كردن لەتەو ەرى يەكترى. ئەو من ناىنپت. ئەو من ناانپت. بۆيە خۆم و ھا دەبينم لە روانگەو سۆناى ئەو ەو: دەبينم، تاك و تەنھا دەرۆم بەسەر شەقامەكانى ئەوروپادا... نە دار دەستم پىپە و نە بەرگى سپىشم لەبەردايە! تاك و تەنھا دەرۆم و درمختىكىشم لەسەر سەر نىپە... بەلام دەرۆم. چوونكە ئەو دلنىايە لە بى بەزمىبو بەكەم تەماشاشاكردى بىگانە لە كەلتورى ئەوروپادا. ئەو دەزانپت كە كەس، ھەر ھىچكەس دەربەستى بىرۆكە پووچەكانى خورفبووئەكى وەك من ناىت. بەلام من باكم نىپە. بۆيە لە خەونەكانى بەرپزى ھاتوومەتە دەرى و لە جىھانى تەنھاپى خۇمدا ھەمىشە وەك گەرۆكە بىناوئەكە؛ وەك مروفىكى پەيامپەرست و مافپەرست و نازاد دەرۆم... باو باران پەلەپانە بۆ قۆستتەو ەى تەرمەكەم بۆ ئەبەدىيەت. چوونكە من لەوئيوە ھاتووم. ناگرو كلىپە ھەز دەكەن تەننەت تىرۆرىستەكانىش ھان بەن تا بىن و خۆيان لەبەر دەمى مندا بەتەقننەو ە تا زوو گيانم لە چنگى دىوپەرستەكان دەرباز بگەن و بىگەرپننەو ە بۆ لای پىغەمبەران و خوارو

خواوندەکان و بەوان بۆین: ئەمە پارچەکانی جگەری حەزرەتی نوحە؛ وا هەلبژا
بە رووتاندا! ئەوەی سوودی ئەمەرو و بەکەلکی یەکتاپەرستی نایەت.

بەزمییم بە هانتەوێی خۆمدا دیتەوێ لە چاوی گەلی نەرویج و ماریاکانیاندا! دەبینم
هەر یەکە لە جیگەیی خۆیەو قایشی سەگێکی لە دەستەو گوی سەگ کۆ
دەکەنەوێ! دەیانینم ئافرەتانی روسیاو بولغاریاو پۆلۆن و بۆسنیاو ئێران و کوردو
هی هەموو جیهانیان هیناوەو بە تالان مەزاتیان دەکەن. دەبینم ئەوێ که سەگیش
ناپەرستی؛ دیوێکی بە گوومان و ترسۆک و لاوازی لە ماله تەنەکایدا
راگرتوو گوومان لە هەموو کەسێک دەکات. شک لە هەموو جوانییەک دەکات.
خۆیشی بە پیاو دەزانیت. وا دەزانیت ئافرەت هیچ نییە.

منیش بەزمییم پیاواندا دیتەوێ... دەروم و تەماشایان دەکەم... بە دل و دەروونیکی
رەنجاوێ... وەلامی پرسیار مەکانیان دەشیت نەدەمەوێ! چونکە ئەوان باوەریان
بە باپیرانیان نەماوە... ئەوان باوەریان بە خۆیان سستە. بۆیە لەبەر هەمان هۆ
منیش؛ پشتمکردوێتە هواسەرەکەم... تەنەا دەروم بە دواي خۆنە خۆشەکانی
خۆمدا؛ خەونی رواندنی درەختی زەمان لە چیاي جوو... ئەوسا باسی دۆزی
مەملەکەتی یەگرتووی مەزنی کوردوستان بۆ مندالەکان دەکەم. فێریان دەکەم را
نەکەن... لە وولاتی باوک و دایک دوو نەکەنەوێ... باسی میروولەکانمیان بۆ
دەکەم... که چۆن وەک ئەو مندالە ووردیلانەي ئەنفال و کیمیاباران لە مندا
دەژنەوێ باسی زانستی کوردناسییم بۆ دەکەن. چونکە ئەوان دەفەر موون که
نوح لە چیاي جوودەو بێرۆکەي بە جیهانی بوونی مرقەکان ئەزموون دەکات.
ئەو دەزانیت چۆن بە جیهانی بوون لەگەل دیویدا مەحاله... ئەم باسانە بۆ
سەرکردەکانیش دەکەم. ئەگەر سەرکردەکان حەز بکەن؛ ئەوا من باسی ئەو
رۆژمیان بۆ دەکەم که شەریان کردەو بە خوو. پاش ئەوێ لەسەفەری دەریادا،
چەند ئەندامی میلەتەتەمان رزگار کرد. من دەمەویت گەر ئەوێم بە سوودی جیهان
بەکار بەرم. من چاوەروانی هیچی ئەوتوش نییم... باوەریشم سستە دەرهق
ئەوێ که سیاسەتمەدارانی کورد گۆئ لە من بگرن. بەلام من راستییەکی تاییەتم.

بەتاییەتی ئەو کاتانەي لە قوتویی خۆمدا خۆم هیندەي هەزاران خواوند تەنەا
دەبینم. لە چاو تر و کانیکیدا فرسەت دەهینم و سەفەریک دەکەم... کەشتییەک
دروست دەکەم... بەناو زەریاکاندا داژووم... باکان سەرشێکن لەوێ بۆ کۆیم
دەبەن... من زۆر کەم بەتەنگ ژیاوەو ماوم... چونکە هیندە بەدواي نیشتمان و

وَلَات و مەملەكەت و سەرزەمینی خۆمدا گەراوم؛ شەكەتم ھیناوه. خەونەكانم بوون بە كەشتییەکی سپی سپی... كە دەنووم سواری دەبم... نا؛ فریشتەكان دینە ژیر بآلم و دەمبەنە نەومی حەوتەمیین... لەوئ دادەنیشم بیر لە چارهی نەخۆشییەكانی جیھان دەكەمۆه... بیر لەجیھان و ئاسمان و خواوندو بتهكان و فریشتەكان دەكەمۆه. لەژیر درمختی زەماندا دادەنیشم و گوئ لەهەستی بوونەوەر دەگرم. وانە بە مندالانی میوانم دەلئیمۆه... وانە بە فریشتەكان و دایەن و دایك و ئافرەتان دەلئیمۆه... وانە بە جیھانی بوون.

بۆیە بەر لەوێ چارەكە كاژیرئ، یان كاژیرئیک دوو بنووم؛ بیریارمدا كە لە سالی دوو ھەزارو نو دا لە بیستوو یەكەمی نەروژدا مألناوایی لەگەلی نەروژیش بكەم. پنیان بلئیم: من عیشقم دەست نەكەوت لەناوتاندا تا نیشانی جیھانی بەدەم. من بە حیطان دەھئلم مألئان ئاوا. چیشم ھەبە بۆ ئیو، جگە لە بەر ھەمە ھونەرییەكانم. ئەوان مولکی ئەو كەشتییەن كە لە زاگرووس بنیاتی دەنیم دوا ی گەیشتم بە كوردوستان. من بنیاتنەووی كەشتییەكە ی نوح ـم. دەگەریمۆه و دوا ی خەونی میللەتی كورد دەكەوم... چونكە نازادی گەر لە عیشقا نەتوئیتۆه، مەزن و پیرۆزترە... بەداخۆه. نازادی لەعیشق مەزنترە. بەلام من دەمویست عیشق و نازادی پیکۆه گری بەدەم و دوا زانستی خاموشتان فیر بكەم. بەمە من لیئان دلگیرم. بۆیە بەحیطان دەھئلم. جا ھەر كەسێك تابلۆیەکی منی لەمالەكەیدا ھەبە؛ دەبیت بە دەستپاکییۆه بینیریئۆه بۆ كوردوستان... تا خۆم لەوئ چاودیری بكەم. چونكە ئیو مەنتان بە ھەرزان كری. مەنتان ماندووكرد؛ نەخۆش خست، رسواكرد... نەتانھیشت بە ھونەر لە باومرم بدویم بۆتەن. نەتانھیشت تیر تەماشای جوانیی و ولات و گەل و باومرەتان بكەم.

وهسيه تنامه بۆ هاوريگانم

من ههركه سيك بم؛ خۆم زۆر باش دهناسم. دهمهوي بگهريمهوه له زاگروس نويز بۆ كه مترين هيانله بهري ئهوي بكهم. بچهميمهوه بۆ نزرگه ي خۆم. من گيانى لئيبوردنم هينده مهزنه، ههز دهكهم ريز له ههموو گيانله بهريك بگرم. من خۆم و خواي خۆم دهناسم. من خاوهنى پهيامى هونهرم.

بهناوى جوانى و نازادى و هونهرهوه. بهناوى گيانى پيروزو باوك و كورهوه. به ناوى ههموو پيغهمبهرهكانهوه؛ داوا له هاوريگانم دهكهم، كه گوومان له تهنروستى من نهكمن. چونكه من شيت نيم. بهلكوو پيوسته لهسهرتان هاوكارى بكهن به گشتتان دهستى بهرگى سپييم بۆ بكهن... نهگه خۆشم نهمام و مردم؛ يا پيرانهگهيشتم ئهوا كاره بكهم... ئهوا دهستى بهرگى سپى بيكهنه بهرى لاشهكهم. لى بنوسن: نوح نامرئيت. ئهوسا منيش ههلهدهستمه سهريئ و به مردووي پيتان دهليئم: ئهوه بهرهو كوئ دهرون هاوريگانم؟ چاوهروانى چييين؟ وهرن، بۆكوئ دهچن وا كهساس و دوراوو تهنها ديارن؟! وهرن دهست بدهنه دهستم تا ريگاتان بير بخهمهوه... زاگروس ناكهويته ناو قهبرسانهكانتانهوه، نهخير، بهلكوو دهكهويته ئهم رييهوه كهمن به مردوويش ليمتيك ناچيئ. گه كهشتيهكيش نهبوو باوهرهمانم ههلهگريئ، ئهوا خۆم و فرمودهكانم بخهنه ناو گوزهيهكهوه و بmeden به دم ئاوهوه... شهپولهكان دهزانن بۆ كويم دهبن. چونكه ئهوان لهگهلمدا دواون. ئهوان گيانم دهبهخشن به گول... گوليش ميوانى ديئ، ههنگه سپيه

بآدارهكان دین و شیلهی گیانی من له لئوی گول دهگرن، ئینجا
رئیکوو راست دهفرن به رهو کهشتیه کهم. ئهوسا ههموتان
تیدهگن، کهمن کیم و کوری کیم.

ئهگهر بیټ و ههنگهکان رینگهیان لئیتیک بچیت، ئهگهر بیټ و
زهریاو دهریاکانیش دووچاری بیخهوی بن وهک من و نارام
نهگرن. ئهوا باکان یان بۆرکانهکان دین به دوامدا... ئهگهر
ئهوانیش به دهردی ژینگهوه بنالن و نهتوانن ههلمبگرن؛ ئهوا
توفانیک ههلهدهستی نههینتهوه. چونکه توفان من دهناسیت... دیت
و فی دهیگریت و به کهفاوی دهمی پهڕکه مگرتووی دهگرمینیت
بهسهر ئاسمانهکاندا و تاریکیتان دهکات به میوان و مانگ
پشتتان تی دهکات... ئهوسا تهرمه کهم ههلهدهگریټ و دهمباتهوه.
چونکه من و توفان هاوری له میژییهی گهشتی سهفهڕین.
ئهوسا گهر ما سهرمای دهبیټ.